

3 Чого очікують територіальні громади від запровадження ринку землі, розповідає голова однієї з найбільших ТГ Харківщини — Нововодолазької Олександр Єсін

6 Директор Інституту педіатрії, акушерства і гінекології імені О.М. Лук'янової Юрій Антипкін розповідає про нові можливості закладу для лікування усіх членів родини

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

П'ЯТНИЦЯ, 4 ЧЕРВНЯ 2021 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№106 (6974)

ЦИТАТА ДНЯ

АНДРІЙ МЕЛЬНИК:

«Прозахідний демократичний розвиток України для Путіна — наче більмо на оці, бо це загрожує його тоталітарному корупційному режиму».

Посол України в Німеччині про божевільну мету господаря Кремля, яка полягає у знищенні України як незалежної держави

Злочин не може залишатися без реакції світу

СОЛІДАРНІСТЬ. Заяву Верховної Ради щодо інциденту із примусовою посадкою літака компанії Ryanair у Мінську підтримали 280 народних депутатів. Документ засуджує протиправні дії влади Республіки Білорусь із примусової посадки літака компанії Ryanair і містить заклик до влади сусідньої країни негайно звільнити Романа Протасевича і всіх політичних в'язнів, повідомляє Укрінформ. Верховна Рада підтверджує цілковиту солідарність з міжнародними партнерами, передусім з державами-членами Європейського Союзу та США щодо припинення повітряних сполучень із Республікою Білорусь. І повністю підтримує дії уряду, який задля безпеки цивільної авіації та суспільства одним з перших серед європейських держав запровадив заборону на виконання авіаційних перевезень між Україною та Республікою Білорусь із 26 травня 2021 року й посилив повітряні санкції щодо білоруських авіакомпаній з 28 травня 2021 року. Голові Верховної Ради доручено забезпечити невідкладно направити текст заяви в ООН, Єврокомісію, Європарламент, ПАРЄ, Парламентську асамблею ОБСЄ, Парламентську асамблею НАТО, урядам і парламентам держав.

ЦИФРА ДНЯ

108 мільйонів

працівників у світі опинилися на межі бідності через пандемію коронавірусу, за даними Міжнародної організації праці

Україна і Грузія завжди поряд

СПІВПРАЦЯ. Відносини між державами ґрунтуються на спільних економічних і європейських прагненнях

Прем'єр-міністри України та Грузії Денис Шмигаль та Іраклій Гарібашвілі: «Ключовий чинник, який об'єднує наші держави, — спільність європейських і євроатлантичних прагнень»

Як земля наповнює бюджети громад Рівненщини

ПОСТУП. Область перетворюється на територію рівних можливостей і виходить за показники з аутсайдерів у лідери

Інна ОМЕЛЯНЧУК,
«Урядовий кур'єр»

Ще позаторік Рівненщина посідала 20-те місце в Україні за показником наповнення місцевих бюджетів. Нині вона перша в державі за рів-

нем сплати ПДФО і друга — за надходженнями до місцевих бюджетів. Незважаючи на виснажливу пандемію, лише за перші п'ять місяців 2021-го бюджети на Рівненщині збільшилися майже на пів мільярда гривень порівняно з відпо-

відним періодом торік. І тут своєрідними золотими рибками стали податок на нерухомість, який зріс на 57%, і плата за землю, що підвищилася на третину.

Як Рівненщині вдалося вийти з аутсайдерів у лідери й очоли-

ти рейтинги фінансово стабільних областей України, голова Рівненської обласної державної адміністрації Віталій Коваль розповів на Всеукраїнському форумі «Україна 30. Земля»: «Коли 2019 року почав виконувати обов'язки, нашу команду

не влаштовували аутсайдерські позиції. Тож ми пішли шляхом, який накреслили Президент і Кабінет Міністрів.

Розпочали з детінізації. Торік на території кожної громади провели аудит землі.

4

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 4 червня 2021 року

USD 27.34

за 1 долар США

EUR 33.2577

за 1 євро

RUB 3.7317 / AU 51663.3

за 10 рублів

AG 756.09

за 1 трійську унцію

PT 32164.96

PD 76926.56

4 820 103 080 046

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Україна і Грузія завжди поряд

Оксана МАЛОЛЕТКОВА,
«Урядовий кур'єр»

Традиційна гостинність. Дружня атмосфера. Конструктивний діалог. Таким, за словами Прем'єр-міністра Дениса Шмигала, запам'ятеється йому перший офіційний візит до Грузії на посади очільника українського уряду.

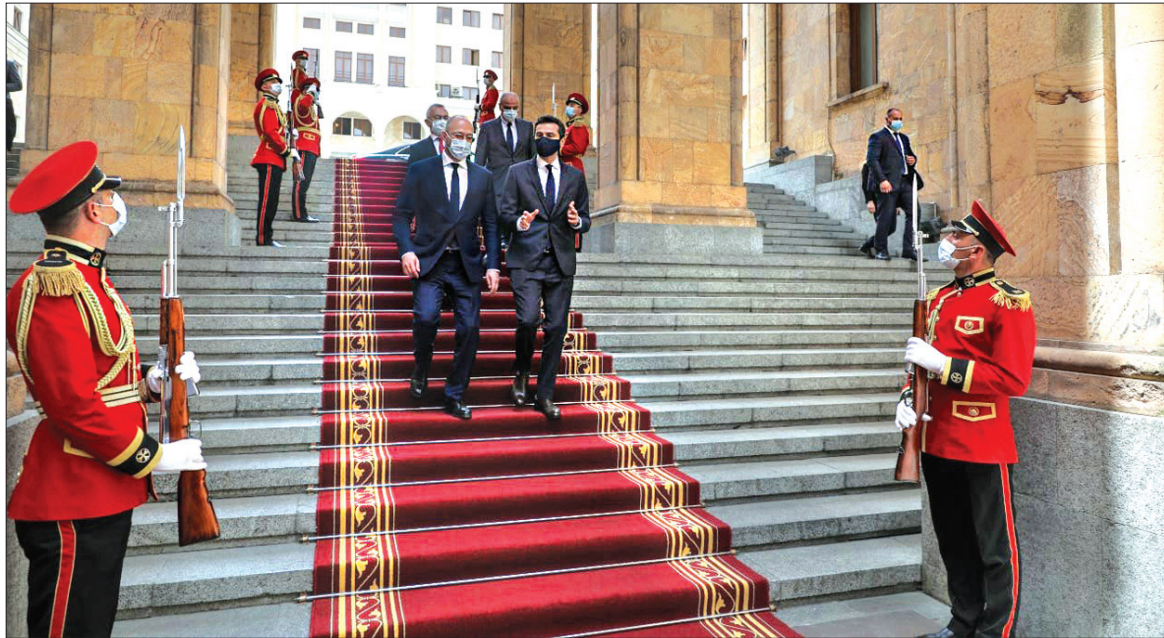
Та, на жаль, реалії сьогодення змушують обидві країни обговорювати не лише взаємовигідну двосторонню співпрацю, а й нагальні безпекові питання, без перебільшення, континентально-го рівня. Тому Денис Шмигаль і прем'єр-міністр гостинної Грузії Іраклій Гарібашвілі під час переговорів у Тбілісі розмовляли про спільні загрози від Росії та надскладні наслідки російської окупації.

Мотивовані до членства в НАТО і ЄС

Головний акцент співрозмовники робили на тому, що Україна та Грузія дуже мотивовані якнайшвидше стати повноправними членами Північноатлантичного альянсу.

«Дестабілізаційні дії Росії в Чорноморському регіоні спонукають Україну та Грузію до тісної взаємодії в безпечовому напрямі із залученням країн-членів НАТО. Переконали, що вступ до Альянсу — лише питання часу для обох держав», — заявив Денис Шмигаль на спільному брифінгу за підсумками переговорів.

Він подякував Грузії за цінну незмінну підтримку суверенітету й територіальної цілісності Укра-

Прем'єр-міністр Денис Шмигаль обговорив актуальні питання двосторонньої співпраці з головою парламенту Грузії Кахабером Кучавою

їни й невизнання спроби анексії Криму, засудження російської агресії на Донбасі. Він підтвердив рішучу підтримку Україною суверенітету й територіальної цілісності Грузії в межах її міжнародно визнаних кордонів.

«Сподіваємося на активну співпрацю із Грузією в межах ініційованої Україною «Кримської платформи», спрямованої на деокупацію Кримського півострова. А Україна долучиться як спів-автор проєктів резолюції Генеральної асамблеї ООН про виведення нелегально розташованих в Абхазії та Південній Осетії російських військових формувань і статусу внутрішньо переміщених осіб та біженців на цих грузинських територіях», — запевнив Денис Шмигаль.

Очільник уряду впевнений, що вступ України та Грузії до Євро-союзу — лише питання часу.

«Уряди обох країн роблять усе можливе для цього. Приємно відзначити тотожність наших дій і бачень «Східного партнерства». Створена нещодавно Грузією, Молдовою, Україною платформа «Асоційоване тріо», з одного боку, чітко підкреслює європейські прагнення трьох держав та їхні амбіції стати членами ЄС, а з іншого, — дає змогу ефективніше підготуватися до щорічного саміту «Східного партнерства», щоб посилити увагу в межах цієї ініціативи до питань зміцнення регіональної співпраці», — зазначив Денис Шмигаль.

Прем'єр-міністр Грузії Іраклій Гарібашвілі наголосив, що між

його батьківщиною й Україною склалися тісні добросусідські відносини. І що обидві держави протягом останніх років досягли важливого прогресу на шляху євроінтеграції.

Діалог набирає обертів

Прем'єр-міністр України говорив, що політичний діалог між Україною та Грузією набирає особливих обертів, і це дуже важливі сигнали для бізнесу й громадян обох держав.

«Ми стратегічні партнери. Ми зацікавлені в поступальному розвитку відносин у всіх напрямках взаємного інтересу. Переконали, що досягнуті під час нинішніх переговорів домовленос-

ті стануть поштовхом для активізації двосторонньої торговельно-економічної співпраці, розвитку спільних інвестиційних, інфраструктурних, логістичних, туристичних проєктів, сприятимуть посиленню координації в галузі боротьби з пандемією коронавірусу. У цьому контексті важлива домовленість з укладання найближчим часом угоди про взаємне визнання документів про вакцинацію, аби українці та грузини змогли максимально вільно подорожувати між нашими країнами», — підкреслив Денис Шмигаль.

Щоправда, він зауважив: на жаль, торік товарообіг між країнами скоротився на 15,6%. Але Грузія залишається для України важливим торговельним партнером на Південному Кавказі. І щоб подолати негативну тенденцію зменшення товарообігу, сторони домовилися провести до кінця цього року десяте засідання спільної українсько-грузинської міжурядової комісії з питань економічної співпраці. Найближчим часом мають відбутися засідання робочих груп із транспорту, енергетики, сільського господарства, туризму.

Україна й Грузія мають значний транзитний потенціал, тому домовилися приділити особливу увагу спільному розвитку міжнародних транспортних коридорів і вантажним перевезенням між своїми чорноморськими портами. Домовилися приділити увагу питанню спільних виробництв. А оскільки енергобезпека — один із ключових напрямів подальшої взаємодії двох держав, то домовлено всіляко сприяти розвитку зеленої енергетики й енерго-ефективності.

Світовий банк — наш довгостроковий партнер

ПІДТРИМКА. Пріоритети співпраці у реформах ключових галузей економіки обговорили перший віцепрем'єр-міністр — міністр економіки Олексій Любченко і регіональний директор Світового банку у справах країн Східної Європи Аруп Банерджі.

«Відбуваються масштабні реформи, спрямовані на економічне зростання і створення сприятливого інвестиційного клімату. Пріоритетні питання продовження реформ корпоративного управління, земельної реформи, кліматичної модернізації промисловості, трансформації вугільної галузі», — запевнив поважного гостя урядовець.

Щодо реформи корпоративного управління уряд схвалив кілька документів, спрямованих на вдосконалення системи управління ключових державних компаній. У червні заплановано поновити роботу номінаційного комітету за участі представників міжнародних фінансових установ для визначення кандидатур на посади членів наглядових рад і керівників держкомпаній.

«Корпоративне управління відповідатиме найкращим стандартам ОЕСР, топ-15 державних компаній найближчим часом отримають належну політику власності. Маємо з урахуванням усіх найкращих світових практик, світових експертних HR-компаній обрати найкращі наглядові ради для цих компаній, які виконуватимуть державну волю з ефективного управління державною власністю, державними компаніями. Головним стрижнем залишається ефективність управління, яка завершується прибутком», — цитує пресслужба Мінекономіки слова Олексія Любченка.

Ішлося й про підтримку підготовки основних законопроектів для відкриття ринку землі. Аруп Банерджі наголосив на важливості земельної реформи для України та готовності банку й надалі підтримувати її реалізацію: «Земельна реформа — ключ до майбутнього України, її сенс не лише у відкритті ринку землі, а й у функціонуванні всієї сільськогосподарської галузі, зокрема малих фермерів. Ми готові й надалі надавати підтримку в просуванні цієї важливої для України реформи».

Світовий банк готовий надати Україні підтримку і в питаннях захисту навколишнього середовища та проведенні екомодернізації вітчизняної промисловості. «Україна для Світового банку — довгостроковий партнер», — резюмував Аруп Банерджі.

Невдовзі буде розпочато роботу над підготовкою нової стратегії партнерства СБ та України, бо чинність Концепції партнерства на 2017—2021 фінансові роки завершується.

Сенатори мають чітке уявлення про події на Донбасі

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ.

У межах робочого турне країнами Східної Європи в Україні побувала делегація Конгресу Сполучених Штатів Америки. До нас вони завітали, щоб підтвердити прихильність своїм партнерам.

З представниками Конгресу зустрівся Президент Володимир Зеленський. З американського боку були присутні сенатори Жінн Шахін, Роберт Портман, Крістофер Мерфі, їхні радники й тимчасово повірені у справах США в Україні Крістіна Квін.

«Для нас ця зустріч дуже важлива, бо вона вкотре підтверджує: США — наш стратегічний партнер. Особливо зараз, у дуже напружений ескалацією з боку Росії час», — сказав Володимир Зеленський.

Він наголосив, що Росія лише на словах декларує відведення армії та виконання зобов'язань. Загалом відведено лише близько 10 тисяч військових. На лінії розмежування нині функціонує всього один новий контрольний пункт в'їзду/виїзду, решта так і не запрацювала через небажання бойовиків.

Під час зустрічі відбулося відеозв'язування військово-керівництва із зони про-

ведення Операції об'єднаних сил на Донбасі. Головнокомандувач Збройних сил Руслан Хомчак із населеного пункту Оріхове на Луганщині розповів про загальну ситуацію в районі ООС і на окремих ділянках відповідальності наших підрозділів.

Керівництво РФ продовжує реалізацію планів щодо агресії проти України. Угруповання збройних сил Росії зосереджено в прикордонних з Україною районах. Нехтуючи домовленостями ТКГ щодо припинення вогню, противник продовжує здійснювати обстріли українських позицій. Найбільша активність спостерігається на Маріупольському, Авдіївському й Торецькому напрямках.

Активно працюють снайпери, які прибувають з РФ. Загалом від початку дії режиму тиші зафіксовано 52 випадки застосування снайперської зброї російськими підрозділами, внаслідок чого загинуло 23 та отримали поранення 12 українських військовослужбовців.

Керівник української сторони Спільного центру контролю та координації питань припинення вогню та стабілізації лінії розмежування сторін Сергій Салкуцян під час включення з міста Часів Яр Донецької області доповів про поточний стан безпеко-

вої складової та про випадки порушення режиму припинення вогню.

Президент подякував сенаторам за підтримку України й за допомогу в забезпеченні територіальної цілісності та суверенітету нашої держави. Він також наголосив на важливості продовження політики санкцій щодо Російської Федерації, доки та не припинить агресію.

Жінн Шахін зауважила, що завдяки наданій інформації сенатори чітко розуміють, що відбувається на Донбасі, вони також отримали дані про концентрацію російських військ біля кордонів України.

«Ми маємо надіслати дуже сильний сигнал Росії, що вона повинна відвести всіх своїх військових від кордонів з Україною», — наголосила вона.

Обговорили сторони і питання реалізації проєкту «Північний потік-2». «Це не просто енергетична безпека, про яку говорять усі дипломати й політики, це окрема потужна зброя Російської Федерації, яку дають їй сьогодні до рук. А потім Європа запитує про те, як можна захиститися від Росії. Відповідь дуже проста — не давати зброю ворогу», — наголосив Володимир Зеленський.

Розуміння всіх можливих загроз особливо актуальне

напередодні зустрічі президента США Джо Байдена з президентом Росії Володимиром Путіним. І Україна готова надати американській стороні повну інформацію із цього питання.

Серед загроз, які можуть посилити позиції Росії в Європі, Президент назвав ненадання Україні чіткого сигналу й конкретних термінів стосовно отримання Плану дій щодо членства в НАТО.

Володимир Зеленський також висловив сподівання, що під час саміту «Кримської платформи» США буде представлено на найвищому рівні.

Розповів він і про реформи, які реалізують в Україні, зокрема про завершення земельної реформи. Триває реформування СБУ — вже проголосований у першому читанні відповідний законопроект. Також в першому читанні ухвалено важливий проєкт закону щодо порядку обрання на посади членів Вищої ради правосуддя. Завершено розробку законопроекту, який має усунути вплив олігархів на управління державою.

Створено й Центр протидії дезінформації, і на переконання Президента, залучення американських фахівців могло б відчутно допомогти у роботі цієї структури.

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Голова Нововодолазької територіальної громади
Олександр Єсін:

«Ринок землі наповнить місцеві бюджети»

До відкриття ринку землі, який запрацює з 1 липня, залишилося менш як місяць. За оцінками експертів, скасування мораторію на відчуження земель, до якого Україна йшла 20 років, має не лише повернути їй статус розвиненої аграрної держави, позитивно позначитися на національній економіці, а й збагатити села та поліпшити добробут людей. Тож цілком зрозуміло, що у відкритті ринку землі, крім аграріїв, зацікавлені територіальні громади, перед якими відкриваються нові можливості розвитку. Що вже зроблено та що потрібно зробити, аби сподівання селян стали реальними, кореспондент «Урядового кур'єра» попросив відповісти голову однієї з найбільших територіальних громад Харківщини — Нововодолазької ТГ Олександра Єсіна.

УК Олександр Сергійовичу, як готується до відкриття ринку землі ваша територіальна громада?

— Об'єднання нашої територіальної громади проходило у два етапи. 2017 року об'єдналася перша частина. А в жовтні 2020-го до неї долучилася решта, як і було визначено перспективним планом. Відповідно й передача Держгеокадастром земель сільськогосподарського призначення у комунальну власність громади відбувалася теж у два етапи. 2018 року нам було передано 2409 гектарів, а торік у грудні ми одержали ще 1361 га. Нині загальна кількість усіх категорій земель громади становить 35161 га. Отож підготовку до відкриття ринку землі в тому сенсі, щоб навчитися ефективно користуватися угіддями, ми розпочали у 2017—2018 роках, долучившись до програми місцевого системного розвитку, яку реалізували в партнерстві з ТОВ «БлюмІнфо-Юкрейн», громадською організацією ДЕСПРО та МГО «Київський економічний інститут» у межах проекту USAID «Підтримка аграрного і сільського розвитку».

ДОВІДКА «УК»

Нововодолазька селищна територіальна громада розташована в Харківському районі Харківської області. Адміністративний центр — селище Нова Водолага. Площа громади — 580 300 м², населення — 25 289 осіб. Її утворено в січні 2017-го і жовтні 2020 року шляхом об'єднання 36 населених пунктів.

Протягом десяти місяців фахівці громади в тісній співпраці з експертами фонду «Східна Європа» за підтримки Харківської облради опановували механізми прозорого управління земельними ресурсами на основі ПС-технологій. Тоді в межах проекту на території громади було частково проведено інвентаризацію земель, формували бізнес-пропозиції та вносили в перспективні плани проекти розвитку для залучення інвестицій.

Нині продовжуємо підготовку до відкриття ринку землі вже на новій території громади, яка приєдналася до нас торік. Розглядаємо наявні ресурси з різних боків, щоб можна було ними розпорядитися відповідально в інтересах людей і збільшити бюджет. Уже перереєстрували в комунальну власність земельні ділянки й отримали витяги з Держгеокадастру тієї частини громади, яка утворилася на першому етапі об'єднання. Поступово відбувається реєстрація земель, переданих у комунальну власність громади торік.

УК З 1 липня цього року набуває чинності закон про планування земель, який передбачає розроблення комплексних планів просторового розвитку громад. Що робите в цьому напрямі та як громада планує розпоряджатися своєю землею?

— Після проведення інвентаризації земель було виготовлено п'ять великих карт у паперовому й електронному варіантах, які відображають повну картину території громади, що об'єдналася три роки тому. Там чітко зафіксовано всі об'єкти промисловості, транспортні розв'язки та залізницю. І вже відповідно до цих карт ми визначили пункти, в яких інвестори могли розміщувати свій бізнес. На картах подано повну характеристику цих місць із переліком опалення, електроенергії, під'їзними шляхами тощо. Усе це стало початком просторового планування.

Працюємо над тим, щоб зі збільшенням території громади, до якої долучилися ще чотири ради, мати змогу отримати якісь гранти, наприклад на виготовлення документації чи розроблення заявок на проведення тендерних процедур.

Ми встигли провести нормативно-грошову оцінку своїх земель у межах п'ятирічного терміну, тож і цінової політики в нас дотримано. Залишилося проінвентаризувати землі на нових територіях громади.

Велика частина землі, яку ми отримали, — це наділи і поля з оформленими на час передачі актами постійного користування 1991—1993 років, що видавали фермерським господарствам. Їх немає в базі користування, тому що тоді були паперові носії, але вони юридичної сили не втратили. До речі, такої землі ще багато у фермерських господарствах. Тому ми ведемо з фермерами діалог про переоформлення цієї землі, щоб її було видно в базі і щоб вони сплачували податок не 1% постійного користування, а відсотки податку на землю.

УК Кожна громада має бути зацікавленою у професійних землевпорядниках, адже землю слід використовувати ефективно. Чи пощастило вам знайти кваліфікованих фахівців?

— У нашій територіальній громаді створено цілий відділ земельних відносин. Є в ньому і фахові землевпорядники, і спеціалісти з нарахування податків, яких ми переманили з податкової державної служби і вони добре працюють в органі місцевого самоврядування. Усього там працює п'ять фахівців, які займаються всією землевпорядною документацією, земельними питаннями, податками та зборами. Наші землевпорядники й інші фахівці вивчають норми нових земельних законів, які регламентуватимуть роботу ринку землі, що нещодавно набули чинності. Якись із них чинні з 1 липня, якись — із 1 жовтня, а якись — аж через рік. Наприклад, один з останніх законів земельної реформи покликаний врегулювати порядок продажу прав на земельні ділянки через електронний земельний аукціон. Щоб скористатися повною мірою наданими законодавцями можливостями, працюємо і над цим питанням, виробляємо механізми їх реалізації.

УК Як і настільки позначиться функціонування ринку землі на наповненні бюджету громади? Які ваші передбачення?

— Про відкриття ринку землі у нас було багато питань, на які ми не знаходили відповідей. Ситуація кардинально змінилася після ухвалення у Верховній Раді та підписанням Президентом закону №1423. Він значно поліпшить справи громади, особливо це буде помітно наступного року у зв'язку з тим, що тепер ми стаємо розпорядниками землі поза межами населених пунктів, земель комерції, енергетики, транспорту, зв'язку. У нас ба-

ДОСЬЄ «УК»

Олександр ЄСІН. Народився 1 квітня 1983 року в селищі Нова Водолага Харківського району Харківської області.

Закінчив Харківський національний університет внутрішніх справ (2010), Національний технічний університет «Харківський політехнічний інститут» (2011), Харківський національний університет імені В.Н. Каразіна (2013), Харківський регіональний інститут державного управління Національної академії державного управління при Президентові України (2020).

Працював старшим державним виконавцем відділу державної виконавчої служби Нововодолазького районного управління юстиції Харківської області, директором малого комунального підприємства технічної інвентаризації, секретарем Нововодолазької селищної ради. З 2010 року — Нововодолазький селищний голова.

гато підприємств, які насправді розташовані в селищі, але за генпланом — поза межами населеного пункту. І ставки податків їм встановлювала обласна державна адміністрація.

Для порівняння наведу такий приклад. У нас ставка становить 8% нормативно-грошової оцінки землі. Поряд — велике гірничозбагачувальне підприємство, потужне й бюджетоутворююче, але його ставка — 3%. Так встановила обласна влада. Тому коли отримаємо в розпорядження землі поза межами населених пунктів, пропонуватимемо внесення змін до договорів оренди землі, й такі підприємства користуватимуться нашими ставками, що більш ніж удвічі збільшить бюджет громади. А це буде чимала сума — понад 11 мільйонів гривень.

Окрім зростання доходів від орендної плати підприємств, що розташовані поза межами населених пунктів, безперечно, збільшаться і надходження від стягнення державного мита за проведення нормативно-грошової оцінки земель. Частина цих коштів та відрахування нотаріусів з доходів за оформлення договорів купівлі-продажу землі надходитиме до нашого місцевого бюджету. Адже люди обов'язково

продаватимуть та купуватимуть землю.

Землю, яка перебуває в комунальній власності, продавати не збираємося, але й вона через реалізацію права оренди стане інструментом наповнення бюджету громади.

Наприклад, через нашу громаду проходить траса державного значення Харків — Сімферополь — Алушта — Ялта. Кажемо своїм спеціалістам: розробляйте, давайте картинку і, можливо, у людей понад трасою викупимо паї, щоб ті земельні ділянки стали комунальною власністю. Тоді зможемо пропонувати бізнесу будувати там наприклад логістичний центр чи автозаправну станцію. Закон дає право наповнювати бюджет не тільки шляхом отримання податків з реалізації землі, а й з того, що можна заводити бізнес на території громад, створювати робочі місця і отримувати податки з найманих працівників й орендну плату за землю. Тобто нині, сказати б, реалізується правильна державна політика, яка дасть змогу наповнити місцеві бюджети, обласні й державний, оскільки відрахування будуть у бюджеті всіх рівнів.

Володимир ГАЛАУР,
«Урядовий кур'єр»

АПК: ЧАС ПЕРЕМІН

Як земля наповнює бюджети громад Рівненщини

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

Підсумок: 28 тисяч гектарів повернули в офіційний обіг і передали громадам у користування. Тобто укладено угоди на обробіток, люди, які тут працюють, отримують легальну заробітну плату і сплачують податки, до бюджетів громад надходить плата за землю, яка є рушієм економіки в розвинених країнах.

Ми додали до валового збору ще 140 тисяч тонн зерна, вирощеного на цих гектарах. Уперше за роки незалежності Рівненщина, яка не має родючих чорноземів, збирала майже півтора мільйона тонн зернових».

Для такого поступу не потрібно додаткових фінансових ресурсів — лише бажання перетворити область на територію рівних можливостей для всіх, хто працює легально. І це вимір перших зусиль, яких доклали виконавча влада області, керівники відповідних громад та небайдужі господарі.

Віталій Коваль охоче поділився практичними порадами: прискіпливо проаналізували інформацію з усіх доступних джерел — Земельного кадастру, реєстрів земель, речових прав на нерухоме майно, картографічних матеріалів. А доступні ортофотоплани додали інформації про реальну картину землеко-

ристування. Для цієї роботи залучили квадрокоптери. І побачили: частину земель обробляють без документів, її не оподатковано, окремі ділянки не використовують, а деякі ще й перебувають під кримінальним провадженням.

«На основі зібраних даних створили інвентаризаційну карту земель у всіх 64 громадах, визначивши потенційні точки зростання. Для цього скомпонували в єдині масиви землі, на які пропонуємо зайти інвесторам. Наприклад, у Головинській громаді Рівненського району такий масив становив 50 гектарів. Право його оренди на сім років продали через аукціон. І тепер отримуватимуть 167 тисяч додаткових надходжень до бюджету за рік. А це для громади три спортивні мінімайданчики», — розповів Віталій Коваль.

Аудит землі підштовхнув і до формування масивів під індустріальні парки. Такий уже пропонує інвесторам Привільненська територіальна громада в Дубенському районі. А обласний індустріальний парк, що має 125 гектарів площі поблизу Рівного, позиціонує себе як деревообробний кластер, який у недалекому майбутньому експортуватиме готову продукцію. Отже, додана вартість залишиться вдома.

Тобто на Рівненщині демонструють: наша точка зростання

Ефективні господарі давно чекали на офіційне право розпоряджатися землею. У цьому Віталій Коваль переконався у фермерському господарстві «Поліське»

— земля. Тож треба сміливо йти в офіційне русло. Адже кожен нелегальний бізнес використовує землю: господарські двори, пилорами, ділянки, які обробляють, але з них не йдуть надходження до бюджетів, — про це добре відомо керівникам громад на місцях. Тож детінізація — величезний фінансовий резерв для розвитку територій. Особливо

нині, коли незабаром відкриється ринок землі, адже перше липня не за горами.

Саме тому на форумі «Україна 30. Земля» Президент публічно підписав ключовий закон реформи №2194, який уже називали земельною конституцією України. Він остаточно повертає громадам право розпоряджатися землями за межами влас-

них населених пунктів, які переходять з державної в комунальну власність громад. Та разом з можливостями визначати пріоритети власного інвестиційного розвитку на громади лягає й додаткова відповідальність. Мудрі керівники на місцях це розуміють, бо завтра люди про все спитають саме з них.

Ефективні господарі теж чекали на офіційне право розпоряджатися землею. Адже добросовісні керівники, як-от у фермерському господарстві «Серпанок», мисливському — «Поліське» чи агрохолдингу «Зоря», де цими днями побував Віталій Коваль, постійно шукають можливостей для зростання.

Торік аграрії краю інвестували у своє виробництво близько 70 мільйонів гривень державної підтримки за різними програмами. Запровадження ринку землі — стимул для подальшого економічного розвитку. Завдяки ефективному використанню сільгоспугідь, які становлять 46% території області, цей процес стане прозорим і легальним.

А наступним кроком держави будуть відповідні зміни до податкового законодавства, які вже в парламенті, врегулювання процедури електронних аукціонів купівлі-продажу землі (закон №2195) та оперативне розроблення урядом підзаконних актів.

Полтавщина відсіялася з надією на врожай

ВАЖЛИВИЙ ЕТАП. У житниці України завершили весняно-польові роботи

Олександр ДАНИЛЕЦЬ,
«Урядовий кур'єр»

Цього року на Полтавщині весняно-польова кампанія розпочалася, як завжди, вчасно. Проте роботу стримували рясні зливи, подекуди із градом, що завдав господарствам збитків. І така нестабільна прохолодна погода тривала весь травень. Попри це, на 28 травня аграрії області посіяли майже 1208 тисяч гектарів ярих сільськогосподарських культур, зокрема майже 95 тисяч гектарів ранніх ярих, 25,5 тисячі гектарів цукрових буряків і 384 тисячі — соняшнику. Посіяли на понад 615 тисячах гектарів, або 97% прогнозу, кукурудзи, на майже 87 тисячах гектарів, або 92% прогнозу, сої. На цьому тижні, якщо на заваді не стануть непередбачувані обставини, сівбу ярих сільськогосподарських культур на Полтавщині буде завершено.

Буде хліб
і до хліба

Загалом в області під весняний засів відвели 1,4 мільйона гектарів, з яких 752,6 тисячі зайняли ярими зерновими та зернобобовими культурами.

Нарешті вдалося призупинити тенденцію до зменшення площ під озими зерновими. Під урожай 2021 року в господарствах усіх категорій посіяли 271,4 тисячі гектарів озимих, що на 23,3 ти-

Господарства сіяли здебільшого насінням високих репродукцій

сячі гектарів більше, ніж торік. У структурі посівних площ перевагу надають ринково орієнтованим культурам — кукурудзі на зерно, сої, соняшнику.

У розрізі основних сільськогосподарських культур найбільші площі зайняли кукурудзою на зерно — 648,2 тисячі гектарів, соняшником — 384 тисячі гектарів, соєю — 120,1 тисячі гектарів. Буде посіяно 77 тисяч гектарів ячменю, 83,7 тисячі гектарів картоплі та овочевих культур, із них: бульби — 54,2 тисячі гектарів, кормових — 88,7 тисячі гектарів.

Зерновий клин становитиме 1 мільйон 9 тисяч гектарів, або 58,7% у структурі посівних площ, що на торішньому рівні. За оперативними даними, площа посіву круп'яних

становитиме майже 8 тисяч гектарів, із них: гречки — 2,1 тисячі гектарів, проса — 5,8 тисячі гектарів. Це теж майже стільки само, як торік.

Не піджививши — не виросте

Заступник директора департаменту агропромислового розвитку Полтавської облдержадміністрації Олег Палій розповів «Урядовому кур'єру», що сільськогосподарські товаровиробники області створили необхідну базу для проведення комплексу весняно-польових робіт. Вони вчасно подбали про їхнє фінансування, матеріально-технічне забезпечення, наявність і готовність техніки, посівний матеріал. Важливо, що сіяли здебільшого насінням

високих репродукцій. Потреба у насінні ярих культур — 54,2 тисячі тонн, забезпеченість — 100%.

Достатньо на ринку й мінеральних добрив. Господарства придбали їх понад 75 тисяч тонн, що становить 90,5% потреби. Закупівля добрив триває. Її темпи вищі, ніж під час торішньої посівної кампанії, близько на 40 тисяч тонн.

Потреба в засобах захисту рослин становить 2870 тонн, придбано 2890 тонн, або 100,7% необхідного.

Для проведення комплексу весняно-польових робіт 2021 року в період з березня по червень сільгосппідприємствам області знадобилося 23,6 тисячі тонн дизпалива й 6,7 тисячі тонн бензину. Порівняно з минулим роком вар-

тість пального зросла: дизелю — на 30,3%, бензину — на 31,1%.

Трактор
для фермера

Сільськогосподарські підприємства області під час посівної оновлювали свій машинно-тракторний парк. За 11 місяців 2020 року 256 із них скористалися державною бюджетною програмою «Фінансова підтримка сільгосптоваровиробників» за напрямом «Часткова компенсація вартості сільськогосподарської техніки та обладнання вітчизняного виробництва». Придбали 542 одиниці техніки на загальну суму 125 мільйонів 598 тисяч гривень і отримали компенсацій з державного бюджету на суму 36 мільйонів 333 тисячі гривень. Тож Полтавщина увійшла до трійки областей, які найактивніше беруть участь у цій програмі.

За грудень минулого року та січень — березень нинішнього 138 підприємств області придбали 214 одиниць техніки на суму понад 75 мільйонів гривень і отримали більш ніж 15,5 мільйона гривень компенсацій.

Протягом 2020 року за напрямом обласної програми «Технічне перенаснащення» малі фермерські господарства придбали 18 тракторів вітчизняного виробництва, компенсація з обласної скарбниці становила 2,5 мільйона гривень.

Кредитні
програми
для села

З початку року в області оформили 54 аграрні розписки, що дало змогу залучити в галузь майже 400 мільйонів гривень додаткових фінансових ресурсів. Це на 50% більше, ніж за відповідний період торік. 26% аграрних розписок оформили фермерські господарства. У такий спосіб обласна влада підтримує малих і середніх сільгоспвиробників.

Станом на 1 квітня цього року в межах державної програми «Доступні кредити 5—7—9» уповноважені банки із суб'єктами господарювання в агропромисловому комплексі області уклали 61 угоду на суму 56,5 мільйона гривень. Якщо торік аграрний сектор Полтавщини цією програмою користувався не досить активно, то нині кількість користувачів збільшилася до 70%.

2021 року на проведення комплексу весняно-польових робіт в області залучили 478,5 мільйона гривень кредитних коштів, що на 231,7 мільйона гривень більше, ніж 2020-го. За програмою «Фінансова підтримка заходів у агропромисловому комплексі шляхом здешевлення кредитів» із державного бюджету за січень — березень цього року сільгоспвиробникам області за фактично сплачені відсотки відшкодували 5,2 мільйона гривень.

ПОСТАТІ

Батько української гривні

ДАТА. Минає 30 років, як в Україні призначили першого голову правління новоствореного Національного банку. Ним став Володимир Матвієнко

Володимир БОНДАРЕНКО,
публіцист

6 червня 1991 року Верховна Рада УРСР призначила Володимира Матвієнка головою правління Національного банку України. Ще існував Радянський Союз, коли з трибуни сесії Верховної Ради Володимир Павлович оголосив про створення банківської системи незалежної України, впровадження національної валюти — гривні та здійснення міжнародних розрахунків через Національний банк України. За словами тодішнього голови Державного банку СРСР Віктора Геращенка, Матвієнко розвалив Радянський Союз.

Центральні фінансові органи СРСР, а згодом і Російської Федерації, перешкоджали Україні у створенні незалежної банківської системи. Усвідомлюючи важливість створення національної банківської системи, Володимир Павлович визначив першочергові стратегічні напрями діяльності НБУ: термінове відкриття кореспондентських рахунків у зарубіжних банках з метою спрямування зовнішньоторговельного обороту України на рахунки НБУ і мобілізацію валютних коштів для зміцнення незалежності України. Це вдалося зробити. За короткий термін розрахунки українських підприємств було переведено з рахунків радянського «Внешкомбанку» на рахунки НБУ в зарубіжних банках.

Розуміючи, що справжній суверенітет держави можливий лише за наявності власної національної валюти, фахівці НБУ на чолі з Володимиром Матвієнком розробили концепцію грошової реформи.

— Робота над створенням гривні почалася задовго до того, як Україна отримала власну валюту, — згадує Володимир Матвієнко. — У 1991 році Нацбанк, виконуючи функції центральної кредитної та емісійної установи країни, активно вів переговори із зарубіжними компаніями про друк національної валюти, а також створення власної матеріально-технічної бази з її виготовлення в майбутньому. Українські художники Василь Лопата та Борис Максимов працювали над дизайном гривневих купюр, запровадження яких було заплановано на I півріччя 1992 року згідно із парламентською постановою «Про національну валюту в Україні». Перші купюри з'явилися уже в 1991 році, але в обіг їх ввели лише у 1996-му.

Важливо наголосити, що купони багаторазового використання на початку 1992 року розглядали лише як підготовчий захід до справжньої грошової реформи. Тож перша українська грошова одиниця — купоно-карбованець — допомогла економіці України уникнути кризи неплатежів і сформувати в короткий термін власний, незалежний від РФ, готівковий і безготівковий грошовий обіг. До речі, подібний досвід використовували інші країни перед запровадженням власних грошей, зокрема США.

В.П. Матвієнко здійснив у 1991—1992 роках масштабну організаційну роботу зі створення центрального банку, побудови дворівневої банківської системи, реєстрації перших комерційних

За словами Володимира Матвієнка, хоч перші купюри національних грошей з'явилися ще 1991 року, в обіг їх ввели лише у 1996-му

банків. За ініціативи та безпосередньої його участі виготовлено перші зразки гривні, закладено основи для випуску Українською державою власних грошових знаків. Гривневі купюри він підписав до друку ще в 1991 році, тоді в Лондоні з'явився і їх перший тираж.

За словами першого керівника Нацбанку Володимира Матвієнка, на той час ситуацію в Україні ускладнювали матеріально-фінансові труднощі, брак досвіду, вплив зовнішніх чинників, а іноді й політичний тиск. Та завдяки фаховому колективу банкірів у перші роки роботи НБУ було закладено основні правові норми функціонування банківської системи, розроблено економічні нормативи діяльності комерційних банків, створено рекомендації щодо кредитної діяльності тощо.

При НБУ почали працювати важливі супутні інституції: Науково-дослідний інститут банків та Центр технічного обслуговування обчислювальної техніки. Розпочала роботу Державна скарбниця, головним завданням якої було формування в Україні запасу дорожочинних металів і каміння. Національний банк уклав п'ять договорів на купівлю 10 тонн срібла й кількох сот кілограмів золота та платини, виступив за-

мовником із розробки родовищ золота в Закарпатській області, у підпорядкування НБУ перейшли підприємства, що виробляють діаманти тощо.

Створення основ монетарної політики держави, розробка концепції впровадження національної валюти — гривні, входування в систему міжнародних розрахунків були стратегічними напрямками діяльності НБУ у 1991—1992 роках. Було здійснено комплекс заходів у галузі створення національної платіжної системи, встановлено кореспондентські відносини з провідними банками світу, позитивно вирішено питання про вступ до Міжнародної спеціалізованої банківської клірингової системи SWIFT на правах повноправного члена, що означало визнання молодого Української держави світовими фінансовими колами.

У 2004 році за визначні особисті заслуги перед Українською державою у розвитку банківської системи, багаторічну самовіддану працю і громадську діяльність Володимирів Павловичу Матвієнкові присвоєно звання Героя України із врученням ордена Держави.

Видатному фінансисту і патріоту України Володимирі Матвієнку було вручено високі державні нагороди — орден Дружби народів, почесні відзнаки Президента України — ор-

ден Князя Ярослава Мудрого IV та V ступенів, «За заслуги» III ступеня, Почесну грамоту Президії Верховної Ради УРСР, Почесну грамоту Верховної Ради України, Почесну грамоту Кабінету Міністрів України, а також відзначено багатьма орденами і медалями за заслуги в галузі економіки та банківської справи, наукову, громадську та благодійну діяльність. Лауреат міжнародних премій «Дружба» та «Слов'яни», неодноразовий переможець Міжнародного відкритого рейтингу популярності та якості товарів і послуг «Золота Фортуна», володар премії «Прометей Престиж» IV Загальнонаціональної програми «Людина року-1999» у номінації «Фінансист року».

Успішна діяльність В.П. Матвієнка отримала міжнародне визнання. Папа Римський Іоанн Павло II під час офіційної церемонії нагородив Володимира Матвієнка Почесною Нагородою Ватикану.

За внесок у розвиток фінансової системи, створення сучасної ефективної банківської структури та розвиток міжнародної співпраці у банківській сфері його нагороджено орденом Пошани Міжнародної кадрової академії. Міжнародний біографічний центр (Велика Британія) присвоїв йому почесне звання «Людина року 1998—1999», за видатні досягнення в галузі економіки й банківської справи його нагороджено дипломом і срібною медаллю «За заслуги в XX столітті». Ім'я

Володимира Матвієнка занесено до Міжнародного біографічного довідника, Міжнародного довідника відомих інтелектуалів, довідників «2000 видатних інтелектуалів XXI століття», «500 найвидатніших діячів нового тисячоліття», «Найвидатніші мислителі XXI століття». В.П. Матвієнко — почесний член Ради директорів Американського біографічного інституту, володар Лаврового вінка та звання «Лауреат міжнародної премії за особисті досягнення та заслуги перед суспільством», кавалер Дипломатичного ордена, нагороджений медаллю Пошани, яка є символом поваги та визнання у США, та багатьма іншими міжнародними нагородами.

Згідно з офіційним свідоцтвом Кримської астрофізичної обсерваторії, малій планеті, яку відкрили 5 вересня 1978 року та зареєстрували в міжнародному каталозі під номером 6622, присвоєно ім'я МАТВІЄНКО.

Герой України професор Володимир Павлович Матвієнко зробив значний внесок у розвиток економічної, філософської науки і природознавства. Дійсний член Академії економічних наук, Академії технологічних наук України, Академії інженерних наук України, Української академії економічної кібернетики, Української екологічної академії наук, почесний член Української академії архітектури.

Володимир Матвієнко автор монографій та книжок «Державні банки», «Автограф на гривні», «Роздуми банкіра», «Промісбанк: стратегія відтворення», «Філософсько-економічні погляди», «Желаемое и действительное (правы ли классики)», «Планета життя», «Самотужки по життю», «Твій син, Україно!», «Терен життя», «Ознаки епохи», «З погляду на світ», «Без'ядерний меморандум».

Широковідомі його поетичні та пісенні збірки «Люблю я свою Україну», «На рідних роздолах», «Пісню мою зоряна», «Душі моєї хвилювання», «Оберіг пам'яті», «В серці маю Україну», «До України — як до храму», «Твори Україну» та збірки афоризмів «Дотепні слова».

Як свідчить вікіпедія, побудоване у стилі модерн приміщення, в якому нині розташований Національний банк, було одним із найкращих серед споруд Києва XX століття

МЕДИЦИНА

Директор Інституту педіатрії, акушерства і гінекології імені академіка
О.М. Лук'янової, академік НАМН України Юрій Антипкін:

«Наш інститут може стати центром здоров'я сім'ї»

Інститут педіатрії акушерства і гінекології імені академіка О.М. Лук'янової НАМН України відомий не лише в нашій країні, а й далеко за її межами. Саме тут трудиться здібна команда, цвіт вітчизняної педіатрії — 52 доктори наук, 31 професор, три члени-кореспонденти й академік НАМН України, а загалом 276 науковців та 162 практичні лікарі високої кваліфікації. Упродовж 14 років очолює цей заклад відомий вчений у галузі педіатрії, досвідчений організатор медицини материнства й дитинства, академік НАМН України Юрій АНТИПКІН. Розмовляли з ним про те, як увійшла в його життя педіатрія, про улюблену роботу та людей, які залишили в душі теплі спогади, і про інститут — головну справу його життя.

УК Не кожна родина може дати світові академіка. Розкажіть, Юрію Геннадійовичу, якою була ваша сім'я, хто для вас став прикладом, надихнув на вибір професії.

— Рішення пов'язати життя з медициною прийшло у дев'ятому класі, але в ті часи (це були 1967—1968 роки) вступити в медінститут було доволі складно. На місце претендувало чимало абітурієнтів, тож я реально оцінював власні шанси, хоч школу закінчив з високими оцінками. З огляду на таку ситуацію мама порадила мені вступати в авіаційний інститут. Мовляв, там легше витримати конкурс, а професія інженера цивільної авіації не менш престижна. Але моя душа до цього фаху не лежала.

На відміну від мами, в мене був власний план: сподівався, що медична комісія, яка в цьому випуску проводить серйозні огляди, впродовж серпня мене забракне й у такий спосіб позбудуся небажаного інституту. Але мене визнали готовим до складання іспитів, перший з яких я й завалив. Так бажанню мами не судилося здійснитися, і на мене чекала військова служба.

Гти до війська, не маючи хоч якогось ремесла, не хотілося, тому вирішив піти в ДТСААФ, бо чув, що там можна здобути військову спеціальність. І справді, у військоматі мене спрямували на курси з радіолокації, де я провчився п'ять місяців. Залишалося хіба скласти іспит, щоб отримати посвідчення. Очевидно, дуже добре підготувався до цих випробувань, бо один із членів комісії запитав, чому я не вступав до вищого навчального закладу, маючи такі чудові знання з фізики. Я й розповів про невдачу спробу з авіаційним та своє бажання стати лікарем. Не знаю, чим так розчудив цього представника військомату, але він сказав, що відкладає мої документи до осіннього призову й дає мені змогу вступити в омріяний виш. Для мене цей шанс виявився щасливим, і згодом я став студентом медичного інституту.

Народився я у звичайній київській сім'ї, виховували мене мама й бабуся. Мама працювала редактором, їй доводилося самій нас утримувати, бо бабуся під час війни втратила всі документи й не мала жодної допомоги від держави. Наша родина жила за трьома непорушними правилами: чесність, працьовитість, милосердя. І ці материнські заповіді я проніс крізь усе життя. Моя схильність

Фото з сайту amnu.gov.ua

ДОСЬЄ «УК»

Юрій АНТИПКІН. Народився 26 червня 1950 року в Києві. 1975-го закінчив Київський медичний інститут (тепер Національний медуніверситет ім. О.О. Богомольця). Відтоді працює в Інституті педіатрії, акушерства і гінекології Національної академії медичних наук України: з 1995-го — перший заступник директора цього закладу, а з 2005-го — його директор.

Академік НАМН України, доктор медичних наук, заслужений діяч науки і техніки України, лауреат Державної премії України в галузі науки і техніки.

до медичного фаху, можливо, передалася від дідуся, маминого батька, який був земським лікарем, але, може, то доля так розпорядилася, якій я надзвичайно вдячний.

УК Більша частина вашого життя пов'язана з Інститутом педіатрії, акушерства і гінекології імені академіка О.М. Лук'янової. Яким було ваше входження в цю галузь медицини? Чому обрали саме педіатрію, яку в медичних колах зазвичай вважають не дуже й престижною?

— Помандруймо трохи в часі й перенесімося на сорок років тому. Я шестикурсник Київського державного медичного інституту. Пора випускних іспитів. Завтра перший, а ми й досі не знаємо, хто у нас голова державної екзаменаційної комісії. Щоправда, ввечері лунає телефонний дзвінок, і староста групи повідомляє: головою комісії призначили професорку Олену Лук'янову, яка в ті часи була першим заступником директора Інституту педіатрії, акушерства і гінекології. Пригадав, що бачив її світліну на Дошці пошани в центрі Києва. Але хіба я міг тоді здогадатися, яку значну роль відіграє згодом ця жінка в моєму професійному житті?

Екзамени минали у звичному напруженому ритмі, але після третього голова комісії зачитала список студентів, яким потрібно залишитися в аудиторії, серед них був і я. «Чи не маєте бажання, юначе, працювати в Інституті педіатрії, акушерства і гінекології?» — запитала мене Олена Лук'янова. Я був просто приголомшений цією несподіваною пропозицією. Відповів, що це для мене велика честь.

«Гаразд, я запропоную вашу кандидатуру директорів інституту, а тоді побачимо», — сказала вона.

Після четвертого іспиту відбулася ще одна розмова, й Олена Михайлівна повідомила, що місця клініциста немає, але є вакансія в лабораторії. Проте я відмовився і сказав, що мрію працювати практичним лікарем, а не лаборантом.

Йї моя відповідь, очевидно, сподобалася й, попри відмову, вона погодилася з моїм рішенням.

П'ятий екзамен склав на відмінно й отримав направлення на роботу дільничним лікарем-педіатром у Києві. Але думки про інститут педіатрії не полишали.

Минув серпень, настав вересень, а відкриття в міністерстві годі було отримати, педіатрів ж у місті не вистачало. Згодом усе завершилося якнайкраще: Олена Лук'янова знайшла вакансію й мене відвоювала. Отож я розпочав роботу у відділенні, яке вона очолювала, і не мав жодного сумніву, що це назавжди.

УК Так ви стали учнем академіка Олени Лук'янової, засновниці вітчизняної педіатричної школи, науковиці, чий ім'ям нині названо ваш інститут.

— Я й справді став послідовником її справи. Це велика честь і подарунок долі — мати такого наставника. Щоправда, не лише в науковому вимірі ми дивилися в одному напрямку — звичайні життєві ситуації теж бачили під одним кутом зору. Можна навіть сказати, що це була така спорідненість душ — учителя й учня. Не всі двері й не завжди відчиняли, але Олена Лук'янова була сильною особистістю, яка вміла тримати удар і наполегливістю та блискучим розумом досягла вершин педіатрії. Їй було притаманне постійне прагнення до наукової допитливості, творчого пошуку, вона вміла підтримувати цю «високовольтну лінію духу», про яку писала Ліна Костенко. Це, напевне, й були ті споріднені точки дотику двох науковців. Ми мали велике бажання розвивати вітчизняну педіатричну науку, бо, як твердила Олена Лук'янова, немає на землі більшого щастя, ніж здоров'я матері й дитини.

«Спочатку потрібно стати добрим лікарем, а вже потім — учнем, бо не вийде хорошого вченого з поганого лікаря», — улюблене повчання Олени Михайлівни.

«Хороший лікар лише подивиться на дитину — й уже має план подальших дій. Головний

атрибут педіатра — це професійна інтуїція, вміння бачити те, що не всім під силу», — це теж її прозірливі слова.

УК Інститут педіатрії, акушерства і гінекології, до якого з усієї України їдуть по висококваліфіковану допомогу, нині справедливо можна назвати флагманом української педіатрії. Як вдається не лише утримувати таку велику флотилію, а й спрямовувати її в потрібному руслі та досягати результатів європейського рівня?

— Вік нашого медичного закладу чималий — 95 років. І весь цей час він діє як своєрідний центр охорони здоров'я матері й дитини. В інституті 32 наукові відділення, які входять до дитячого корпусу на 200 ліжок, великі акушерсько-гінекологічні відділення на 200 ліжок-місць. Функціонують дитяча консультативна поліклініка, жіноча і генетична консультації з кабінетами пренатальної УЗ-діагностики, планування сім'ї та інші.

На початку заснування його підрозділи були розпорошені у всьому Києві, а з 1975 року він сконцентрувався на одній території. У народі вона більш відома як колишня дача Хрущова. У ті роки першим побудували педіатричний корпус, потім до ладу став акушерський, лабораторний, а згодом утворився центр охорони здоров'я матері та дитини.

У чому фішка нашої установи? Ще за часів керівництва Олени Лук'янової до нашого інституту приїздили делегації іноземних колег, їх дуже дивувало, що в Україні створено таку всеосяжну медичну структуру, де жінкам надають медичні послуги до вагітності, під час вагітності та пологів, лікують та ведуть медичне спостереження дітей від народження до 18 років. Це означає, що в одній установі створено певний ланцюг на всіх етапах надання високоспеціалізованої меддопомоги матері й дитині. Навіть за часів Союзу такої установи не було в жодній з республік, і за кордоном годі знайти подібну. Шановані професори з-за кордону дивувалися на це наше ноу-хау, адже ми спостерігаємо й ведемо в пологах не здорових, а жінок з важкою патологією, що потребує певного досвіду, знань, володіння сучасними технологіями. Виконуємо функції перинатального центру найвищого рівня, але дуже важливе створення регіональних таких центрів у кожному куточку України, на чому й наголошувала свого часу Олена Михайлівна. І мала рацію, бо лише та перинатальна служба, яка у великій команді об'єднує акушерів-гінекологів, неонатологів, педіатрів, може досягти вагомих результатів.

УК 2020-й можна назвати роком упровадження трансплантології в Україні, коли хворі отримали шанс на життя завдяки органам інших. Кажуть, що й у вашому інституті проведено кілька таких операцій маленьким пацієнтам.

— Тішить, що і лікарі, і пацієнти дочекалися того часу, коли в Україні запрацювала ця галузь. Щоправда, наш інститут не займається трансплантацією в повному розумінні цього слова. Готуємо дітей до пересадки органів,

організували останніми роками центр патології печінки. Хвороби печінки — нині проблема номер один, кількість хворих невинно зростає. І коли постає питання про родинну трансплантацію, ймовіріше, від батька або матері чи найближчих родичів. Ще 18 років тому ми підготували до трансплантації дівчинку з цирозом печінки, якій провели успішну операцію в Національному інституті хірургії та трансплантології ім. О. Шалімова. Нині вона вже мама, їй сорок років і вона добре почувається з пересадженим органом.

УК Кожен науковець та лікар має професійну заповітну мрію. Якщо можна, поділіться своєю.

— Моя професійна мрія — розширити обрії нашого медичного закладу. Надаємо допомогу матерям і дітям, а в майбутньому плануємо всій родині. Адже лише в здоровій родині зростатиме успішна дитина. І навпаки. Здоров'я дитина — щаслива родина. Це все ланки одного ланцюга.

З усіх трибун, на яких виступаю, наголошую, що ПІАГ має стати центром здоров'я сім'ї. Це справа державної ваги. І це не пустопорожні слова, ми вже ведемо переговори з керівництвом Інституту ядерної та променевої діагностики, аби об'єднати зусилля. Тоді й відкриваються ширші перспективи медичного обслуговування всієї родини. Наш заклад може забезпечити сучасні технології лікування й діагностики всіх членів сім'ї — навіть бабусь і дідусів. Плануємо розвивати медичну реабілітацію. Це той простір, точніше, неорана нива, яка потребує нагального втручання. Зазвичай реабілітаційні заходи в нас починаються, коли людина вже має якусь проблему, а мало б бути навпаки, коли ще не захворіла, вжити превентивних заходів.

Плануємо побудувати на території інституту сучасний реабілітаційний комплекс, уже є копії на проектну документацію. Уся сім'я зможе отримати відновні процедури фізичної та психологічної реабілітації в одному центрі, що дуже зручно, ефективно й не затратно. Вважаю, що це велика справа для збереження здоров'я української родини.

УК У медичних університетах країни навчається багато перспективної молоді. У кого є шанс стати фахівцем вашого інституту?

— Усі мають однакові шанси. Надаємо таку змогу тим, хто прагне реалізувати свій професійний і науковий потенціал. Торік, коли випускники медичних ЗВО фактично опинилися за лаштунками лікувальних закладів, ми надали змогу працевлаштування понад двом десяткам педіатрів, акушерів-гінекологів, які виявили бажання займатися не лише практичною, а й науковою галуззю медицини. У нас усі практичні лікарі — це й науковці: пишуть наукові роботи, готуються до їх захисту, тому запрошуємо здібних і мислячих фахівців. Звісно, ми б узяли всіх, хто бажає, але фінансування вносить певні корективи та обмежує цей потік.

Лариса ЛУКАЩУК
для «Урядового кур'єра»

ЗАПИТАЙТЕ В ЕКСПЕРТА

Повірка лічильників води: коли, навіщо, за чий коштів?

Голова правління — генеральний директор ПрАТ «АК «Київводоканал» СЕРГІЙ КРУШАНОВСЬКИЙ

Прошу пояснити таке: якщо в разі виклику представника водоканалу для повірки лічильника води встановлено, що він не пошкоджений, на ньому є пломби, зроблено про це акти перевірки у квартирі, то хто має платити за його повірку? Як проходить заміна лічильника після повірки у водоканалі? Чи у разі несправності лічильника має платити споживач? Дякую за відповіді.

Петро Бобонич

Квартирний лічильник сьогодні є у переважній більшості осель, адже тільки його наявність дозволяє сплачувати виключно за спожиту воду і тим самим економити кошти. Але як і будь-який механізм, лічильник при тривалій експлуатації може вийти з ладу або зазнати механічних ушкоджень, що вплине на правильність його вимірювань. Саме тому в Законі України «Про метрологію та метрологічну діяльність» зафіксована вимога періодично робити повірку лічильників, і у зв'язку з цим у споживачів часто виникають складнощі.

Найчастіше споживачі запитують: хто має сплачувати за повірку лічильника, сам споживач чи Київводоканал?

До 2017 року ця процедура справді була обов'язком Київводоканалу, тобто повірка, на погляд споживача, робилась безкоштовно. Але це не зовсім так, адже вартість послуги на той час просто була закладена до тарифу. Тобто кияни все одно сплачували за повірку, просто маленькими частинами під час кожної оплати послуг, так би мовити, у розстрочку. Але з серпня 2017 року набрав чинності Закон України «Про комерційний облік теплової енергії та водопостачання», а у листопаді — набрала чинності постанова Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики та комунальних послуг, від 02.11.2017 №1342 «Про внесення змін до Порядку формування тарифів на послуги з централізованого постачання холодної води, водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем)»,

згідно з якою зі структури тарифів було виключено витрати на обслуговування, періодичну повірку і ремонт квартирних засобів обліку холодної води. Тобто наразі за повірку має сплачувати споживач, і це не залежить від того, чи виявиться лічильник справним під час повірки, чи ні.

І це підводить нас до іншого популярного питання: як часто потрібно робити повірку і як взагалі дізнатися, що вже час її зробити?

Згідно з наказом Міністерства економічного розвитку і торгівлі України від 13.10.2016 №1747 «Про затвердження міжповірочних інтервалів законодавчо регульованих засобів вимірювальної техніки, що перебувають в експлуатації, за категоріями», міжповірочний інтервал засобів обліку холодної та гарячої води становить 4 роки. Тож дату наступної повірки можна вирахувати, додавши 4 роки до дати виробництва лічильника, що вказана в технічному паспорті приладу, або до дати останньої повірки, яка вказана у свідоцтві про повірку.

Де і як можна замовити повірку лічильника?

Послугу повірки можна замовити у сервісному центрі Київводоканалу або в іншій уповноваженій організації. Щоб замовити повірку у нас, потрібно залишити заявку в нашому контакт-центрі за номером (044) 202-02-02.

Під час проходження лічильником повірки нарахування здійснюються за середньомісячними показниками засо-

бів обліку за попередні три місяці. Періодична повірка засобів обліку води зазвичай триває 2—4 тижні.

Що буде, якщо лічильник не пройде повірку?

Якщо засіб обліку води відповідає встановленим вимогам — споживачу видадуть свідоцтво про повірку, якщо не відповідає, — довідку про його непридатність, тобто лічильник доведеться замінити. Згідно із Законом України «Про комерційний облік теплової енергії та водопостачання», заміна лічильників також здійснюється за кошти споживача.

До речі, якщо споживач сумнівається, що його лічильник пройде повірку, то може одразу його замінити, щоб не витратити зайві кошти. Замовити цю послугу також можна за номером нашого колл-центру. Але якісні лічильники середньої цінової категорії, як правило, без проблем можуть пройти 2—3 повірки.

Нагадаю, що згідно із законами України «Про метрологію та метрологічну діяльність» №1314-VII від 05.06.2014 та «Про комерційний облік теплової енергії та водопостачання» №2119-8 від 22.06.2017, неповірені лічильники не є приладами обліку води, і Київводоканал не має права проводити по них розрахунки. Тобто якщо споживач пропустить термін повірки приладів обліку води, Київводоканал більше не буде враховувати їх показання, і проводитиме розрахунки так, наче лічильники відсутні.

У таких випадках відповідно до «Правил надання послуг з централізованого водопостачання та централізованого во-

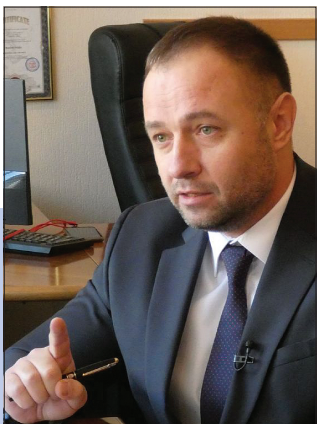
додведення», затверджених постановою КМУ №690 від 05.07.2019 та «Методики розподілу між споживачами обсягів спожитих у будівлі комунальних послуг» від показань загальнобудинкового лічильника відніматиметься сума показань всіх квартирних приладів обліку води у будинку і залишок розподілятиметься на квартири, які не обладнані приладами обліку або в яких вони не повірені.

У разі, якщо будинок не обладнаний загальнобудинковим лічильником, сплачувати необхідно відповідно до встановлених нормативів згідно з розпорядженням КМДА №579 від 16.06.2015 «Про затвердження нормативів питного водопостачання та норм споживання послуг з централізованого постачання холодної води, централізованого постачання гарячої води, водовідведення (з використанням внутрішньобудинкових систем) у м. Києві», а це зазвичай значно більше, ніж фактичне споживання.

Як уникнути неправильних нарахувань?

Вчасно повіряйте свої квартирні лічильники та будьте уважні. Тоді оплачуватимете виключно за спожиту вами воду. А у разі виникнення будь-яких непорозумінь зверніться до нашого розрахункового департаменту, вам там кваліфіковано допоможуть. Зараз це можна зробити онлайн за допомогою наших електронних сервісів. Приєднатися до чат-ботів можна за посиланнями: Viber <http://tinyurl.com/pn92devj>; Telegram https://t.me/vodokanalkiev_bot.

Які документи потрібні зараз для оформлення субсидії

Директор департаменту соціальної політики КМДА РУСЛАН СВИТЛИЙ

Хочу дізнатися, де можна знайти новий повний перелік документів для оформлення субсидії та з яких документів він складається. Заздалегідь дякую!

Богдан

З метою соціальної підтримки сімей, які отримують невеликі доходи та не мають фінансової можливості самотужки сплатити за житлово-комунальні послуги, в Україні діє програма житлових субсидій.

Умови призначення та порядок надання громадянам житлових субсидій визначено Положенням про порядок призначення житлових субсидій, затвердженим постановою Кабінету Міністрів України від 21.10.1995 №848 (із змінами та доповненнями).

Для отримання житлової субсидії громадянин, особа якого посвідчується паспортом або іншим документом, подає за зареєстрованим місцем проживання (орендарі, внутрішньо переміщені особи — за фактичним місцем проживання):

- заяву про призначення та надання житлової субсидії за формою, встановленою Міністерством соціальної політики України;
- декларацію про доходи і витрати осіб, які звернулися за призначенням житлової

субсидії за формою, затвердженою Міністерством соціальної політики України;

- довідки про доходи — у разі зазначення в декларації доходів, інформація про які відсутня у ДПС, Пенсійному фонді України, фондах соціального страхування тощо і відповідно до законодавства не може бути отримана за запитом структурного підрозділу з питань соціального захисту населення у порядку, встановленому цим Положенням. У разі неможливості підтвердити такі доходи довідкою до декларації додається письмове пояснення із зазначенням їх розміру; копію договору про реструктуризацію заборгованості з оплати житлово-комунальних послуг (у разі наявності);
- договір наймання (оренди) житла (у разі наявності);
- інші документи, які не передбачені цим пунктом, але відповідно до цього Положення необхідні для розгляду питання по суті (у разі потреби).

Відповідно до постанови КМУ від 19.05.2021 №505 «Деякі питання призначення житлових субсидій», з 01.05.2021 розгляд питань щодо призначення житлової субсидії на наступний період домогосподарствам, які отримували житлову субсидію в опалювальному сезоні 2020—2021 років, проводиться без звернень громадян, крім домогосподарств, яким житлова субсидія:

- надавалася у грошовій безготівковій формі;
- була призначена за фактичним місцем проживання осіб (орендарі житлових приміщень (будинків); індивідуальні забудовники, будинки яких не прийняті в експлуатацію; внутрішньо переміщені особи);
- була призначена без урахування окремих осіб з числа зареєстрованих у житловому приміщенні (будинку), які не проживають за місцем реєстрації.

Також зауважу, що для отримання детальної консультації щодо призначення житлової субсидії можна звернутися до управлінь соціального захисту населення районних в місті Києві державних адміністрацій та Департаменту соціальної політики виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) за тел.: 408-07-37, 404-01-03, 404-37-12.

Що потрібно враховувати в діяльності платників земельного податку

Адвокат, керуючий партнер АО «Ліга Права» БОГДАН ІЛЬЯШОВ

Надайте, будь ласка, роз'яснення: якщо ФОП орендує земельну ділянку державної власності, чи є він платником земельного податку?

Олексій Самко, м. Київ

Відповідно до статті 1 Закону України «Про оренду землі» від 06.10.1998 №161-XIV (із змінами та доповненнями) (далі — Закон), оренда землі — це засноване на договорі строкове платне володіння і користування земельною ділянкою, необхідною орендареві для проведення підприємницької та інших видів діяльності.

Відносини, пов'язані з орендою землі, регулюються Земельним кодексом України, Цивільним кодексом України, цим Законом, законами України, іншими нормативно-правовими актами, прийнятими відповідно до них, а також договором оренди землі.

Відносини, пов'язані з орендою земельних ділянок, на яких розташовані цілісні майнові комплекси підприємств, установ і організацій державної або комунальної власності, а також заснованих на майні, що належить Автономній Республіці Крим,

та їх структурних підрозділів, регулюються цим Законом з урахуванням особливостей, передбачених Законом України «Про оренду державного та комунального майна» (ст. 2 Закону).

Об'єктами оренди є земельні ділянки, що перебувають у власності громадян, юридичних осіб, комунальний або державний власності (ст. 3 Закону).

Статтею 4 Закону зазначено, що орендодавцями земельних ділянок є громадяни та юридичні особи, у власності яких перебувають земельні ділянки, або уповноважені ними особи.

Орендодавцями земельних ділянок, що перебувають у державній власності, є органи виконавчої влади, які відповідно до закону передають земельні ділянки у власність або користування.

Згідно зі статтею 5 Закону, орендарями земельних ділянок є юридичні або фізичні особи, яким на підставі договору оренди належить право володіння і користування земельною ділянкою, зокрема громадяни і юридичні особи України, іноземці та особи без громадянства, іноземні юридичні особи, міжнародні об'єднання та організації, а також іноземні держави.

Орендарі набувають права оренди земельної ділянки на підставі і в порядку, передбачених Земельним кодексом України, Цивільним кодексом України, цим та іншими законами України і договором оренди землі (ст. 6 Закону).

Договір оренди землі — це договір, за яким орендодавець зобов'язаний за плату передати орендареві земельну ділянку у володіння і користування на певний строк, а орендар зобов'язаний використовувати земельну ділянку відповідно до умов договору та вимог земельного законодавства (ст. 13 Закону).

Статтею 288 Податкового кодексу України зазначено, що підставою для нарахування орендної плати за земельну ділянку є договір оренди такої земельної ділянки.

Органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, які укладають договори оренди землі, повинні

до 1 лютого подавати контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки переліки орендарів, з якими укладено договори оренди землі на поточний рік, та інформувати відповідний контролюючий орган про укладення нових, внесення змін до існуючих договорів оренди землі та їх розірвання до 1 числа місяця, що настає за місяцем, у якому відбулися зазначені зміни.

Форма надання інформації затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики.

Договір оренди земель державної і комунальної власності укладається за типовою формою, затвердженою Кабінетом Міністрів України.

Платником орендної плати є орендар земельної ділянки (п. 288.2 ст. 288 Податкового кодексу України).

Об'єктом оподаткування є земельна ділянка, надана в оренду (п. 288.3 ст. 288 Податкового кодексу України).

Отже, враховуючи вищевикладене, платниками земельного податку з числа фізичних осіб є власники земельних ділянок та власники земельних часток (паїв), а платниками орендної плати за землі державної власності — фізичні особи, що уклали з відповідним органом виконавчої влади договір оренди земельної ділянки із земель державної власності.

При цьому, якщо у договорі оренди земельної ділянки із земель державної власності обумовлено, що орендарем є фізична особа — підприємець і земельна ділянка надається для провадження підприємницької діяльності, то на облік у органі державної податкової служби, як платник орендної плати за землі державної власності береться фізична особа — підприємець.

Запитання можете надсилати на електронну адресу expert@ukcc.com.ua

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про внесення зміни до додатка № 15 до Указу Президента України від 14 лютого 2002 року № 129

1. Внести до додатка № 15 до Указу Президента України від 14 лютого 2002 року № 129 «Про символіку Служби безпеки України» (в редакції Указу від 22 серпня 2016 року № 343) зміну, доповнивши пунктом 4 такого змісту:
«4. Департамент військової контррозвідки Служби безпеки України».

2. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м.Київ
2 червня 2021 року
№222/2021

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про деякі питання підтримки розвитку освіти, науки та спорту

1. Утворити Раду Фонду Президента України з підтримки освіти, науки та спорту як консультативно-дорадчий орган при Президентові України.

2. Затвердити Положення про Раду Фонду Президента України з підтримки освіти, науки та спорту (додається).

3. Внести зміни до таких Указів Президента України:

1) у статті 1 Указу Президента України від 6 листопада 2018 року № 357 «Про Фонд Президента України з підтримки освіти, науки та спорту» (зі змінами, внесеними Указом від 28 вересня 2019 року № 718):
абзаці шостий і сьомий викласти в такій редакції:
«заохочення молоді за досягнення в освітній діяльності (у тому числі учасників зовнішнього незалежного оцінювання, які отримали найвищі результати, переможців всеукраїнських учнівських олімпіад з навчальних предметів, переможців міжнародних учнівських олімпіад з навчальних предметів), а також у науковій та спортивній діяльності; реалізації проєктів, у тому числі проєктів інноваційних освітніх технологій та цифрової трансформації, у сферах освіти, науки та спорту»;

2) абзаці другий і п'ятий статті 2, статтю 3 Указу Президента України від 28 вересня 2019 року № 718 «Про внесення змін до Указу Президента України від 6 листопада 2018 року № 357» виключити.

4. Кабінету Міністрів України:

1) розробити та внести у місячний строк проект Положення про порядок надання підтримки із Фонду Президента України з підтримки освіти, науки та спорту;

2) визначити порядок виплати стипендій, грантів, премій, призначених із Фонду Президента України з підтримки освіти, науки та спорту;

3) опрацювати питання щодо створення та ведення реєстру проєктів у сферах освіти, науки та спорту, що реалізуються із Фонду Президента України з підтримки освіти, науки та спорту, у формі відкритих даних відповідно до Закону України «Про доступ до публічної інформації».

5. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м.Київ
2 червня 2021 року
№223/2021

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 2 червня 2021 року № 223/2021

ПОЛОЖЕННЯ

про Раду Фонду Президента України з підтримки освіти, науки та спорту

1. Рада Фонду Президента України з підтримки освіти, науки та спорту (далі — Рада) є консультативно-дорадчим органом при Президентові України.

2. Рада у своїй діяльності керується Конституцією України, законами України, міжнародними договорами України, актами Президента України, Кабінету Міністрів України, іншими актами законодавства, а також цим Положенням.

3. Основним завданням Ради є підготовка та внесення Президентові України пропозицій щодо надання підтримки із Фонду Президента України з підтримки освіти, науки та спорту (далі — Фонд Президента України) для:

1) продовження навчання молоді за програмами підготовки магістрів, докторів філософії та докторів наук у провідних вітчизняних закладах вищої освіти та наукових установах і за кордоном;

2) стажування молоді у провідних іноземних закладах вищої освіти та наукових установах;

3) участі молоді в міжнародних науково-практичних семінарах і конференціях; залучення науково-педагогічних і наукових працівників іноземних закладів вищої освіти та наукових установ, відомих громадських діячів для участі в науково-педагогічній і науковій роботі у закладах вищої освіти, наукових установах України;

4) заохочення молоді за досягнення в освітній діяльності (у тому числі учасників зовнішнього незалежного оцінювання, які отримали найвищі результати, переможців всеукраїнських учнівських олімпіад з навчальних предметів, переможців міжнародних учнівських олімпіад з навчальних предметів), а також у науковій та спортивній діяльності;

5) реалізації проєктів, у тому числі проєктів інноваційних освітніх технологій та цифрової трансформації, у сферах освіти, науки та спорту.

4. Рада для здійснення покладеного на неї завдання:

1) визначає перелік пріоритетних спеціальностей і перелік провідних вітчизняних та іноземних закладів вищої освіти і наукових установ, для продовження навчання та стажування в яких може надаватися підтримка із Фонду Президента України;

2) визначає перелік пріоритетних напрямів реалізації проєктів, у тому числі проєктів інноваційних освітніх технологій та цифрової трансформації, у сферах освіти, науки та спорту, підтримка яких може здійснюватися із Фонду Президента України, та розглядає пропозиції щодо таких проєктів;

3) розглядає пропозиції щодо надання підтримки із Фонду Президента України для участі молоді в міжнародних науково-практичних семінарах і конференціях, залучення науково-педагогічних і наукових працівників іноземних закладів вищої освіти та наукових установ, відомих громадських діячів для участі в науково-педагогічній і науковій роботі у закладах вищої освіти, наукових установах України, а також для заохочення молоді за досягнення в освітній, науковій та спортивній діяльності, крім питань щодо призначення та виплати стипендій Президенту України учасникам зовнішнього незалежного оцінювання, які отримали найвищі результати, та премій Президента України для переможців всеукраїнських і міжнародних учнівських олімпіад з навчальних предметів;

4) приймає рішення про оголошення та проведення конкурсного відбору для одержання підтримки із Фонду Президента України, розглядає кандидатури претендентів, приймає рішення про визначення переможців конкурсу, вносить Президентові України пропозиції щодо кандидатур для призначення стипендій, надання грантів, присудження премій разом з проєктами відповідних указів;

5) розглядає пропозиції щодо реалізації проєктів у сферах освіти, науки та спорту, підтримка яких може здійснюватися із Фонду Президента України;

6) вносить у разі потреби в установленому порядку пропозиції щодо удосконалення Положення про порядок надання підтримки із Фонду Президента України з підтримки освіти, науки та спорту;

7) приймає рішення про затвердження регламенту Ради, яким визначається порядок її роботи, а також утворених нею робочих, експертних груп;

8) приймає рішення про створення робочих, експертних груп, залучення в установленому порядку до роботи в таких групах представників державних органів, органів місцевого самоврядування, працівників підприємств, установ, організацій, а також вітчизняних та іноземних експертів з відповідних питань;

9) аналізує та узагальнює досвід і досягнення в освіті, науці та спорті осіб, яким призначено стипендії та надано гранти з Фонду Президента України, сприяє висвітленню такого досвіду і досягнень в засобах масової інформації, бере в установленому порядку участь у інформаційно-просвітницькій діяльності;

10) запитує та одержує в установленому порядку від державних органів, органів місцевого самоврядування, громадських об'єднань, підприємств, установ, організацій інформацію, документи і матеріали, необхідні для виконання покладених на Раду завдань;

11) заслуховує на засіданнях Ради претендентів, які беруть участь у конкурсі чи доборі на здобуття стипендій та грантів, осіб, висунутих на присудження премій, залучає в установленому порядку до обговорення відповідних питань, розгляду внесених документів, матеріалів представників державних органів, органів місцевого самоврядування, громадських об'єднань, підприємств, установ, організацій, а також вітчизняних та іноземних експертів.

5. Рада у процесі виконання покладених на неї завдань взаємодіє в установленому порядку з іншими допоміжними органами і службами, утвореними Президентом України, а також із закладами вищої освіти, науковими установами, Науковим комітетом Національної ради України з питань розвитку науки і технологій, Національним фондом досліджень України, підприємствами, установами, організаціями, громадськими об'єднаннями, а також з міжнародними організаціями та іншими представниками заінтересованих сторін у сфері освіти, науки та спорту.

6. Рада утворюється у складі голови та інших членів Ради, які беруть участь у її роботі на громадських засадах.

Головою Ради може бути особа, яка є фахівцем у сфері освіти, науки та/або фізичної культури і спорту, має бездоганну ділову репутацію та високий суспільний авторитет, вільно володіє державною мовою та іноземною мовою, яка є однією з офіційних мов Ради Європи.

Членами Ради можуть бути особи, які є фахівцями з досвідом роботи у сферах освіти, науки та/або фізичної культури і спорту, мають бездоганну ділову репутацію, високий суспільний авторитет.

До складу Ради за посадою входять Міністр освіти і науки України, Міністр молоді та спорту України, голова Національного фонду досліджень України, Заступник Керівника Офісу Президента України, до відання якого віднесено питання внутрішньої та гуманітарної політики.

Члени Кабінету Міністрів України входять до складу Ради за погодженням із Прем'єр-міністром України.

Персональний склад Ради затверджує Президент України.

7. Голова Ради: організовує роботу Ради; скликає засідання Ради, визначає їх порядок денний та головує на засіданнях Ради;

представляє Раду у відносинах з іншими державними органами, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями;

забезпечує організацію проведення заходів з оголошення переможців конкурсу, яким відповідним указом Президента України надається підтримка із Фонду Президента України;

забезпечує інформування громадськості про діяльність Ради та проєкти, реалізовані за підтримки Фонду Президента України.

8. Основною формою роботи Ради є засідання.

Головує на засіданнях голова Ради, а у разі його відсутності — один із членів Ради, визначений головою Ради.

Засідання Ради є правомочним, якщо на ньому присутні не менше двох третин від її складу. Засідання Ради проводяться за потреби, але не менше чотирьох разів на рік.

Засідання Ради за наявності технічних засобів може бути проведено дистанційно в режимі відеоконференції.

За результатами засідання Ради оформлюється протокол, який підписує головує на засіданні.

9. Рішення Ради приймаються шляхом відкритого голосування більшістю голосів присутніх на засіданні членів Ради. У разі рівного розподілу голосів вирішальним є голос головуєного на засіданні.

10. Голова Ради, члени Ради, експерти, які залучаються до проведення конкурсного відбору претендентів для надання підтримки із Фонду Президента України, зобов'язані повідомити про конфлікт інтересів, що виник під час такого конкурсного відбору, у порядку, визначеному Законом України «Про запобігання корупції».

Особа, у якої наявний конфлікт інтересів, не може брати участь у розгляді відповідних питань доки конфлікт інтересів не буде усунуто відповідно до законодавства.

11. Рада інформує громадськість про свою діяльність. Інформація про діяльність Ради, оголошення про проведення конкурсів, їх результати, відомості про переможців конкурсів розміщуються на вебсайті Офіційного інтернет-представництва Президента України.

12. Організаційно-технічне забезпечення діяльності Ради здійснюється структурним підрозділом Офісу Президента України та Державним управлінням справами (в межах компетенції).

Керівник Офісу Президента України А. ЄРМАК

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про зміни у складі Комісії при Президентові України з питань громадянства

1. На часткову зміну статті 1 Указу Президента України від 30 квітня 2005 року № 740 «Про Комісію при Президентові України з питань громадянства» (зі змінами, внесеними Указами від 12 серпня 2019 року № 593 та від 16 червня 2020 року № 229):

а) увести до персонального складу Комісії при Президентові України з питань громадянства таких осіб:

БУДАНОВ Кирило Олексійович — начальник Головного управління розвідки Міністерства оборони України

ДЕМЧЕНКО Руслан Михайлович — Перший заступник Секретаря Ради національної безпеки і оборони України

ЛЯХОВИЧ Андрій Ілліч — радник Керівника Офісу Президента України

ПОКОТИЛО Олексій Іванович — Керівник Департаменту з питань національної безпеки та оборони Офісу Президента України

ПОТАЄВ Вадим Олександрович — радник Керівника Офісу Президента України;

б) вивести зі складу цієї Комісії О. Башей та І. Оваденка.

2. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м.Київ
2 червня 2021 року
№224/2021

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 14 травня 2021 року «Про Стратегію людського розвитку»

Відповідно до статті 107 Конституції України **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

1. Увести в дію рішення Ради національної безпеки і оборони України від 14 травня 2021 року «Про Стратегію людського розвитку» (додається).

2. Затвердити Стратегію людського розвитку (додається).

3. Контроль за виконанням рішення Ради національної безпеки і оборони України, введеного в дію цим Указом, покласти на Секретаря Ради національної безпеки і оборони України.

4. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м.Київ
2 червня 2021 року
№225/2021

Введено в дію
Указом Президента України
від 2 червня 2021 року №225/2021

РІШЕННЯ

Ради національної безпеки і оборони України
від 14 травня 2021 року

Про Стратегію людського розвитку

Розглянувши проєкт Стратегії людського розвитку, схвалений Кабінетом Міністрів України, Рада національної безпеки і оборони України **ВИРІШИЛА:**

1. Схвалити проєкт Стратегії людського розвитку.

2. Запропонувати Президентові України затвердити Стратегію людського розвитку.

3. Кабінету Міністрів України забезпечити: виконання Стратегії людського розвитку; проведення постійного моніторингу та координацію підготовки щорічного звіту про виконання цієї Стратегії відповідно до вимог та у строки, визначені Стратегією.

Секретар Ради національної безпеки і оборони України О. ДАНИЛОВ

ЗАТВЕРДЖЕНО
Указом Президента України
від 2 червня 2021 року №225/2021

СТРАТЕГІЯ ЛЮДСЬКОГО РОЗВИТКУ

Загальна частина

У сучасних умовах питання людського розвитку є надзвичайно актуальним, оскільки прогрес людського розвитку демонструє нарощування можливостей людини через підвищення її потенціалу для реалізації в усіх сферах життєдіяльності.

Людський розвиток потребує пріоритетної уваги з боку держави. За показником індексу людського розвитку, який відображає узагальнені характеристики людського потенціалу з урахуванням здоров'я, доступу до знань, тривалості і рівня життя населення, Україна посіла 74-ту позицію серед 189 держав і територій, які представлені в Довіді про стан людського розвитку за 2019 рік, що опублікована на офіційному вебсайті Програми розвитку ООН. З одного боку, це означає належність України до держав із високим рівнем людського розвитку (індекс людського розвитку — 0,779), з іншого боку — Україна з 1991 року демонструє незначний прогрес у зазначеній сфері порівняно з іншими державами цієї групи.

Незважаючи на зростання значення індексу людського розвитку протягом 1991 — 2019 років (відповідно з 0,705 до 0,779), позиція України у світовому рейтингу поступово знижувалася із 47-го місця в 1991 році до 75-го у 2000 році, 82-го у 2010 році та 74-го у 2019 році. Сповільнення темпів людського розвитку зумовлено насамперед низьким рівнем валового національного доходу в розрахунку на душу населення, за яким Україна значно поступається державам із високим рівнем людського розвитку.

Протягом 2000-х років показник очікуваної тривалості життя при народженні також залишається нижчим від середнього у держави цієї групи (72 роки проти 75,1 року). Водночас перевагою України є традиційно висока освіченість громадян, що засвідчує високий потенціал людського розвитку, повноцінна реалізація якого потребує створення сприятливих умов з боку держави.

З огляду на потреби людського розвитку завданням держави повинно бути формування такого економічного та соціального порядку, який буде підґрунтям для реалізації свободи особистості та гарантією реалізації права громадян на індивідуальний розвиток, індивідуальну відповідальність і соціальну захищеність.

Стратегія людського розвитку (далі — Стратегія) визначає цілі та основні завдання, що стоять перед державою, у сфері людського розвитку як напрямку забезпечення національної безпеки України, а також індикатори досягнення цілей, що забезпечує можливість проведення моніторингу, ефективного планування, належного оцінювання соціальних інвестицій у людський потенціал.

Правовою основою Стратегії є Конституція та закони України, міжнародні договори, згоду на обов'язковість яких надано Верховною Радою України, та Стратегія національної безпеки України.

Під час розроблення Стратегії враховано проголошені резолюцією Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 25 вересня 2015 року № 70/1 глобальні цілі сталого розвитку до 2030 року.

Основні тенденції та проблеми людського розвитку в Україні

Суттєвий вплив на соціально-економічну ситуацію в державі в цілому та її регіонах протягом останніх років чинять такі виклики, як збройна агресія Російської Федерації проти України і тимчасова окупація частини її території, демографічна криза, епідемічна ситуація, пов'язана з поширенням гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2 (далі — коронавірусна хвороба COVID-19), проблеми у сфері медицини, освіти, науки, культури, фізичної культури і спорту, соціальної підтримки громадян, національно-патріотичного виховання.

Демографічна ситуація

Демографічний розвиток України характеризується формуванням і посиленням таких негативних тенденцій, як зменшення чисельності населення (на початок 2010 року — 46 млн, на початок 2021 року — 41,6 млн, без урахування даних щодо населення тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим та міста Севастополя), старіння населення (частка осіб віком 65 років і більше у загальній чисельності населення у 2020 році становила 17 відсотків).

Відповідно скорочується чисельність молоді. Зокрема, чисельність осіб віком від 14 до 35 років (включно) в Україні станом на 1 січня 2021 року порівняно з початком 2015 року зменшилася на 1,6 млн осіб.

Поточна демографічна ситуація характеризується відносно низькою народжуваністю та високою смертністю, погіршенням медико-демографічних характеристик населення через зростання захворюваності, поширення хронічних, інфекційних хвороб, збереження високого рівня професійної захворюваності, виробничого та побутового травматизму.

Тривалість життя є інтегральним індикатором стану здоров'я населення, його добробуту, а також підсумковою оцінкою умов життєдіяльності населення та показником ефективності системи охорони здоров'я. Українці живуть у середньому на дев'ять років менше, ніж громадяни держав Європейського Союзу: у 2019 році середня очікувана тривалість життя в Україні становила 72 роки, у державах Європейського Союзу — 81 рік.

Гострою проблемою в Україні залишається висока передчасна смертність у працездатному віці, насамперед серед чоловіків, які живуть у середньому на 10 років менше, ніж жінки, що помітно перевищує такий розрив у розвинутих європейських державах, де він становить лише три з половиною — п'ять років.

Також Україна вирізняється значними втратами населення через депопуляцію та на сьогодні належить до числа держав із найвищою інтенсивністю природного скорочення чисельності населення. В останні два роки рівень народжуваності в Україні був найнижчим у Європі.

Мінімізація негативних депопуляційних наслідків для людського розвитку можлива лише за умови реалізації активної соціально-демографічної політики. Завданням держави у цьому напрямі є вироблення послідовної та довгострокової політики, спрямованої на формування і підтримку здорового способу життя, зміцнення здоров'я та профілактику захворювань.

Охорона здоров'я

В Україні продовжується реформування системи охорони здоров'я. Із 2018 року запроваджено реалізацію державних гарантій медичного обслуговування населення за програмою медичних гарантій для первинної медичної допомоги, а починаючи з квітня 2020 року — для всіх видів медичної допомоги.

Створено Національну службу здоров'я України — центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері державних фінансових гарантій медичного обслуговування населення. Відбулися масштабні зміни з реорганізації закладів охорони здоров'я у комунальні некомерційні підприємства, впроваджено електронну систему охорони здоров'я (E-health); завершено кампанію з вибору пацієнтом лікаря та підписання декларації.

Складність і водночас масштабність реформи охорони здоров'я полягає в тому, що вона здійснювалася паралельно з процесами децентралізації, а у 2020 році Україна, як і весь світ, увійшла в пандемію COVID-19.

Результати проведення аналізу причин смертності свідчать про незадовільний стан системи охорони здоров'я та реального доступу населення до медичних послуг. У структурі смертності переважає смертність від серцево-судинних захворювань, до того ж однією з найбільш негативних тенденцій є збереження високих показників смертності з цієї причини у молодому віці. Гострий інфаркт міокарда є причиною смерті у близько 20 випадках на 100 тис. населення, близько 50 відсотків пацієнтів після перенесеного інсульту отримують первинну інвалідність, близько 12 відсотків померлих від інсульту — особи працездатного віку.

Головними чинниками високого рівня неінфекційних захворювань є ризикова поведінка людей (нездорове харчування, низька фізична активність, куріння, зловживання алкоголем), обумовлена неналежним усвідомленням власної відповідальності за своє здоров'я, та недостатня профілактична робота (особливо на рівні первинної медичної допомоги). Поширені серед молоді шкідливі звички, а також безвідповідальна сексуальна поведінка молодих людей є одними з ризиків поширення ВІЛ-інфекції та інших інфекцій, що передаються статевим шляхом тощо.

Ще одним визначним Всесвітньою організацією охорони здоров'я чинником ризику для здоров'я населення, що призводить до збільшення захворюваності та смертності у світі, є забруднення повітря, понад 80 відсотків захворювань тією чи іншою мірою залежать від якості повітря.

Недосконалість системи охорони здоров'я, низький рівень усвідомлення цінності здоров'я як власного капіталу, відсутність просвітницької складової для населення з питань здорового способу життя, перебування переважної більшості населення в умовах соціально-економічної нестабільності призводять до створення несприятливих умов для підтримки здорового способу життя.

Освіта і наука

За оцінками Світового банку, Україна має конкурентну перевагу у вигляді потужної системи освіти, що є рушієм економічного та соціального розвитку держави, але частка людського капіталу в національному багатстві залишається невеликою. За час незалежності України вдалося зберегти значну частину своїх переваг у сфері освіти, що сприяє досягненню учнями та студентами високих результатів у навчанні та розвитку людського капіталу. Однак навички, яких потребує сучасний ринок праці, відрізняються від тих, що формує система освіти, а необхідні трансформації в освітньому секторі відбуваються повільно. Незважаючи на наявність високоосвіченої робочої сили в Україні, на людський капітал припадає лише 34 відсотки національного багатства (середній показник у державах Європи та Центральної Азії — 62 відсотки), а продуктивність праці становить лише 22 відсотки продуктивності праці у державах Європейського Союзу.

Незважаючи на задеклароване на законодавчому рівні право на дошкільну освіту та значний попит на цей вид послуг, доступність закладів дошкільної освіти залишається недостатньою, особливо з урахуванням інфраструктурних аспектів між населеними пунктами. На початок 2020 року чистий показник (за даними Державної служби статистики України) охоплення дітей дошкільного віку (три — п'ять років) закладами дошкільної освіти в Україні становив 76,4 відсотка (у містах — 86,8 відсотка, в сільських місцевостях — 56,4 відсотка). Спостерігається перевищення планової наповненості груп у функціонуючих дитячих садках (станом на початок 2020 року — 109 на 100 місць). Водночас черга до закладів дошкільної освіти скоротилася на 72,1 відсотка порівняно з 2014 роком (95 900 дітей) і на кінець 2019 року становила 26 783 дитини.

Якість дошкільної освіти не відповідає сучасним потребам розвитку дитини, а зміст дошкільної освіти потребує оновлення відповідно до потреб у формуванні первинного соціального досвіду та позитивних якостей особистості у дітей.

ДОКУМЕНТИ

Водночас у великій кількості шкіл (близько 2500) підключено Інтернет з недостатньою швидкістю для ефективної організації освітнього процесу.

Педагогічна професія на сьогодні не є престижною. У великій кількості закладів освіти не забезпечено створення гідних умов праці. Певна частка педагогічних працівників, які працюють у школах, з різних причин не володіє інноваційними методами і технологіями навчання.

Освітнє середовище закладів не завжди є інклюзивним, безпечним і комфортним, недостатньо мотивує та не зацікавлює учнів до навчання, не сприяє використанню сучасних технологій навчання педагогічними працівниками. У період здобуття повної загальної середньої освіти недостатньо уваги приділяється допомозі учням у майбутньому професійному визначенні, усвідомленні ними власного вибору подальшої освіти чи професійної діяльності.

Сучасний розвиток суспільства зумовлює потребу в постійному оновленні змісту освіти і методик навчання, зміні підходів до організації освітньої діяльності, в забезпеченні якості освіти, а також системи оцінювання результатів навчання учнів, модернізації освітнього середовища з використанням новітніх технологій.

У 2018 році розпочато реформу загальної середньої освіти «Нова українська школа» на період до 2029 року, якою на сьогодні охоплено 1 — 3 класи всіх закладів загальної середньої освіти, а також 144 заклади загальної середньої освіти, що є учасниками експерименту з запровадження нового державного стандарту початкової освіти у четвертих класах.

Поточний стан підготовки кваліфікованих кадрів у системі професійної освіти не відповідає повною мірою потребам здобувачів освіти зокрема, а також суспільства та національної економіки в цілому.

Внаслідок погіршення демографічної ситуації, збільшення до 80 відсотків частки молоді, зорієнтованої на здобуття вищої освіти, поступово зменшується кількість учнів закладів професійної (професійно-технічної) освіти. На 1 січня 2020 року загальна кількість учнів, які здобувають професійну (професійно-технічну) освіту, скоротилася порівняно з 2012 роком на 66,6 відсотка і становить 245,8 тис. осіб.

Незважаючи на певні позитивні зрушення, професійна (професійно-технічна) освіта в Україні залишається недостатньо ефективною також з огляду на недосконалу систему управління, недостатній обсяг фінансування, застарілу матеріально-технічну базу закладів професійної (професійно-технічної) освіти, недостатньо ефективну співпрацю закладів освіти з роботодавцями та бізнес-партнерами, що в цілому призвело до зниження соціально-економічної мотивації осіб до здобуття професійно-технічної освіти і в результаті — до зростання дефіциту робітничих кадрів на внутрішньому ринку праці.

Система державного фінансування стимулює заклади вищої освіти працювати насамперед у напрямі нарощування кількості студентів, а не підвищення якості освіти. Заклади вищої освіти позбавлені належної фінансової автономії, тому не можуть оперативно реагувати на виклики, які перед ними постають. Характерними також є недостатній рівень фінансування вищої освіти, зношеність і застарілість матеріально-технічної бази закладів вищої освіти.

Тривалий час якості вищої освіти не підтримувалася системами внутрішнього та зовнішнього забезпечення якості, оскільки ці потреби були орієнтовані на формальні показники, а не на забезпечення процесів і потреб зацікавлених сторін. В освітніх програмах закладів вищої освіти все ще недостатньо враховуються потреби роботодавців.

У поточних умовах випускники закладів вищої освіти не мають можливостей повною мірою реалізувати себе на українському ринку праці.

Навчання протягом усього життя, формальна освіта, неформальна, інформальна (самосвіта) освіта відіграють все більшу роль у набутті умінь і навичок, необхідних для забезпечення соціальної та економічної активності.

Рівень стимулів для провадження молодими людьми в Україні наукової діяльності, зокрема для розвитку кар'єри вченого, залишається низьким. Зв'язок між закладами вищої освіти та науково-дослідними установами є недостатнім або відсутнім.

Принаймні цього є, зокрема, незадовільний стан матеріально-технічної бази, в тому числі дослідницької інфраструктури; недостатні можливості залучення українських науковців до міжнародних наукових програм і проєктів, доступу до участі в дослідженнях міжнародних об'єднань дослідницької інфраструктури; низький рівень впровадження прикладних досліджень; консервативні системи управління та оплати праці у державному секторі досліджень та розробок, що не стимулює наукових працівників до продуктивної роботи та професійного розвитку.

Науковий потенціал знижується як кількісно, так і якісно. Випускники закладів вищої освіти практично не обирають науку як сферу для продовження кар'єри в Україні. Вікова структура наукових кадрів є загрозливою. Незважаючи на те, що у 2019 році найбільш численною була вікова група від 30 до 39 років, близько третини (30 відсотків) серед українських дослідників становлять особи віком 60 років і більше.

Можливості для кар'єрного та професійного зростання для молодих науковців є на сьогодні обмеженими через консервативну кадрову політику в системі державних наукових установ, недостатність спеціальних програм стимулювання академічної мобільності тощо. Низький рівень заробітної плати також не сприяє залученню молоді до наукової сфери.

Наукоємність валового внутрішнього продукту (витрати на дослідження і розробки за всіма джерелами у відсотках до валового внутрішнього продукту) залишається критично низькою, що призводить до втрачання наукою здатності виконувати економічну функцію. Наукоємність валового внутрішнього продукту у 2019 році становила 0,43 відсотка (найнижчий показник за останні 10 років). До того ж фінансування здійснюється за рахунок бюджетних коштів (38,3 відсотка), коштів вітчизняних замовників (28,1 відсотка) та коштів іноземних замовників (22,3 відсотка). Крім того, ці обмежені кошти розподіляються без урахування якості наукової та науково-технічної діяльності.

Додаткові виклики у сфері освіти і науки спричинила коронавірусна хвороба COVID-19. Заклади освіти намагалися і намагаються компенсувати відсутність традиційного освітнього процесу дистанційними рішеннями, але невизначеність щодо тривалості карантинних заходів суттєво ускладнює такі зусилля. Загрози для системи освіти посилюються нерівним доступом здобувачів освіти та педагогічних працівників до цифрової інфраструктури (високошвидкісного Інтернету і комп'ютерної техніки). Існує реальна загроза суттєвого скорочення доступу до фінансових ресурсів, що є викликом вскрай загрозливим і для України. Йдеться про ймовірне скорочення фінансування сфери освіти як із Державного бюджету України через падіння валового внутрішнього продукту, так і з інших не заборонених законодавством джерел, а також про скорочення витрат на освіту з боку громадян.

Культура

Забезпечення рівного доступу до високоякісних культурних послуг є важливою передумовою для формування ціней, завдань та пріоритетів людського розвитку. Проте сьогодні в Україні доступ до культурних послуг є обмеженим і нерівномірним.

Крім фінансової неспроможності громадян, ситуація ускладнюється слабкою спроможністю органів місцевого самоврядування до забезпечення надання культурних послуг комунальними закладами культури. Про це свідчить динаміка зменшення кількості закладів культури (15,6 тис. бібліотек у 2019 році проти 20,7 тис. у 2000 році; клубних закладів відповідно — 16,3 тис. проти 20,4 тис.; мистецьких шкіл — 1309 проти 1482). Першопричиною різкого зменшення кількості закладів культури можна вважати недостатність фінансового ресурсу та фінансування сфери за залишковим принципом.

Серед ключових проблем у наданні високоякісних культурних послуг є неефективна базова мережа закладів культури, низький рівень матеріально-технічного забезпечення, що створює перешкоди в доступі населення до культурних послуг.

Мережа закладів культури постійно скорочується. Органи місцевого самоврядування основними причинами закриття закладів культури називають недостатність бюджетних асигнувань, непридатність та аварійність будівель і споруд, відсутність умов для утримання книжкових фондів та обслуговування, вилучення приміщень для іншого призначення, скорочення кількості жителів у сільських населених пунктах в результаті дії демографічних чинників, в тому числі урбанізації.

Суттєвою проблемою залишається значний відсоток закладів культури місцевого рівня, які не мають комп'ютерної техніки та не підключені до Інтернету.

Наявна мережа бібліотечних закладів потребує оновлення та виваженої оптимізації відповідно до сучасних потреб суспільства. В умовах швидкого інформаційного розвитку бібліотеки необхідно трансформувати в сучасні інформаційні центри, які зможуть задовольняти потреби не тільки в наявній якісній літературі, а й у наданні цифрових інформаційних послуг. Окремої уваги потребує функціонування бібліотек в умовах децентралізації, зокрема створення та/або осучаснення наявних бібліотек у громадах, оновлення їх матеріально-технічної бази.

Лише 41 відсоток публічних бібліотек в Україні обладнано комп'ютерами. Доступ до Інтернету надають своїм користувачам 33 відсотки публічних бібліотек. Серед сільських бібліотек лише 22 відсотки мають змогу надавати таку послугу. Так само низьким є показник доступу до Інтернету в клубних закладах — 22 відсотки. Відповідно до нормативів матеріально-технічного забезпечення мистецьких шкіл усіх типів вони повинні бути обов'язково підключені до Інтернету. Реальний стан дотримання цього нормативу — 87 відсотків.

У контексті реформи децентралізації продовжується пошук ефективних та орієнтованих на потреби територіальних громад моделей функціонування закладів культури, адже рівень розвитку цих закладів є одним з основних чинників, що впливають на культурний та освітній рівень населення.

Більшість інфраструктурних об'єктів театрально-видовищних закладів застаріли та потребують капітального ремонту. За період незалежності побудовано обмежену кількість нових інфраструктурних об'єктів.

Критичність, аварійність стану пам'яток культурної спадщини, застаріла та неефективна система обліку об'єктів культурної спадщини та культурних цінностей (державної та приватної форми власності), відсутність електронного інформаційного ресурсу культурної спадщини та культурних цінностей — все це унеможливило доступ до інформації та переосмислення культурної спадщини, в тому числі з метою самоідентифікації та створення інноваційного культурного продукту.

Залишаються не повністю врахованими особливі потреби осіб з інвалідністю, пов'язані з облаштуванням інклюзивного середовища та адаптацією культурного продукту для споживання, зокрема осіб з порушеннями слуху та зору.

Актуальним залишається питання формування у населення України української громадянської ідентичності через систему національно-патріотичного виховання, що має стратегічне значення для подальшого розвитку держави, національної безпеки та успішного майбутнього її громадян.

Серйозним викликом для закладів культури стало впровадження карантину у зв'язку з поширенням коронавірусної хвороби COVID-19. За надзвичайно низького рівня забезпеченості доступом до Інтернету та низького рівня матеріально-технічного забезпечення більшість закладів культури не мають можливості повноцінно надавати культурні послуги. Відповідно складається ситуація, коли велика частка населення, здебільшого жителі сільських населених пунктів, залишаються без доступу до культурних послуг та не мають можливостей для культурного самовираження. Це негативно впливає на розвиток людського капіталу та погіршує емоційний стан населення, яке внаслідок введення карантинних заходів залишається фактично без можливостей для змістовного дозвілля.

Фізична культура і спорт

Значна частина населення України не веде здорового та фізично активного способу життя. Кількість осіб, охоплених фізкультурно-оздоровчою та спортивною діяльністю в Україні, у 2019 році становила 14,7 відсотка загальної чисельності населення, що набагато менше, ніж у державах Європейського Союзу.

Регулярні заняття фізичною культурою сприяють зниженню рівня захворюваності на хвороби серцево-судинної системи, зменшенню негативного впливу на організм людини шкідливих звичок, підвищенню рівня стресостійкості та уникненню проявів асоціального поведінки, розвитку всіх сфер суспільства, а також створенню підґрунтя для залучення до занять спортом, які так само допомагають людині сформувати характер, соціалізуватися та зайняти гідне місце в сучасному суспільстві.

Основними проблемами в такій ситуації є наявність бар'єрів для популяризації фізичної культури і спорту серед населення, відсутність належних умов для розвитку вищих досягнень спорту, недостатня доступність інфраструктури для регулярних занять спортом, фізичної активності, зокрема для осіб з інвалідністю, недостатнє використання інформаційних технологій, поточний стан яких не відповідає сучасним вимогам і тенденціям розвитку спорту у світі, відсутність умов підготовки та професійного зростання фахівців сфери фізичної культури і спорту.

Рівень життя, зайнятість та соціальна підтримка населення

У 2017 — 2019 роках в Україні спостерігалися позитивні тенденції у сфері зайнятості населення. Кількість робочої сили, за методологією Міжнародної організації праці, віком 15 — 70 років протягом 2017 — 2019 років збільшилася на 211,6 тис. осіб (1,2 відсотка) і досягла 18,1 млн осіб, а зайнятого населення — на 421,9 тис. осіб (2,6 відсотка) і досягла 16,6 млн осіб. Одночасно рівні представлення населення в робочій силі та зайнятості зросли відповідно з 62 та 56,1 відсотка у 2017 році до 63,4 та 58,2 відсотка всього населення зазначеного віку у 2019 році.

Однак у 2020 році на ринку праці України, як і багатьох держав світу, виникли серйозні соціально-економічні виклики, спричинені поширенням коронавірусної хвороби COVID-19, які змусили значно скоригувати пріоритети державної політики з метою недопущення поширення захворювання.

В умовах карантину, встановленого з метою запобігання поширенню на території України цієї хвороби, роботодавці вдавалися до повного або часткового зупинення виробництва, скорочення штату працівників, переведення їх на неповний робочий день (тиждень) або відправляли працівників у відпустки без збереження заробітної плати. Це призвело до скорочення у 2020 році попиту на робочу силу, зменшення кількості робочої сили та зайнятого населення.

Так, за даними Державної служби статистики України, у 2020 році кількість робочої сили, за методологією Міжнародної організації праці, віком 15 — 70 років порівняно з 2019 роком зменшилась на 476,5 тис. (2,6 відсотка) — до 17,6 млн осіб, а зайнятого населення — на 663 тис. (4 відсотки) — до 15,9 млн осіб. До того ж рівні представлення населення в робочій силі та зайнятості знизилися відповідно з 63,4 та 58,2 до 62,1 та 56,2 відсотка населення зазначеного віку у 2020 році.

Рівень зайнятості залишається меншим від потенційно можливого та бажаного, виходячи з цілей економічного та соціального розвитку, нижчим від рівнів зайнятості у провідних державах Європейського Союзу та характеризується нерівномірною віковою і гендерною диференціацією. Цим обумовлюються значний обсяг активного та прихованого безробіття, накопичення потенційної робочої сили, особливо серед молоді, яка не тільки не працює, а й не наважується та не шукає роботу.

Недостатня кількість робочих місць, значна асиметрія попиту і пропозиції робочої сили за професійно-кваліфікаційними ознаками (розмір оплати праці, види економічної діяльності, захищеність зайнятості на робочих місцях, безпека умов праці) спонукає населення до трудової та незворотної міграції.

У неформальному секторі економіки у 2017 — 2020 роках відбувалися помірні позитивні зміни. Частка зайнятих у неформальному секторі економіки за цей період знизилася із 22,9 до 20,3 відсотка загальної кількості зайнятого населення.

У 2017— 2019 роках в Україні спостерігалася тенденція до виходу з кризи і були реальні можливості досягти за основними показниками рівня життя 2007 та 2008 років, тобто до фінансово-економічної кризи.

Із 2016 року почала зростати реальна заробітна плата (109 відсотків до значення 2015 року), поступово покращувалися всі показники добробуту, із 2017 року почалося зниження рівня бідності (насамперед за витратами, нижчими від фактичного прожиткового мінімуму, — з 58,6 відсотка у 2016 році до 47,3 відсотка у 2017 році).

У 2018 році закріпилася тенденція до зменшення масштабу бідності в державі та загального підвищення показників рівня життя. Крім того, знизився рівень відносної бідності, тобто бідні верстви населення почали отримувати більшу користь від результатів економічного зростання порівняно з рештою населення. Загалом зниження рівня відносної бідності на фоні стійкого економічного зростання свідчило про позитивні зміни в розподілі доходів, чого не вдавалося досягти з 1999 року.

Дані 2019 року також демонстрували збереження позитивної динаміки показників рівня життя та бідності, зокрема спостерігалось зростання реальних доходів населення в усіх майнових групах і посилення спрямованості системи соціального захисту на цільові групи.

Події 2020 року, пов'язані з поширенням коронавірусної хвороби COVID-19 та реалізацією спрямованих на її запобігання карантинних заходів, внесли суттєві корективи у показники соціально-економічного розвитку держави. Відтак цілком передбачуваними є негативні зміни у показниках доходів та бідності населення. Згодом це може вплинути на інші сфери життя, зокрема ті, які ототожнюються з немонетарними аспектами, та викликати зростання масштабу соціального відчуження.

Крім того, у 2021 році очікується звуження групи населення із середніми доходами: якщо у 2019 році ця група, об'єднана із групою населення з найвищими доходами, становила 18 відсотків, то у 2021 році вона може зменшитися до 15 відсотків. Причому сама група населення з найвищими доходами зменшується з 5 до 4 відсотків.

Система соціального захисту населення перебуває у стані трансформації через завершення процесів децентралізації та укрупнення районів. Виникла потреба у розподіленні сфер відповідальності та зон управління між органами місцевого самоврядування та органами виконавчої влади, забезпеченні для громадян найбільш зручних механізмів для отримання соціальних послуг і виплат.

Водночас виникають різні виклики для ефективності системи соціального захисту в Україні. До основних із них належать застарілі підходи до формування соціальних стандартів, зокрема прожиткового мінімуму, який не відображає реальних потреб людей. Соціальні стандарти та гарантії формуються без урахування купівельної спроможності громадян, яка давала б їм змогу не відчувати себе приниженими та жити, як більшість людей у державі. Чинний на сьогодні метод встановлення прожиткового мінімуму характеризується певним навізуванням системи цінностей стосовно вибору між окремими продуктами, товарами та послугами. Визначення нормативу так званих фундаментальних потреб людини відображає більше позицію посадових осіб або увялення окремих вчених, ніж реальні споживчі потреби людини на достатньому рівні.

Відтак, прожитковий мінімум в Україні став низьким стандартом якості життя, оскільки внаслідок зниження його розмірів були встановлені низькі розміри мінімальної заробітної плати, мінімальної пенсії за віком, допомоги малозабезпеченим сім'ям та інших соціальних виплат.

Залишаються складними адміністративні процедури та дії у забезпеченні соціального захисту. Дякя механізми забезпечення державного соціального захисту та алгоритми дій для отримання відповідних послуг і підтримки залишаються незрозумілими для пересічного громадянина. У різних сферах соціальні питання регулюються значною кількістю нормативно-правових актів (зокрема, понад 200 законів). До вироблення, регулювання та реалізації державної соціальної політики залучено шість основних міністерств, понад 16 центральних органів виконавчої влади, зокрема спеціальних, окремі фонди, а також різні відомчі підприємства та установи. Виникають обтяження для держави, економіки, недовіра громадян до більшості соціальних установ.

Також є характерною неупорядкованість надання соціальних виплат, пільг і різних видів допомоги. Соціальна допомога надається широкому колу представників різних соціальних груп, що дає змогу претендувати на неї майже половині громадян України. У зв'язку з цим виникають зловживання, підприєми та працівники не довіряють системі соціального захисту, уникають участі в ній, що негативно позначається на формуванні та наповненні соціальних фондів, внаслідок чого відбувається недофінансування системи соціального страхування.

Державна соціальна допомога, яку отримують малозабезпечені сім'ї, не стимулює працездатних членів сім'ї, які не працюють, до виходу зі складних життєвих обставин і повернення до активного економічного та соціального життя.

Протягом 2021 та 2022 років передбачається реалізувати пілотний проєкт, спрямований на організацію в територіальних громадах соціальної роботи з сім'ями та

дітьми, які належать до вразливих груп населення та/або перебувають у складних життєвих обставинах, а також провести експеримент з апробації механізму комплексного надання допомоги малозабезпеченим сім'ям та соціальних послуг таким сім'ям. Пілотний проєкт здійснюватиметься у межах реалізації спільного з Міжнародним банком реконструкції та розвитку проєкту «Модернізація системи соціальної підтримки населення України».

Нерозв'язаною залишається проблема забезпечення доступності жителів територіальних громад до адміністративних сервісів для отримання соціальної підтримки. Система адміністрування державних соціальних програм потребує модернізації у зв'язку з такими її недоліками, як відсутність чіткого розмежування (у деяких випадках — наявність дублювання) повноважень між органами державної влади та органами місцевого самоврядування, невідповідність адміністративних аспектів процесу реформування місцевого самоврядування та територіальної організації державної влади в Україні умовам розвитку територіальних громад.

Проблемними у проведеної реформи органів місцевого самоврядування залишаються питання організації надання соціальних послуг населенню територіальних громад та виконання соціальної роботи. Так, із кінця 2020 року розпочато процес ліквідації низки таких надавачів соціальних послуг районного рівня, як центри соціальних служб, територіальні центри соціального обслуговування (надання соціальних послуг), непоодинокими є випадки ліквідації стаціонарних відділень територіальних центрів соціального обслуговування. Водночас утворені сільські, селищні, міські ради не створюють надавачів соціальних послуг комунального сектору та не залучають надавачів соціальних послуг недержавного сектору. Тому виникає ризик неотримання належних соціальних послуг населенням цих територіальних громад.

Прийнято низку законів України, спрямованих на удосконалення системи пенсійного забезпечення. У межах пенсійної реформи запроваджено єдині підходи до пенсійного забезпечення відповідно до Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування». Із 2019 року проводиться щорічний автоматичний перерахунок пенсій з урахуванням 50 відсотків індексу інфляції та збільшення середньої заробітної плати.

Водночас система пенсійного забезпечення потребує значних фінансових ресурсів. В українському суспільстві спостерігається динамічний процес старіння населення. За прогнозами Інституту демографії та соціальних досліджень імені М.В.Птухи Національної академії наук України, до 2050 року питома вага людей віком 60 років і більше в загальній чисельності населення зросте до 33 відсотків. Симптоматичною є тенденція до звуження відтворення населення. Така демографічна динаміка становить суттєву загрозу стабільності пенсійної системи України. Ситуацію ускладнюють повільна економічна динаміка, великий обсяг тіньового сектору економіки та привабливість ринків праці сусідніх держав.

Одним із напрямів державної політики є розвиток інклюзивного ринку праці з метою підвищення рівня працевлаштування осіб з інвалідністю. Протягом 2019 та 2020 років працевлаштовано 25,5 тис. осіб з інвалідністю, з яких 22,7 тис. мали статус безробітного.

Водночас недостатність у роботодавців стимулів для працевлаштування осіб з інвалідністю, у осіб з інвалідністю — до зайнятості, а також карантинні заходи, спрямовані на запобігання поширенню коронавірусної хвороби COVID-19, призводять до того, що особи з інвалідністю не можуть працевлаштуватися. Потребує значного покращення якості технічних та інших засобів реабілітації, якими забезпечуються особи з інвалідністю. Також необхідними є осучаснення та удосконалення системи надання реабілітаційних послуг в Україні, зокрема уніфікація стандартів надання таких послуг та джерел їх фінансування на принципах доказовості, ефективності та вчасності їх надання.

Залишається нерозв'язаною проблема внутрішнього переміщення громадян і його наслідків, що потребує загодженого та системного вирішення, координації дій органів державної влади і громадянського суспільства з метою реалізації державної політики в цьому напрямі як одного з важливих пріоритетів держави. До основних проблем у зазначеній сфері належать невизначеність житлових перспектив (стосується насамперед відсутності власного житла), безробіття та низький рівень матеріального забезпечення внутрішньо переміщених осіб.

За час участі в антитерористичній операції та заходах із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях багато ветеранів війни зазнали значних або часткових ушкоджень здоров'я. За медичною допомогою протягом 2019 року звернулося 170 430 ветеранів війни, протягом першого півріччя 2020 року — 70 830 осіб.

На сьогодні в Україні значна частина з більш ніж 400 тис. учасників антитерористичної операції та заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях потребує періодичного психологічного обстеження, психосоціальної підтримки та супроводу. Крім фізичних травм, ветерани війни зазнають психологічного травмування, що може призводити до погіршення їх психоемоційного стану, виникнення психосоматичних захворювань і соціальної дезадаптації. Отже, гострою є потреба в послугах психологічної та медико-психологічної реабілітації, без отримання яких неможливе повернення ветеранів війни до повноцінного цивільного життя. До того ж вплив їх травматизації поширюється на їхні сім'ї та оточення.

В умовах триваючого здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях забезпечення реінтеграції ветеранів війни до мирного життя є важливим завданням держави.

Забезпечення рівності чоловіків і жінок

Жінки в Україні мають рівні з чоловіками права та можливості у здобутті освіти, доступі до медичних послуг і правосуддя. Згідно з тенденціями багатьох держав пострадянського та східноєвропейського простору жінки майже нарівні з чоловіками представлені на ринку праці та в державному секторі зайнятості. Водночас вони найменше представлені у сферах і на посадах із максимальною концентрацією фінансових або владних ресурсів. Однак в Україні зберігається найнижчий серед європейських держав рівень гендерного балансу в політичному представництві та керуванні державними та економічними процесами.

Незважаючи на позитивні зрушення в забезпеченні рівних прав та можливостей жінок і чоловіків, у 2019 році Україна піднялася в рейтингу гендерної рівності Всесвітнього економічного форуму на шість сходинки і посіла 59-те місце серед 153 держав світу; за показником «економічна участь та кар'єрні можливості» держав на 39-му місці у світі; за рівнем освіти — на 26-му; за рівнем здоров'я та тривалістю життя — на 52-му; за політичними правами та можливостями — на 83-му; за критерієм «жінки у парламентах» — на 88-му; за показником «жінки на міністерських посадах» — на 82-му місці. Це свідчить про те, що приєднання до міжнародних договорів та декларуванням гендерної рівності, а також заборобою на законодавчому рівні дискримінації за ознакою статі не забезпечено достатніх зрушень у зазначеній сфері. Такі зрушення можливі лише за умови коригування значної кількості інших законодавчих актів, сталості інституційного забезпечення відповідної політики, розроблення відповідних нормативних санкцій і стимулів.

Найбільше проблеми гендерної нерівності в Україні проявляються в оплаті праці. Гендерні відмінності у середньомісячній заробітній платі чоловіків і жінок в останньому десятиріччі коливаються в межах 20 — 26 відсотків, що відповідно позначається на пенсійних виплатах. Такий розрив впливає негативною мірою спричинений не прямою дискримінацією під час встановлення заробітної плати, а особливостями ринку праці: жінки частіше працюють у менш оплачуваних секторах економіки і на нижчих посадах.

Структурна гендерна нерівність в Україні значною мірою зумовлена нерівним розподілом репродуктивної праці, що спричиняє, зокрема, розриви у розмірах пенсій. На ринку праці, у питаннях кар'єри та зайнятості гендерна нерівність є системною загрозою добробуту українських жінок. Наслідки цих несприятливих явищ найбільше позначаються на жінках передпенсійного віку, жінках з дітьми, жінках з особливими потребами та жінках, які живуть у сільській місцевості. Усі ці негативні впливи загострюються під час економічних криз, критично збільшуючи ризики бідності відповідних категорій населення.

З іншого боку, в питаннях гендерної рівності стосовно людського розвитку є не лише соціально-економічні, але і світоглядно-психологічні складові. Так, неусунені на сьогодні залишаються стереотипи щодо соціальних і професійних ролей жінок і чоловіків, які мають вплив на психоемоційне благополуччя та фізичне здоров'я представників обох статей.

Мета реалізації Стратегії

Метою реалізації Стратегії є створення умов для всебічного розвитку людини протягом життя, розширення можливостей реалізації потенціалу і свободи особистості, її громадянської активності заради формування згуртованої спільноти громадян, здатних до активної творчої співучасті у гармонійному, збалансованому та сталому розвитку держави.

ДОКУМЕНТИ

запровадження обов'язкових періодичних профілактичних медичних оглядів дорослого та дитячого населення шляхом розроблення та впровадження мотиваційних стимулів для пацієнтів та лікарів первинної медичної допомоги;

підвищення якості надання медичної допомоги шляхом затвердження та дотримання розроблених на основі доказової медицини національних протоколів і стандартів надання медичної допомоги; розроблення та запровадження дієвої системи контролю за якістю надання медичної допомоги у закладах охорони здоров'я будь-якої форми власності;

створення умов для розвитку державно-приватного партнерства у сфері охорони здоров'я та забезпечення переходу усіх державних закладів охорони здоров'я на ринкові механізми функціонування;

мінімізація шкідливого впливу самолікування на здоров'я шляхом посилення контролю за дотриманням правил рецептурного відпуску лікарських засобів;

забезпечення високого рівня медичної освіти, науки та розвитку кадрового потенціалу шляхом упровадження нової моделі інternатури з урахуванням міжнародного досвіду та модернізації системи безперервного професійного розвитку;

трансформування системи фінансування охорони здоров'я шляхом:

- залучення додаткових фінансових ресурсів для реалізації програми медичних гарантій шляхом розроблення механізму для введення співоплати медичних послуг, лікарських засобів і медичних виробів, які включено до програми медичних гарантій, в частині рівня сервісу та зручності для пацієнтів;
- розроблення механізму повної оплати медичних послуг, які не включено до програми медичних гарантій;
- проведення моніторингу ефективного витрачання бюджетних коштів у закладах охорони здоров'я, забезпечення гідної оплати праці медичних працівників.

Оперативна ціль 1.2. Упровадження новітніх технологій у сфері охорони здоров'я. Основні завдання для реалізації ціль:

- розвиток третинної медичної допомоги, зокрема шляхом розвитку трансплантації, застосування нових технологій для проведення міні-інвазивних оперативних втручань; імplementація сучасних інноваційних технологій для удосконалення і розвитку екстреної медичної допомоги, трансплантації, онкологічної, паліативної допомоги, охорони психічного здоров'я, реабілітації; забезпечення населення України доступними, якісними та безпечними лікарськими засобами шляхом розвитку національного виробництва критично необхідної та високотехнологічної продукції (вакцини тощо), приведення процедури допуску лікарських засобів на ринок відповідно до законодавства та практики Європейського Союзу, забезпечення реалізації лікарських засобів виключно з доведеною ефективністю;
- упровадження автоматизованої системи подання заявок, контролю результатів та комерціалізації проєктів наукових досліджень; оброблення інформації та моніторингу проєктів наукових досліджень;
- розбудова електронної системи охорони здоров'я та удосконалення сервісів медичних інформаційних систем; зменшення адміністративного навантаження на медичних працівників; забезпечення взаємозв'язку із суміжними сферами;
- упровадження ефективної системи реабілітації на основі доказової медицини та єдиних стандартів і правил з урахуванням Міжнародної класифікації функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я, яка надається з перших днів травми, захворювання та незалежно від наявності чи відсутності статусу особи з інвалідністю;
- удосконалення системи забезпечення громадян технічними засобами реабілітації з перших днів травми, захворювання та незалежно від наявності чи відсутності статусу особи з інвалідністю; упровадження уніфікованих правил, стандартів забезпечення громадян технічними засобами реабілітації, а також єдиних механізмів адміністрування центральними органами виконавчої влади, на які покладено забезпечення громадян технічними засобами реабілітації, обігу таких засобів.

Оперативна ціль 1.3. Розбудова ефективного державної системи громадського здоров'я з метою забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя населення, біологічної безпеки та біологічного захисту, запобігання інфекційним та неінфекційним захворюванням.

Основні завдання для реалізації ціль:

- розбудова системи громадського здоров'я, мережі закладів епідемічного контролю і біологічної безпеки з метою оперативного виявлення загроз для населення;
- створення єдиної системи біологічної безпеки, біологічного захисту та забезпечення санітарно-епідемічного благополуччя, виконання зобов'язань щодо охорони здоров'я людей, тварин, запобігання поширенню на території України особливо небезпечних, небезпечних інфекційних та паразитарних хвороб людини, підвищення готовності до протидії спалахам цих хвороб;
- запобігання неінфекційним захворюванням, зокрема засобами оздоровчої рухової активності;
- подолання епідемії ВІЛ/СНІДу, туберкульозу та інших інфекційних захворювань; забезпечення максимального охоплення населення імунопрофілактикою шляхом неухильного виконання програм імунопрофілактики з дотриманням Національного календаря профілактичних щеплень та проведення відповідних інформаційних кампаній;
- розвиток національної системи крові шляхом упровадження європейських стандартів і підходів;
- проведення інформаційних кампаній з питань важливості вакцинопрофілактики інфекційних захворювань, запобігання неінфекційним захворюванням і їх раннього виявлення, популяризації здорового способу життя, регулярної рухової активності та відповідальної самозбережувальної поведінки.

Оперативна ціль 1.4. Ужиття заходів для стимулювання народжуваності. Основні завдання для реалізації ціль:

- створення мережі потужних перинатальних центрів із передбаченням функціонування у їх складі медико-генетичних консультацій;
- збільшення фінансування за такими пакетами програми медичних гарантій, як медична допомога при пологах та новонародженим у складних неонатальних випадках, реабілітація та/або послуги раннього втручання, а також забезпечення розширення скринінгових програм для новонароджених;
- розвиток мережі дошкільних закладів усіх форм власності, розбудова активних парків, спортивних закладів з упровадженням принципів універсального дизайну;
- розроблення стратегії державної підтримки пацієнтів з рідкісними (орфанними) захворюваннями; забезпечити системну адаптацію законодавства України до потреб надання допомоги хворим (клінічні протоколи лікування, клінічні настанови, метаболічні центри тощо);
- розвиток системи підготовки батьків до народження дитини.

Індикатори результативності досягнення ціль:

- позитивний природний приріст населення;
- зменшення рівнів материнської смертності та смертності новонароджених;
- підвищення середньої тривалості життя;
- підвищення рівня народжуваності;
- зниження смертності від неінфекційних захворювань, зокрема серцево-судинних та онкологічних;
- зниження показників захворюваності та інвалідизації населення;
- встановлення контролю над поширенням інфекційних захворювань.

Стратегічна ціль 2. Розбудова освіченого, добросовісного, інклюзивного та інноваційного суспільства, в якому кожен громадянин має рівні можливості для навчання та розвитку, а наука є складовою економічного зростання.

Оперативна ціль 2.1. Створення умов рівного доступу до якісної дошкільної освіти. Основні завдання для реалізації ціль:

- забезпечення розвитку мережі закладів дошкільної освіти, її доступності для дітей з особливими освітніми потребами;
- оновлення змісту та підвищення якості дошкільної освіти;
- створення умов для професійного розвитку педагогічних працівників закладів дошкільної освіти.

Оперативна ціль 2.2. Продовження реформи загальної середньої освіти «Нова українська школа».

Основні завдання для реалізації ціль:

- оновлення змісту повної загальної середньої освіти для формування в учнів необхідних для життя компетентностей;
- забезпечення рівного доступу кожної дитини, зокрема з особливими освітніми потребами, до якісної шкільної освіти незалежно від місця її проживання;
- створення ефективної системи професійної орієнтації для усвідомлення учнями власного вибору подальшої освіти чи професійної діяльності;
- створення сучасного, мотивувального, розвивального та цифрового освітнього середовища;
- стимулювання створення ефективної мережі закладів загальної середньої освіти, зокрема опорних шкіл та ліцеїв академічного та професійного спрямувань;
- забезпечення доступності здобуття позашкільної освіти, зокрема на базі закладів загальної середньої освіти, відповідно до інтересів та індивідуальних можливостей здобувачів освіти;
- створення умов для підвищення мотивації педагогічних працівників до педагогічної діяльності та професійного розвитку.

Оперативна ціль 2.3. Забезпечення якісної професійної (професійно-технічної) та фахової передвищої освіти.

Основні завдання для реалізації ціль:

- створення ефективної системи професійної (професійно-технічної) та фахової передвищої освіти, налагодження зв'язку між закладами освіти та роботодавцями, стимулювання збільшення частки випускників шкіл, що вступають до закладів професійної (професійно-технічної) освіти та виходять на ринок праці;
- оновлення змісту професійної (професійно-технічної) та фахової передвищої освіти, зокрема розроблення стандартів та освітніх програм на компетентній основі;
- проведення комунікаційної кампанії з підвищення престижності професійної (професійно-технічної) та фахової передвищої освіти і робітничих професій;

залучення представників бізнесу до освітнього процесу в закладах професійної (професійно-технічної) та фахової передвищої освіти, зокрема через упровадження і поширення дуальної форми здобуття освіти;

модернізація навчально-виробничої та соціальної інфраструктури закладів професійної (професійно-технічної) та фахової передвищої освіти.

Оперативна ціль 2.4. Забезпечення якості вищої освіти та розвитку освіти дорослих.

Основні завдання для реалізації ціль:

- удосконалення системи управління закладами вищої освіти, забезпечення розвитку їх кадрового потенціалу;
- оптимізація мережі закладів вищої освіти, створення укрупнених регіональних університетів та університетів світового рівня;
- реалізація фінансової автономії закладів вищої освіти як складової їх економічної діяльності;
- розбудова внутрішньої та зовнішньої системи підвищення якості вищої освіти, забезпечення механізму і шляхів підвищення конкурентоспроможності закладів вищої освіти;
- інтеграція науки, освіти та бізнесу для забезпечення економічного зростання держави;
- розбудова гнучкої системи освіти дорослих, забезпечення розвитку неформальної освіти та заохочення до навчання протягом усього життя.

Оперативна ціль 2.5. Забезпечення організації дистанційного навчання закладами освіти, використання цифрових технологій в освіті.

Основні завдання для реалізації ціль:

- створення та розбудова електронних освітніх ресурсів для здобувачів освіти та педагогічних, науково-педагогічних працівників, зокрема веб-платформи дистанційного навчання «Всеукраїнська школа онлайн»;
- забезпечення підключення закладів освіти до високошвидкісного Інтернету;
- забезпечення розвитку цифрових навичок здобувачів освіти, педагогічних і науково-педагогічних працівників;
- запуск освітньої електронної платформи як основи для організації дистанційного навчання;
- створення умов для використання цифрових технологій з метою оцінювання результатів навчання здобувачів освіти та проведення моніторингових досліджень якості освіти.

Оперативна ціль 2.6. Створення умов для професійної реалізації українських науковців, їх розвитку та інтеграції у світовий науковий простір.

Основні завдання для реалізації ціль:

- забезпечення розвитку дослідницької та інноваційної інфраструктури, стан якої забезпечує проведення досліджень на високому рівні та комерціалізацію наукових результатів;
- надання вченим доступу до багатоканального фінансування наукових досліджень, яке розподіляється за прозорими процедурами на основі незалежної експертизи;
- забезпечення розвитку інструментів грантового фінансування науки, зокрема збільшення фінансування Національного фонду досліджень України;
- створення Єдиної наукової платформи України, що обумовлено потребою вчених, бізнесу, здобувачів вищої освіти та інших заінтересованих сторін у зручній, зрозумілій та упорядкованій системі цифрових сервісів наукового призначення із мережею взаємозв'язків між ними, а також у єдиній точці доступу до цієї системи;
- допучення України до міжнародних наукових програм та організацій;
- реформування механізму проведення наукової експертизи та розроблення правових засад мотивації експертної діяльності вітчизняних вчених;
- забезпечення фінансування наукової діяльності закладів вищої освіти та наукових установ за результатами державної атестації наукової та науково-технічної діяльності;
- розширення обсягу фінансування та диверсифікація інструментів підтримки молодих вчених (грантові, стипендіальні програми тощо);
- удосконалення механізму та інструментів реалізації права здобувачів освіти, педагогічних, науково-педагогічних та наукових працівників на академічну мобільність.

Індикатори результативності досягнення ціль:

- зростання частки охоплення дітей дошкільною освітою;
- збільшення чисельності дітей з особливими освітніми потребами, охоплених навчанням в інклюзивних групах закладів дошкільної освіти;
- зменшення розриву у результатах навчання випускників шкіл у сільській місцевості та містах;
- скорочення частки учнів, які не досягли базового рівня з читачкої, математичної, природничо-наукової грамотності за результатами участі України у міжнародному дослідженні якості освіти;
- щорічне збільшення кількості навчально-практичних центрів, створених у закладах професійної (професійно-технічної) освіти, та утворення центрів професійної досконалості;
- збільшення частки вступників до закладів професійної (професійно-технічної) освіти у межах загального державного і регіонального замовлення;
- збільшення кількості шкіл, що мають доступ до високошвидкісного Інтернету;
- зростання частки педагогічних працівників, які підвищили свою цифрову компетентність;
- збільшення кількості наукових проєктів, які виконуються українськими науковцями в межах Рамкової програми досліджень та інновацій Європейського Союзу «Горизонт Європа»;
- збільшення кількості держав-партнерів, з якими здійснюється двостороннє міжнародне науково-технічне співробітництво;
- зростання частки дослідницької інфраструктури (зокрема, е-інфраструктури), наукових даних та академічних текстів, доступ до яких є відкритим або прозоро регламентованим;
- зростання наукоємності валового внутрішнього продукту (зокрема, за рахунок позабюджетних джерел);
- зростання частки грантового фінансування в загальному обсязі фінансування наукових досліджень і розробок;
- зростання питомої ваги видатків на фінансування наукових проєктів, грантових і стипендіальних програм для молодих науковців у загальному обсязі видатків державного бюджету на науку;
- збільшення частки випускників закладів вищої освіти, зайнятих на посадах чи у сферах, що вимагають вищої освіти.

Стратегічна ціль 3. Формування всебічно розвиненої людини, патріота України, сприяння духовному розвитку та створення можливостей для творчого самовираження і самореалізації у культурному та спортивному напрямі.

Оперативна ціль 3.1. Забезпечення населення високоякісними і доступними культурними послугами для підвищення його культурного та духовного рівня.

Основні завдання для реалізації ціль:

- затвердження мінімальних стандартів забезпечення громадян культурними послугами;
- оновлення механізму фінансування системи забезпечення населення культурними послугами;
- модернізація інфраструктури для надання високоякісних культурних послуг через створення центрів культурних послуг;
- створення умов для формування якісного (висококваліфікованого) кадрового забезпечення системи надання культурних послуг;
- розроблення системи моніторингу та оцінювання якості культурних послуг.

Операційна ціль 3.2. Розвиток бібліотечної справи та популяризація читання.

Основні завдання щодо реалізації ціль:

- приведення нормативно-правової бази, що регулює бібліотечну сферу, до міжнародних стандартів;
- модернізація матеріально-технічної бази, розширення обсягу надання бібліотечних послуг у цифровому середовищі та забезпечення доступу до них;
- оновлення бібліотечних фондів з метою максимального задоволення запитів користувачів бібліотек;
- підтримка видавничої справи та програм популяризації читання через систему соціального партнерства та спільних програм і проєктів.

Оперативна ціль 3.3. Створення та розвиток національної мережі музеїв України.

Основні завдання для реалізації ціль:

- упровадження сучасних інформаційних технологій у музейну діяльність, зокрема створення системи електронного обліку музейних експонатів, цифрового реєстру музеїв і закладів музейного типу України з актуальною інформацією для їх популяризації та управління ними;
- системне реформування музейної діяльності з метою перетворення музеїв та заповідників на відкритий універсальний простір, який об'єднує минуле, сучасне та майбутнє;
- сприяння міжнародній діяльності шляхом участі в спільних музейних програмах; осучаснення експозицій музеїв;
- створення мобільних/пересувних музейних експозицій провідних музеїв України;
- формування на базі музеїв міст України культурних просторів для сприяння розвитку сучасного мистецтва та його популяризації;
- створення єдиної електронної бази музеїв України;
- удосконалення системи підготовки та перепідготовки кадрів для музейної сфери, забезпечення розвитку наукової та інноваційної діяльності в музейній справі;
- забезпечення розвитку музейної педагогіки; створення музейних програм для дітей та дорослих, спрямованих на формування інтересу до історії, науки, культури та мистецтва.

Оперативна ціль 3.4. Розвиток кіноіндустрії.

Основні завдання для реалізації ціль:

- підтримка виробництва та розповсюдження національних фільмів;
- збереження, відновлення, реставрація, популяризація національної та найкращих зразків світової кіноспадщини;

рекламування та популяризація національних фільмів, послуг вітчизняної кіногалузі;

- забезпечення розвитку національного кіноринку: проведення кінофестивалів, створення умов для розповсюдження і популяризації національного кіно з використанням новітніх технологій;
- реконструкція, переоснащення та розширення мережі кінотеатрів, особливо у населених пунктах з кількістю мешканців до 250 тис. осіб;
- удосконалення системи професійної освіти у сфері кіно.

Оперативна ціль 3.5. Розвиток культурної спадщини та збереження національної пам'яті.

Основні завдання для реалізації ціль:

- забезпечення доступності культурної спадщини та інституційної спроможності органів охорони культурної спадщини, унормування правил і процедур провадження господарської діяльності та будівництва на захищених територіях;
- створення ефективної системи управління охороною культурної спадщини та сприяння сталому розвитку історичних населених місць; формування екосистеми збереження та промоції культурної спадщини та культурних цінностей;
- забезпечення формування національної інфраструктури даних у сферах охорони культурної спадщини, музейної справи, вивезення, ввезення та повернення культурних цінностей, охорони нематеріальної культурної спадщини;
- підвищення рівня адміністративної відповідальності за порушення у сфері охорони культурної спадщини та встановлення кримінальної відповідальності за самостійне зведення будівель або споруд в історичній або буферній зоні об'єктів всесвітньої спадщини;
- збереження та увічнення пам'яті про захисників України, борців за незалежність і жертв тоталітарних режимів;
- популяризація в Україні та світі подій і видатних постатей української історії;
- формування у громадян України української громадянської ідентичності на основі суспільно-державних цінностей та підвищення рівня готовності громадян України, у тому числі молоді, до виконання обов'язку із захисту Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України;
- запровадження системи національно-патріотичного виховання та її інституалізації, у тому числі на рівні органів виконавчої влади, посилення роботи відповідних координаційних рад в областях, сприяння створенню та діяльності центрів національно-патріотичного виховання на базі наявної мережі закладів, зокрема, шляхом їх реорганізації (перепрофілювання).

Оперативна ціль 3.6. Розвиток професійного мистецтва.

Основні завдання для реалізації ціль:

- підтримка окремих митців і колективів шляхом створення спеціальних грантових програм, присудження премій, проведення інформаційних кампаній;
- сприяння розвитку системи творчих резиденцій;
- програма підтримки міжнародного мистецького обміну та мобільності національних митців за кордоном і в Україні;
- удосконалення механізму залучення позабюджетного фінансування (зокрема, коштів меценатів та благодійної допомоги);
- заохочення проведення фестивалів у регіонах із використанням місцевих адміністративних і фінансових можливостей;
- забезпечення дотримання встановлених на законодавчому рівні квот щодо частки національного культурного продукту в теле- та радіоэфірі;
- створення для державних і недержавних театрів і концертних організацій рівних можливостей щодо фінансової та інформаційної підтримки, зокрема відкритих сценічних майданчиків для фестивалів, театральних постановок, концертних програм, тренінгів;
- удосконалення контрактної системи для керівних і творчих працівників;
- сприяння модернізації інфраструктури, оновленню обладнання та використання сучасних технологій під час виробництва мистецького продукту.

Оперативна ціль 3.7. Створення умов для регулярних занять населення фізичною культурою і спортом.

Основні завдання для реалізації ціль:

- забезпечення ефективної взаємодії між усіма суб'єктами сфери фізичної культури і спорту;
- створення сприятливих умов для безперешкодного і масового залучення до рухової активності та спорту всіх верств населення;
- оновлення механізму фінансування системи забезпечення населення фізкультурно-спортивними послугами за принципом «гроші ходять за послугою»;
- створення для здобувачів освіти належних умов для рухової активності та формування ставлення до занять фізичною культурою і спортом як до важливої складової здорового способу життя;
- забезпечення розвитку неформальних спортивних рухів, вуличних тренувань та фізичної культури і спорту як інструментарію формування світогляду щодо здорового способу життя;
- будівництво нових і реконструкція наявних об'єктів спортивної інфраструктури в Україні.

Оперативна ціль 3.8. Упровадження нових умов і можливостей для ефективної підготовки та реалізації спортсменів світового рівня.

Основні завдання для реалізації ціль:

- забезпечення створення умов для ефективної підготовки спортсменів до участі в Олімпійських, Паралімпійських, Дефлімпійських, Всесвітніх іграх, чемпіонатах світу та Європи;
- посилення активної участі України у глобальній системі боротьби з такими загрозами для спорту, як допінг, догровірі матчі, расизм та насильство;
- виховання спортивно орієнтованої молоді на олімпійських ідеалах і принципах соціальної інклюзивності.

Оперативна ціль 3.9. Розроблення та впровадження цифрових інформаційних рішень у сфері фізичної культури і спорту.

Основні завдання для реалізації ціль:

- створення і впровадження прогресивних електронних інструментів розвитку сфери фізичної культури і спорту;
- запровадження електронних систем для адміністрування нового механізму, пов'язаного з реформуванням сфери фізичної культури та спорту.

Індикатори результативності досягнення ціль:

- збільшення частки населення, що відвідала культурні заходи протягом року;
- створення цифрового реєстру музеїв і закладів музейного типу України;
- ком'ютеризація та підключення до Інтернету 100 відсотків закладів культури базової мережі;
- визначення кількості переглядів, рейтингів та касових зборів фільмів за допомогою системи електронного обліку квитків «Єдиний електронний квиток»;
- збільшення кількості збудованих, реконструйованих і технічно переоснащених за державної підтримки кінотеатрів у населених пунктах із населенням не більш як 250 тисяч жителів;
- зростання частки доходів закладів у формі допомоги від меценатів до 4 відсотків загального обсягу власних доходів;
- збільшення мережі надавачів фізкультурно-спортивних послуг;
- розширення доступності спортивної інфраструктури для осіб з інвалідністю;
- створення електронної системи фізичної культури і спорту;
- щорічне збільшення частки охоплення населення України заходами (проєктами), що формують українську громадянську ідентичність.

Стратегічна ціль 4. Підвищення рівня життя, активізація зайнятості та забезпечення соціальної підтримки населення.

Оперативна ціль 4.1. Сприяння становленню середнього класу.

Основні завдання для реалізації ціль:

- поетапне підвищення стандартів і гарантій оплати праці, зокрема, у бюджетній сфері;
- створення умов для погашення заборгованості з виплати заробітної плати та запобігання подальшому виникненню такої заборгованості;
- полегшення умов ведення малого бізнесу та мікробізнесу;
- усунення непрозорих схем перевірок та звітування, мінімізація особистих контактів з організаціями, які здійснюють контроль;
- узгодження національного трудового законодавства з міжнародними принципами державного захисту трудових прав населення;
- створення умов для підвищення рівня оплати праці;
- формування державних стимулів до відмови населення та підприємств від незадекларованої праці;
- популяризація системи цінностей, які об'єднують серединну групу суспільства та асоціюються із способом життя середнього класу.

Оперативна ціль 4.2. Стимулювання населення до економічної активності та сприяння його продуктивній зайнятості.

Основні завдання для реалізації ціль:

- сприяння працевлаштуванню зареєстрованих безробітних та осіб, які не мають такого статусу та шукають роботу (активізація механізму ефективного та швидкого пошуку роботи);
- розширення підтримки безробітних у створенні власної справи та декларуванні професійної самозайнятості;
- посилення контролю за діяльністю підприємств та їх відповідальності за порушення у сфері зайнятості та оплати праці;
- забезпечення подальшого розвитку неформальної освіти та підтвердження професійної кваліфікації, залучення приватних інвестицій в організацію професійного навчання працівників протягом їх трудового життя;
- сприяння поверненню трудових мігрантів та їх економічній реінтеграції в Україні;
- розширення можливостей для зайнятості людей похилого віку та осіб з інвалідністю як способу соціальної інтеграції.

Оперативна ціль 4.3. Удосконалення системи державних соціальних стандартів та гарантій.

ДОКУМЕНТИ

Основні завдання для реалізації цілі: реалізація Національної стратегії зі створення безбар'єрного простору в Україні; упровадження науково обґрунтованої методології та сучасних підходів до визна-чення і застосування прожиткового мінімуму; упорядкування сфери застосування прожиткового мінімуму для визначення дер-жавних соціальних гарантій; розширення програм, у тому числі впровадження активних програм зайнятості, та збільшення їх розміру для виведення осіб/сімей зі складних життєвих обставин; забезпечення цифровізації соціальних виплат і послуг; перегляд системи управління сферою соціальної підтримки у зв'язку із процеса-ми децентралізації.

Оперативна ціль 4.4. Підвищення рівня пенсійного забезпечення.

Основні завдання для реалізації цілі: підвищення рівня пенсійного забезпечення, зокрема, шляхом проведення щоріч-ної індексації пенсій; запровадження накопичувальної системи пенсійного забезпечення; перегляд стимулів до сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування; посилення відповідальності за несплату та ухилення від сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, інших обов'язкових платежів до Пенсійного фонду України; розроблення механізму автоматичного (без звернення особи) призначення пенсії за віком у разі досягнення пенсійного віку; розширення переліку послуг, що надаються населенню Пенсійним фондом Укра-їни.

Оперативна ціль 4.5. Посилення адресності надання соціальної підтримки.

Основні завдання для реалізації цілі: запровадження уніфікованого підходу до призначення житлових субсидій домо-господарствам; підвищення ефективності адміністрування соціальних виплат і послуг; запровадження здійснення державного контролю за дотриманням законодавства під час надання соціальної підтримки; забезпечення належного функціонування Реєстру надавачів та отримувачів соці-альних послуг; забезпечення фінансової та технічної можливості надання електронних комуніка-ційних послуг вразливим соціальним групам населення; запровадження дієвих механізмів стимулювання розвитку ринку соціальних по-слуг, у тому числі спрямованих на розвиток недержавного сектору надавачів соці-альних послуг, мотивацію надавачів соціальних послуг із підвищення рівня якості на-дання соціальних послуг.

Оперативна ціль 4.6. Розвиток системи надання адміністративних та соціальних послуг безпосередньо на території територіальних громад.

Основні завдання для реалізації цілі: забезпечення максимальної доступності громадян до адміністративних і соціаль-них послуг; посилення спроможності органів місцевого самоврядування виконувати функ-ції фронт-офісу у сфері соціального захисту населення шляхом упровадження ни-ми електронних сервісів; забезпечення прийняття заяв із необхідними документами для призначення со-ціальної підтримки уповноваженими посадовими особами виконавчого органу сіль-ської, селищної, міської ради, центру надання адміністративних послуг; запровадження ефективного управління на всіх етапах організації надання соці-альних послуг населенню територіальних громад; забезпечення надання базових соціальних послуг жителям територіальних громад безпосередньо за місцем проживання; задоволення потреб населення, зокрема вразливих категорій, у соціальних по-слугах; забезпечення провадження діяльності в територіальних громадах фахівців із соці-альної роботи для запровадження раннього виявлення вразливості сімей/осіб та про-філактики складних життєвих обставин.

Оперативна ціль 4.7. Забезпечення інтеграції осіб з інвалідністю у суспільство.

Основні завдання для реалізації цілі: запровадження інноваційних підходів до сприяння працевлаштуванню осіб з ін-валідністю; запровадження механізму сприяння самозайнятості осіб з інвалідністю; удосконалення системи надання особам з інвалідністю та дітям з інвалідністю ре-абілітаційних послуг; удосконалення системи забезпечення осіб з інвалідністю технічними та іншими засобами реабілітації.

Оперативна ціль 4.8. Формування якісно нової системи забезпечення та захис-ту прав дітей.

Основні завдання для реалізації цілі: утворення та забезпечення функціонування в кожній територіальній громаді служби у справах дітей; збільшення кількості влаштованих у сімейні форми виховання (дитячі будинки сі-мейного типу, прийомні сім'ї, під опіку, піклування) дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування; забезпечення житлом за кошти державного та місцевих бюджетів дітей-сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, осіб з їх числа; запровадження ефективного механізму виявлення порушень прав дітей та реа-гування на них; посилення адміністративної та кримінальної відповідальності батьків, інших за-конних представників дітей за ухилення від виконання обов'язків з виховання дітей та за злісне невиконання ними встановлених законом обов'язків із догляду за ди-тиною; забезпечення надання соціальних послуг для формування відповідального бать-ківства; удосконалення процедур національного усиновлення у частині розподілу повно-важень на різних рівнях, забезпечення проходження обов'язкового навчання канди-датами в усиновлювачі.

Оперативна ціль 4.9. Формування та підтримка сімейних цінностей.

Основні завдання щодо реалізації цілі: формування відповідального ставлення до батьківства; упровадження в закладах освіти занять зі ставового виховання молоді; упровадження у закладах освіти програм підготовки молоді до подружнього жит-тя; удосконалення законодавства з питань запобігання та протидії домашньому на-сильству; формування нульової толерантності до насильства в українському суспільстві.

Оперативна ціль 4.10. Забезпечення дотримання прав внутрішньо переміщених осіб.

Основні завдання для реалізації цілі: забезпечення наповнення фондів житла для тимчасового проживання внутрішньо переміщених осіб та житлового фонду соціального призначення з метою забезпечен-ня житлом внутрішньо переміщених осіб; забезпечення дотримання прав внутрішньо переміщених осіб та осіб, які прожива-ють на тимчасово окупованих територіях України, на належне пенсійне забезпечення; запровадження механізму соціального захисту осіб похилого віку, які внаслідок внутрішнього переміщення втратили зв'язки зі своїми дітьми або дітя яких не мо-жуть надавати їм підтримку; розроблення заходів щодо соціально-психологічної реабілітації дітей, які по-страждали внаслідок збройної агресії Російської Федерації проти України; організація психологічного супроводу дітей у новому освітньому середовищі піс-ля внутрішнього переміщення; розроблення дієвого механізму для забезпечення належного обслуговування вну-трішньо переміщених осіб у закладах охорони здоров'я без обмежень порівняно з ін-шими особами; зміна підходів до надання внутрішньо переміщеним особам державної цільової підтримки для здобуття освіти; зміна підходів до надання внутрішньо переміщеним особам державної цільової підтримки для занять фізичною культурою і спортом; розроблення механізму сертифікації освітніх/кваліфікаційних рівнів для внутріш-ньо переміщених осіб, які здобули освіту на тимчасово окупованих територіях Укра-їни.

Оперативна ціль 4.11. Забезпечення послугами із професійної адаптації та психо-логічної реабілітації ветеранів війни та членів їх сімей.

Основні завдання для реалізації цілі: задоволення освітніх потреб ветеранів війни та членів їх сімей; забезпечення послугами із професійної адаптації ветеранів війни та членів їх сі-мей шляхом підготовки, перепідготовки, підвищення кваліфікації за професіями та спеціальностями; стимулювання розвитку підприємницької ініціативи серед ветеранів війни та чле-нів їхніх сімей; розроблення концепції зміни військової кар'єри ветеранів війни на цивільну; стимулювання широкого залучення ветеранів війни та членів їхніх сімей, сімей загиблих (померлих) ветеранів війни до заходів фізкультурно-спортивної реабіліта-ції, ресоціалізації, здобуття нових знань і компетентностей для забезпечення власної економічної самостійності; побудова ефективної системи комплексної психологічної допомоги ветеранам ві-йни та членам їхніх сімей, членам сімей загиблих (померлих) ветеранів війни; створення системи моніторингу потреб ветеранів війни, осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, постраждалих учасників Революції Гідності, членів їх-

ніх сімей, членів сімей загиблих (померлих) ветеранів війни у медико-психологічних, психологічних і соціальних послугах; підвищення якості психологічних послуг, що надаються ветеранам війни та чле-нам їхніх сімей, шляхом стандартизації, моніторингу та оцінювання якості наданих послуг; створення умов для доступу ветеранів війни та членів їхніх сімей, сімей заги-блих (померлих) ветеранів війни до послуг із фізкультурно-спортивної реабілітації незалежно від місця проживання, зокрема, створення безперешкодного доступу до об'єктів фізкультурно-спортивної реабілітації з урахуванням вимог універсального дизайну та доступності для маломобільних осіб; забезпечення доступності та підвищення якості усіх реабілітаційних послуг, що надаються ветеранам війни та членам сімей загиблих (померлих) ветеранів війни; підтримання, зміцнення та відновлення здоров'я ветеранів війни та членів сімей ветеранів війни.

Індикатори результативності досягнення цілі: підвищення рівня заробітної плати, зокрема у бюджетній сфері; зменшення розриву доходів між найбагатшими та найбіднішими верствами на-селення; збільшення кількості новостворених суб'єктів малого підприємництва; питома вага неформально зайнятого населення від загальної кількості зайнятих в Україні — менш як 15 відсотків; збільшення частки населення, яке вважає себе середнім класом; збільшення розміру прожиткового мінімуму до його реальної величини; підвищення рівня соціальних гарантій; збільшення кількості працездатних осіб, які були непрацюючими та повернулися на ринок праці або відкрили власну справу; зменшення кількості сімей, які довготривало отримують державну соціальну допомо-гу малозабезпеченим сім'ям; 100-відсоткове надання адміністративних та соціальних послуг жителям територіаль-них громад через центри надання адміністративних послуг або через Єдиний державний вебпортал електронних послуг; збільшення чисельності фахівців із соціальної роботи, які працюють в органах місце-вого самоврядування; збільшення кількості надавачів соціальних послуг недержавного сектору, залучених до надання соціальних послуг за бюджетні кошти; збільшення кількості територіальних громад, де надаються базові соціальні послуги; збільшення надходжень до Пенсійного фонду України від сплати єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування; збільшення чисельності працівників та самозайнятих осіб із числа осіб з інвалідністю; забезпечення осіб з інвалідністю технічними та іншими засобами реабілітації на 100 відсотків потреби; забезпечення безпечного догляду і виховання кожної дитини в сімейному або набли-женому до сімейного середовищі; забезпечення захисту прав, свобод і законних інтересів внутрішньо переміщених осіб; зниження рівня бідності серед усіх соціальних і демографічних груп населення; збільшення чисельності осіб, які належать до вразливих соціальних груп населення, які забезпечені доступом до Інтернету.

Стратегічна ціль 5. Забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків в усіх сферах життя суспільства та впровадження кращих європейських стандартів гендерної рівності.

Оперативна ціль 5.1. Запровадження гендерного підходу до формування законодав-ства у сфері забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків.

Основні завдання для реалізації цілі: дотримання принципів гендерної рівності та недискримінації у регуляторно-норматив-них документах у трудовій сфері; урахування гендерного компонента в програмах економічного та соціального розви-тку з урахуванням актуальних потреб галузей, регіонів і територіальних громад; забезпечення розвитку системи моніторингу імплементації гендерного підходу через використання механізму гендерного аналізу, експертизи та аудиту; створення комплексної системи реагування на випадки дискримінації за ознакою ста-ті.

Оперативна ціль 5.2. Виконання міжнародних зобов'язань щодо забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків.

Основні завдання для реалізації цілі: формування дієвого механізму досягнення збалансованого представництва жінок і чоловіків у сфері політики та державного управління з урахуванням категорій посад службовців; виконання планів дій, державних програм, спрямованих на усунення гендерних дис-пропорцій у трудовій сфері, зокрема на зменшення розриву в оплаті праці жінок і чо-ловіків; реалізація проектів із залученням міжнародних організацій та громадських об'єднань, діяльність яких спрямована на забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чо-ловіків у суспільстві, зокрема зміцнення державно-приватного партнерства у сфері забез-печення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків; розроблення державної програми забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків на період до 2026 року; використання високоефективних технологій, зокрема інформаційно-комунікаційних, для сприяння розширенню прав та можливостей жінок і чоловіків.

Оперативна ціль 5.3. Подолання гендерних стереотипів та інших форм дискримінації.

Основні завдання для реалізації цілі: формування в суспільстві культури недискримінаційності, у тому числі гендерної рів-ності, зокрема шляхом проведення навчально-просвітницьких заходів, спрямованих на ліквідацію всіх форм дискримінації; посилення роботи, спрямованої на ліквідацію гендерних стереотипів, що є дискримі-наційними стосовно жінок і чоловіків, зокрема через проведення інформаційно-просвіт-ницьких кампаній щодо рівності статусу та обов'язків жінок і чоловіків у приватній та гро-мадській сферах, стимулювання засобів масової інформації до відмови від поширення дискримінаційних щодо жінок стереотипних матеріалів та до створення позитивного об-разу жінок у суспільстві; формування толерантного та недискримінаційного освітнього середовища у закла-дах освіти різних рівнів; дослідження стану позначення стереотипів за ознакою статі на психоемоційному до-бробуті жінок і чоловіків та надання відповідної допомоги, зокрема психологічної, пред-ставникам обох статей; приведення наявних в Україні статистичних показників у відповідність із міжнарод-ними стандартами; запровадження додаткових спостережень або включення до ниніш-ніх спостережень додаткових показників з метою повного відображення становища жі-нок і чоловіків в Україні; посилення безпеки громадян та здійснення заходів щодо запобігання дискримінації за ознаками статі, раси, національності, віросповідання, віку тощо.

Індикатори результативності досягнення цілі: розширення економічних можливостей жінок та їх участі у політиці; досягнення стійкої позитивної динаміки у подоланні всіх форм і проявів дискриміна-ції за ознакою статі.

Організаційне та фінансове забезпечення реалізації Стратегії

Реалізація Стратегії забезпечуватиметься шляхом розроблення кожні два роки плану заходів з реалізації визначених у ній цілей і завдань, проведення моніторингу виконання індикаторів результативності, суспільного діалогу та широкого залучення громадськості, розвитку міжнародної співпраці за напрямками, визначеними у Стратегії.

Моніторинг та оцінювання ефективності реалізації Стратегії ґрунтуватиметься на ре-зультатах виконання плану заходів щодо реалізації цілей і завдань, визначених Стратегі-єю, та досягнення індикаторів результативності процесу реалізації її цілей і завдань.

Реалізація Стратегії фінансуватиметься за кошти державного та місцевих бюджетів, кошти Пенсійного фонду України та фондів державного соціального страхування, міжна-родної технічної допомоги, позики міжнародних фінансових організацій та з інших дже-рел, не заборонених законодавством.

Керівник Офісу Президента України А.ЄРМАК

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про рішення Ради національної безпеки і оборони України від 2 червня 2021 року «Про деякі питання активізації процесу мирного врегулювання ситуації в Донецькій та Луганській областях»

Відповідно до статті 107 Конституції України **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

1. Увести в дію рішення Ради національної безпеки і оборони України від 2 чер-вня 2021 року «Про деякі питання активізації процесу мирного врегулювання ситуації в Донецькій та Луганській областях» (додається, для службового користування, без абзацу третього підпункту 2 пункту 1 — відкрита інформація).

2. Контроль за виконанням рішення Ради національної безпеки і оборони Укра-їни, введеного в дію цим Указом, покласти на Секретаря Ради національної безпе-ки і оборони України.

3. Цей Указ набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України В.ЗЕЛЕНСЬКИЙ

м.Київ
2 червня 2021 року
№226/2021

Введено в дію
Указом Президента України
від 2 червня 2021 року № 226/2021

РІШЕННЯ
Ради національної безпеки і оборони України
від 2 червня 2021 року

Про деякі питання активізації процесу мирного врегулювання ситуації в Донецькій та Луганській областях

З метою стабілізації ситуації й активізації процесу мирного врегулювання ситуа-ції в Донецькій та Луганській областях Рада національної безпеки і оборони Украї-ни **ВИРІШИЛА:**

1. Кабінету Міністрів України:
 - 1) подати у місячний строк на розгляд Ради національної безпеки і оборони Укра-їни звіт про результати виконання заходів, визначених рішенням Ради національної безпеки і оборони України від 7 грудня 2019 року, введеним в дію Указом Президен-та України від 20 грудня 2019 року № 932-277;
 - 2) у двомісячний строк: підготувати з урахуванням міжнародного досвіду законопроекти щодо запрова-дження на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях пра-восуддя перехідного періоду як цілісної політики держави з мирного врегулювання ситуації на цих територіях, подолання наслідків збройного конфлікту та досягнен-ня соціальної злагоди і внести їх у встановленому порядку на розгляд Верховної Ра-ди України;
 - абзац третій — для службового користування;
 - 3) у тримісячний строк: забезпечити внесення змін та продовження на період до 2023 року включно термі-ну реалізації Державної цільової програми відновлення та розбудови миру в східних регіонах України, затвердженої постановою Кабінету Міністрів України від 13 груд-ня 2017 року № 1071; забезпечити функціонування системи державного іномовлення з розгалуженою інфраструктурою державних кореспондентських пунктів в Україні та за кордоном; опрацювати із залученням Служби безпеки України питання щодо відкликання ме-режевих ресурсів (IP-адрес), які виділені у користування операторам (провайдерам) телекомунікацій, що перебувають на тимчасово окупованих територіях України у До-нецькій та Луганській областях або використовуються в інформаційній агресії Росій-ської Федерації проти України;
 - 4) у шестимісячний строк: забезпечити розгортання загальнонаціональної цифрової багатоканальної теле-мережі МХ-7 на базі Концерну радіомовлення, радіозв'язку та телебачення як опера-тора державного мультимедіа;
 - забезпечити радіомовлення у середньохвильовому діапазоні, у тому числі зі спе-ціальним контентом, з метою покриття тимчасово окупованих територій у Донецькій та Луганській областях сигналом українських радіостанцій;
 - 5) протягом 2021 року завершити облаштування контрольних пунктів в'їзду-виїзду на тимчасово окуповані території у Донецькій та Луганській областях, розбу-дову їхньої інфраструктури, передбачивши створення поблизу кожного контрольно-го пункту гуманітарно-логістичних центрів, сервісних центрів для надання соціаль-них, адміністративних, банківських, медичних, поштових та інших послуг;
 - 6) ужити в установленому порядку заходів щодо створення та належного фінан-сування Центру документування порушень прав людини та шкоди, завданої внаслі-док збройної агресії Російської Федерації, для забезпечення ефективного моніто-рингу і документування порушень Російською Федерацією норм міжнародного пра-ва та притягнення її до міжнародно-правової відповідальності за здійснення зброй-ної агресії проти України.
2. Міністерству закордонних справ України забезпечити на підставі інформації відповідних державних органів регулярне інформування міжнародного співтовари-ства (насамперед держав Групи семи, «Люблінського трикутника», а також держав — членів ЄС, НАТО, ООН, ОБСЄ, Ради Європи) про соціально-гуманітарну та безпеко-ву ситуацію на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях і результати виконання Україною Мінських домовленостей, ініціатив та заходів украї-нської сторони щодо активізації процесу мирного врегулювання ситуації в окремих районах Донецької та Луганської областей.
3. Міністерству внутрішніх справ України кожні півроку інформувати Раду націо-нальної безпеки і оборони України про результати вжиття разом зі Службою безпе-ки України заходів із підтримання публічної безпеки і порядку, недопущення деста-білізації криміногенної обстановки в Донецькій та Луганській областях, за винятком населених пунктів, на території яких органи державної влади України тимчасово не здійснюють свої повноваження.
4. Головнокомандувачеві Збройних Сил України:
 - 1) щокварталу інформувати Раду національної безпеки і оборони України про ре-зультати вжиття разом зі Службою безпеки України, Службою зовнішньої розвідки України, Головним управлінням розвідки Міністерства оборони України та Управлін-ням розвідки Адміністрації Державної прикордонної служби України заходів із попе-редження можливих збройних провокацій на лінії зіткнення;
 - 2) у шестимісячний строк завершити виконання заходів із посилення охорони й оборони десантно небезпечних ділянок українського узбережжя Чорного та Азов-ського морів, а також об'єктів критичної інфраструктури в районі здійснення заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях.
5. Службі безпеки України разом зі Службою зовнішньої розвідки України, Го-ловним управлінням розвідки Міністерства оборони України та Управлінням розвід-ки Адміністрації Державної прикордонної служби України з метою протидії гібрид-ної агресії проти України забезпечити добування випереджувальної інформації що-до сфери реалізації спецслужбами іноземних держав сценаріїв дестабілізації суспіль-но-політичної і соціально-економічної ситуації в Україні, виявлення та припинення їх розвідувально-підривної діяльності, деструктивного інформаційного впливу, зокре-ма з використанням кіберпростору.
6. Міністерству культури та інформаційної політики України кожні півроку інфор-мувати Раду національної безпеки і оборони України про результати вжиття заходів, спрямованих на розміщення та постійне оновлення позиційних матеріалів на провід-них загальнодержавних і регіональних інформаційних майданчиках України, а також проведення тематичних круглих столів, брифінгів з питань висвітлення серед цільо-вої аудиторії інформації щодо реалізації заходів із стабілізації ситуації у Донецькій та Луганській областях та активізації процесу її мирного врегулювання.

Секретар Ради національної безпеки і оборони України О. ДАНИЛОВ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 26 травня 2021 р. № 527
Київ

Про затвердження переліку міжнародних спеціалізованих організацій, їх представництв, що здійснюють закупівлі товарів, робіт і послуг оборонного призначення

Відповідно пункту 1 частини третьої статті 2 Закону України «Про оборонні заку-півлі» Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Затвердити перелік міжнародних спеціалізованих організацій, їх представництв, що здійснюють закупівлі товарів, робіт і послуг оборонного призначення, що дода-ється.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 26 травня 2021 р. № 527

ПЕРЕЛІК міжнародних спеціалізованих організацій, їх представництв, що здійснюють закупівлі товарів, робіт і послуг оборонного призначення

Найменування міжнародних спеціалізованих організацій, їх представництв, що здійснюють закупівлі товарів, робіт і послуг оборонного призначення	
повне	скорочене
Агенція НАТО із зв'язку та інформації (NATO COMMUNICATIONS AND INFORMATION AGENCY)	АНЗІ (NCIA)
Агенція НАТО з підтримки та постачання (NATO SUPPORT AND PROCUREMENT AGENCY)	АНПП (NSPA)
Програма Уряду США «Міжнародні військові прода-жі» (FOREIGN MILITARY SALES)	МВП (FMS)

ДОКУМЕНТИ

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про призначення стипендій Президента України для молодих майстрів народного мистецтва на 2021 рік

Відповідно до Указу Президента України від 27 вересня 2011 року № 928 «Про стипендії Президента України для молодих майстрів народного мистецтва» (зі змінами, внесеними Указом від 12 січня 2016 року № 2) **ПОСТАНОВЛЯЮ:**

1. Призначити на 2021 рік стипендії Президента України для молодих майстрів народного мистецтва:

БАБАЄВІЙ Марині Григорівні — 2004 року народження, майстру килимарства

БАЄВІЙ Ользі Олександрівні — 1992 року народження, майстру художньої кераміки

БАЛЬДИШ Уляні Василівні — 2000 року народження, студентці Косівського інституту прикладного та декоративного мистецтва Львівської національної академії мистецтв, майстру художньої кераміки

БАРАННІК Ользі Русланівні — 2003 року народження, студентці Київського національного університету імені Тараса Шевченка, майстру витинанки

БЕЛЕГАО Богдану Богдановичу — 1999 року народження, студенту Навчально-наукового інституту мистецтв Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, майстру бісероплетіння

БЕНЬКО Антоніні Ростиславівні — 2004 року народження, студентці Вижницького коледжу прикладного мистецтва ім. В.Ю.Шкребляка, майстру художньої обробки дерева

БЕРЕЗЮКУ Дмитру Андрійовичу — 1996 року народження, студенту Луцького національного технічного університету, майстру народних музичних інструментів

БЛИЗНЮК Анастасії Сергіївні — 1999 року народження, студентці Косівського інституту прикладного та декоративного мистецтва Львівської національної академії мистецтв, майстру художньої кераміки

БОЙКУ Мирославу Миколайовичу — 1993 року народження, майстру художньої обробки дерева

БОЙЧУКУ Миколі Петровичу — 1998 року народження, студенту Вижницького коледжу прикладного мистецтва ім. В.Ю.Шкребляка, майстру художньої обробки дерева

БУГАЮ Сергію Олександровичу — 1989 року народження, майстру декоративно-го розпису

ВАЦЕНКО Тетяні Вікторівні — 1988 року народження, майстру бісероплетіння

ВЛАСОВІЙ Катерині Вікторівні — 1994 року народження, майстру художньої кераміки

ВОЗІАН Дарії Дмитрівні — 2005 року народження, майстру художньої обробки дерева

ВОЙТЕНКУ Володимирі Володимировичу — 2004 року народження, студенту Косівського фахового коледжу прикладного та декоративного мистецтва Львівської національної академії мистецтв, майстру художньої обробки дерева

ГАЛУЩАК Ірині Ігорівні — 1991 року народження, майстру бісероплетіння

ГОРДІЮ Віталію Михайловичу — 2001 року народження, студенту Косівського інституту прикладного та декоративного мистецтва Львівської національної академії мистецтв, майстру ювелірної мистецтва

ГРИГОРЕНКО-ГРОМОВІЙ Вікторії Олексіївні — 1993 року народження, майстру художньої кераміки

ГРИПІЧУ Артему Анатолійовичу — 2002 року народження, студенту Київської державної академії декоративно-прикладного мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука, майстру художньої кераміки

ГРИЦІШИЙ Наталії Тарасівні — 1988 року народження, майстру художньої вишивки та бісероплетіння

ГРІНЬКО Ірині Миколаївні — 1990 року народження, майстру петриківського розпису

ГУРІН Катерині Іванівні — 2003 року народження, учениці Державної спеціалізованої художньої школи-інтернату І-ІІІ ступенів «Колегіум мистецтв у Опішні» імені Василя Кричевського, майстру художньої кераміки

ГУРІНУ Назару Сергійовичу — 2004 року народження, учню Державної спеціалізованої художньої школи-інтернату І-ІІІ ступенів «Колегіум мистецтв у Опішні» імені Василя Кричевського, майстру художньої кераміки

ДАНИЛИЮ Людмилі Володимирівні — 1994 року народження, майстру лозоплетіння

ДЕЙНЕЗІ Анні Володимирівні — 1990 року народження, майстру соломоплетіння

ДЕНИСУ Михайлу Анатолійовичу — 1998 року народження, студенту Косівського інституту прикладного та декоративного мистецтва Львівської національної академії мистецтв, майстру художньої обробки дерева

ДЖИГРИНЮКУ Олеся Руслановичу — 2001 року народження, студенту Тернопільського національного технічного університету імені Івана Пулюя, майстру гончарства

ДИМАШКУ Валентину Михайловичу — 2003 року народження, студенту Косівського фахового коледжу прикладного та декоративного мистецтва Львівської національної академії мистецтв, майстру художньої обробки дерева

ДУДЕНКО Кристині Володимирівні — 1997 року народження, майстру бісероплетіння

ЖОЛОбАЙЛЮК Антоніні Михайлівні — 1997 року народження, студентці Косівського інституту прикладного та декоративного мистецтва Львівської національної академії мистецтв, майстру художньої кераміки

ЖУРАВЛЮВІЙ Софії Сергіївні — 2002 року народження, студентці Комунального закладу освіти Полтавський базовий медичний фаховий коледж Полтавської обласної ради, майстру художньої кераміки

ЗАХАРКІВУ Олександрі Івановичу — 1994 року народження, майстру художньої обробки металу

ЗЕНІШЕВІЙ Анастасії Юріївні — 1992 року народження, майстру писанкарства

ЗІНОВАТНІЙ Анні Анатоліївні — 1994 року народження, майстру писанкарства

ЗІНЬКУ Захарію Олеговичу — 1999 року народження, майстру художньої обробки металу

КАРКУЮ Ігорю Федоровичу — 1989 року народження, майстру гончарства

КІСЕНКО Марині Олександрівні — 1988 року народження, майстру художньої вишивки

КЛИМЕНКО Діані Канатівні — 1992 року народження, майстру ткацтва

КОВАЛЬ Ніні В'ячеславівні — 1989 року народження, майстру художньої вишивки

КОНИК Ярині Ігорівні — 1999 року народження, студентці Косівського інституту прикладного та декоративного мистецтва Львівської національної академії мистецтв, майстру художньої кераміки

КОРОЛЮВІЙ Марії Сергіївні — 2004 року народження, майстру писанкарства

КУЦЕНКО Яні Михайлівні — 1993 року народження, майстру художньої кераміки

ЛАЗОРКО Богдані Олександрівні — 2002 року народження, студентці Національного університету фізичного виховання і спорту України, майстру витинання

ЛІВАРЮК Олені Павлівні — 1991 року народження, майстру головних уборів

МАРТИНЕНКУ Василю Вікторовичу — 2003 року народження, студенту Державного професійно-технічного навчального закладу «Сумський центр професійно-технічної освіти», майстру художньої обробки дерева

МАРЧЕНКО Таїсії Олегівні — 2003 року народження, студентці SWPS University of Social Sciences and Humanities (Warsaw), майстру писанкарства

МИКИТЕНКО Риммі Олександрівні — 2002 року народження, майстру художньої кераміки

МИКУЛЯКУ Андрію Володимировичу — 2002 року народження, студенту Косівського фахового коледжу прикладного та декоративного мистецтва Львівської національної академії мистецтв, майстру художньої обробки дерева

МИРКО Світлані Юріївні — 2003 року народження, учениці Державної спеціалізованої художньої школи-інтернату І-ІІІ ступенів «Колегіум мистецтв у Опішні» імені Василя Кричевського, майстру художньої кераміки

МІСЮК Богдані Юріївні — 1994 року народження, майстру писанкарства

МІШЕНКО Альоні Олександрівні — 2001 року народження, студентці Решетилівського художнього професійного ліцею, майстру художньої вишивки

МОСКАЛЕНКО Єлизаветі Сергіївні — 2002 року народження, студентці Державного навчального закладу «Запорізький професійний ліцей сервісу», майстру художньої обробки металу

ПАСЛАВСЬКОМУ Андрію Олександровичу — 1992 року народження, майстру художньої обробки дерева (музичні інструменти)

ПЕТРИНІ Ользі Василівні — 2002 року народження, студентці Волинського фахового коледжу культури і мистецтв імені І.Ф.Стравінського Волинської обласної ради, майстру лозоплетіння

ПІЛІАЮ Валерію Вікторовичу — 2003 року народження, студенту Національного університету «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка», майстру художньої кераміки

ПІЧЦІ Владиславу Олексійовичу — 2003 року народження, учню Державної спеціалізованої художньої школи-інтернату І-ІІІ ступенів «Колегіум мистецтв у Опішні» імені Василя Кричевського, майстру художньої кераміки

ПОЛУПАН Ользі Вікторівні — 1989 року народження, майстру декоративного розпису

ПОШИВАЙЛО Мар'яні Олександрівні — 2004 року народження, учениці Державної спеціалізованої художньої школи-інтернату І-ІІІ ступенів «Колегіум мистецтв у Опішні» імені Василя Кричевського, майстру художньої кераміки

ПРИЙМАКУ Івану Івановичу — 2003 року народження, студенту Косівського фахового коледжу прикладного та декоративного мистецтва Львівської національної академії мистецтв, майстру художньої обробки дерева

РОЖКОВІЙ Тамілі Сергіївні — 1990 року народження, майстру бісероплетіння

САЙТАРЛІ Василю Миколайовичу — 2003 року народження, студенту Миколаївського фахового коледжу культури і мистецтв Миколаївської обласної ради, майстру гончарства

СВИРИДЮК Олександрі Олександрівні — 1993 року народження, майстру льялькарства

СЕВАСТЬЯНОВІЙ Ніні Ігорівні — 1987 року народження, майстру художньої вишивки та народної іграшки

СЕДЛЯРОВІЙ Галині Сергіївні — 1988 року народження, майстру лозоплетіння

СЕМЕНЕЦЬ Катерині Юріївні — 1999 року народження, студентці Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка, майстру писанкарства

СТАДНИК-ФЕДОРЕНКО Надії Ярославівні — 1990 року народження, майстру писанкарства

СУХАРІ Вікторії Іванівні — 2001 року народження, студентці Київського національного університету імені Тараса Шевченка, майстру соломоплетіння

ТАРАСЮК Аліні Олексіївні — 1988 року народження, майстру художньої вишивки

ТЕРЕЩЕНКО Аліні Олександрівні — 1994 року народження, майстру художньої вишивки

ТИМОШЕНКО Вірі Олександрівні — 2000 року народження, майстру художньої кераміки та витинанки

ТИХОНОВУ Микиті Геннадійовичу — 1987 року народження, майстру гончарства

ТКАЧЕНКУ Сергію Костянтиновичу — 1987 року народження, майстру художньої вишивки

ТКАЧУК Василіні Артемівні — 1995 року народження, майстру художнього ткацтва

ТРЕТЯК Карині Ігорівні — 2002 року народження, студентці Полтавського національного педагогічного університету імені В.Г.Кроленка, майстру художньої вишивки

ТРОЦЕНКО Дарії Євгеніївні — 2002 року народження, студентці Донецького юридичного інституту МВС України, майстру художньої кераміки

ТРОЦЬ Терезі Ігорівні — 1997 року народження, майстру художньої кераміки

ХОМЕНКУ Максиму Миколайовичу — 2003 року народження, учню Державної спеціалізованої художньої школи-інтернату І-ІІІ ступенів «Колегіум мистецтв у Опішні» імені Василя Кричевського, майстру художньої кераміки

ЦЮРАКУ Івану Тарасовичу — 2001 року народження, студенту Косівського інституту прикладного та декоративного мистецтва Львівської національної академії мистецтв, майстру художньої обробки дерева

ШЕЛЕСТ Анастасії Борисівні — 1998 року народження, майстру лозоплетіння

ЩИБРІ Володимирі Васильовичу — 1991 року народження, майстру художньої вишивки.

Президент України В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 26 травня 2021 р. № 542
Київ

Деякі питання Секретаріату Кабінету Міністрів України

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Утворити у структурі Секретаріату Кабінету Міністрів України в межах граничної чисельності працівників Секретаріату Департамент моніторингу та контролю, Департамент регіональної політики, Департамент координації міжнародної технічної допомоги, Департамент інформаційних технологій та безпеки, відділ з питань санкційної політики, сектор мобілізаційної роботи, сектор внутрішнього аудиту.

2. Ліквідувати у структурі Секретаріату Кабінету Міністрів України Директорат моніторингу та контролю, Директорат координації та оцінки регіональної політики, Директорат координації міжнародної технічної допомоги, Директорат взаємодії з Верховною Радою України, Директорат реформування процедур та робочих процесів у системі органів виконавчої влади, Управління інформаційних технологій та безпеки.

3. Внести до постанов Кабінету Міністрів України від 3 січня 2013 р. № 5 «Питання Секретаріату Кабінету Міністрів України» (Офіційний вісник України, 2013 р., № 2, ст. 46; 2020 р., № 2, ст. 65) і від 23 серпня 2016 р. № 564 «Про затвердження структури Секретаріату Кабінету Міністрів України» (Офіційний вісник України, 2016 р., № 69, ст. 2333; 2017 р., № 71, ст. 2162; 2018 р., № 29, ст. 1048; 2019 р., № 60, ст. 2079, № 89, ст. 2967; 2020 р., № 4, ст. 204, № 6, ст. 279) зміни, що додаються.

4. Установити, що положення пункту 1 змін, затверджених цією постановою, застосовуються з 1 липня 2021 року.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 26 травня 2021 р. № 542

ЗМІНИ,
що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України
від 3 січня 2013 р. № 5 і від 23 серпня 2016 р. № 564

1. У пункті 2 постанови Кабінету Міністрів України від 3 січня 2013 р. № 5 цифри і слова «845 одиниць» і «одиниці» замінити відповідно цифрами і словами «761 одиниця» і «одиниць».

2. У структурі Секретаріату Кабінету Міністрів України, затвердженій постановою Кабінету Міністрів України від 23 серпня 2016 р. № 564:

1) виключити такі позиції:

«Директорат моніторингу та контролю

Директорат координації та оцінки регіональної політики

Директорат координації міжнародної технічної допомоги

Директорат взаємодії з Верховною Радою України

Директорат реформування процедур та робочих процесів у системі органів виконавчої влади»;

«Управління інформаційних технологій та безпеки»;

2) після позиції

«Департамент з питань міжнародного співробітництва»

доповнити такими позиціями:

«Департамент координації міжнародної технічної допомоги

Департамент регіональної політики

Департамент моніторингу та контролю

Департамент інформаційних технологій та безпеки»;

3) після позиції

«Відділ з питань дотримання антикорупційного законодавства»

доповнити такими позиціями:

«Відділ з питань санкційної політики

Сектор мобілізаційної роботи

Сектор внутрішнього аудиту».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 2 червня 2021 р. № 554
Київ

Про внесення змін у додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 5 січня 2011 р. № 19

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

Внести у додаток до постанови Кабінету Міністрів України від 5 січня 2011 р. № 19 «Питання використання спирту етилового для виробництва лікарських засобів» (Офіційний вісник України, 2011 р., № 2, ст. 115; 2013 р., № 70, ст. 2575; 2015 р., № 53, ст. 1707; 2016 р., № 26, ст. 1022) зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 2 червня 2021 р. № 554

ЗМІНИ,
що вносяться у додаток до постанови Кабінету Міністрів України
від 5 січня 2011 р. № 19

1. Позицію

«ПАТ «Лубнифарм» 00480951 м. Лубни 36000»

замінити такою позицією:

«АТ «Лубнифарм» 00480951 м. Лубни 50000».

2. Позицію

«ТОВ «Фармацевтична компанія «Здоров'я» 31437750 м. Харків 31721»

замінити такою позицією:

«ТОВ «Фармацевтична компанія «Здоров'я» 31437750 м. Харків 46685».

3. Позицію

«Комунальна установа «Одеська обласна станція переливання крові» 05480878 м. Одеса 237»

замінити такою позицією:

«КНП «Одеська обласна станція переливання крові» Одеської обласної ради 05480878 м. Одеса 237».

4. Позицію

«Департамент охорони здоров'я Львівської обласної державної адміністрації «Львівський обласний центр служби крові» 01996757 м. Львів 148,5»

замінити такою позицією:

«КНП Львівської обласної ради «Львівський обласний центр служби крові» 01996757 м. Львів 148,5».

5. Виключити такі позиції:

«Київський міський центр крові 01994066 м. Київ 294

Комунальне підприємство Київської обласної ради «Фармацевтична фабрика» 05485166 —— 5200»;

«Новоград-Волинська філія комунальної установи «Житомирський обласний центр крові» 01991524 м. Новоград-Волинський 440»;

«ТОВ «Сінбіас Фарма» 33200048 —— 7140»;

«Комунальна установа «Одеська обласна станція переливання крові» 05480878 м. Одеса 230»;

«Комунальна установа «Чернівецький обласний центр служби крові» 36636582 м. Чернівці 250»;

«Львівський обласний центр служби крові 1996757 м. Львів 149».

6. Доповнити додаток такою позицією:

«ТОВ «МЕДЛЕВ» 25384987 м. Дніпро 50488».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 2 червня 2021 р. № 559
Київ

Про внесення змін до порядків, затверджених постановами Кабінету Міністрів України від 5 квітня 2012 р. № 321 і від 1 жовтня 2014 р. № 518, та визнання такими, що втратили чинність, деяких постанов

Кабінет Міністрів України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Внести до Порядку забезпечення технічними та іншими засобами реабілітації осіб з інвалідністю, дітей з інвалідністю та інших окремих категорій населення і виплати грошової компенсації вартості за самостійно придбані технічні та інші засоби реабілітації, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 5 квітня 2012 р. № 321 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 31, ст. 1146; 2021 р., № 33, ст. 1943), і Порядку протезування та ортезування виробами підвищеної функціональності за новітніми технологіями та технологіями виготовлення, які відсутні в Україні, та/або спеціальними виробами для занять спортом окремих категорій громадян, які брали участь в антитерористичній операції чи у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, та/або забезпеченні їх проведення і втратили функціональні можливості кінцівки або кінцівок, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 1 жовтня 2014 р. № 518 (Офіційний вісник України, 2014 р., № 82, ст. 2330; 2020 р., № 91, ст. 2931; 2021 р., № 29, ст. 1627), зміни, що додаються.

2. Міністерствам, іншим центральним органам виконавчої влади забезпечити безперервне виконання своїх функцій посадовими особами, відповідальними за забезпечення, дотримання та реалізації прав і свобод осіб з інвалідністю, та постійно діючими робочими групами, визначеними (утвореними) відповідно до розпорядження Кабінету Міністрів України від 28 грудня 2016 р. № 1073 «Про затвердження плану заходів з виконання рекомендацій, викладених у заключних зауваженнях, наданих Комітетом ООН з прав осіб з інвалідністю, до першої доповіді України про виконання Конвенції ООН про права осіб з інвалідністю на період до 2020 року», а також оцінювання своєї роботи із забезпечення прав осіб з інвалідністю на підставі методик, затверджених відповідними міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади.

3. Визнати такими, що втратили чинність, постанови Кабінету Міністрів України згідно з переліком, що додається.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 2 червня 2021 р. № 559

ЗМІНИ,
що вносяться до порядків, затверджених постановами Кабінету Міністрів України
від 5 квітня 2012 р. № 321 і від 1 жовтня 2014 р. № 518

1. У Порядку забезпечення технічними та іншими засобами реабілітації осіб з інвалідністю, дітей з інвалідністю та інших окремих категорій населення і виплати грошової компенсації вартості за самостійно придбані технічні та інші засоби реабілітації, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 5 квітня 2012 р. № 321:

1) абзац перший пункту 8 після слів «аудіоплеєра (дітям віком від семи років)» доповнити словами «, мобільного телефона (дітям віком від семи років)»;

2) у пункті 10 слова «або мобільного телефона» та «або мобільний телефон» виключити;

3) у пункті 30:

абзац шістнадцятий виключити;

абзац двадцять четвертий викласти в такій редакції:

«Особі з інвалідністю, діти з інвалідністю, інші особи, які мають численні (два і більше) ураження верхніх та/або нижніх кінцівок забезпечуються протезами з розрахунку по одному виробу на кожну уражену кінцівку на рік. У разі коли особи з інвалідністю, дитині з інвалідністю, іншій особі встановлено IV ступінь функціональних можливостей, така особа забезпечується протезами нижніх кінцівок з розрахунку по одному виробу на кожну уражену кінцівку на два роки.»;

доповнити пункт абзацом такого змісту:

«У разі первинного забезпечення протезами нижніх кінцівок особи з інвалідністю, діти з інвалідністю, інші особи забезпечуються вкладишами із силіконової або гелевої композиції для кукс нижніх кінцівок із розрахунку не більш як три одиниці на рік на одну кінцівку.»;

4) в абзаці першому пункту 40 слова «(один раз (під час первинного протезування — два рази) за період експлуатації індивідуального засобу реабілітації)» замінити словами «за період експлуатації індивідуального засобу реабілітації», а слова «за погодженням із територіальним відділенням Фонду» виключити.

2. У Порядку протезування та ортезування виробами підвищеної функціональності за новітніми технологіями та технологіями виготовлення, які відсутні в Україні, та/або спеціальними виробами для занять спортом окремих категорій громадян, які брали участь в антитерористичній операції чи у здійсненні заходів із забезпечення національної безпеки і оборони, відсічі і стримування збройної агресії Російської Федерації у Донецькій та Луганській областях, та/або забезпеченні їх проведення і втратили функціональні можливості кінцівки або кінцівок, затвердженому постановою Кабінету Міністрів України від 1 жовтня 2014 р. № 518:

1) у першому реченні абзацу другого пункту 8 слова «повинне поінформувати структурний підрозділ з питань соціального захисту населення районної, районної у м. Києві та Севастополі держадміністрації, виконавчий орган міської, районної у м. Києві та Севастополя) ради (далі — структурний підрозділ з питань соціального захисту населення)» замінити словами «повинне поінформувати територіальне відділення Фонду»;

2) у підпункті 4 пункту 10 слова «, яке видається структурним підрозділом з питань соціального захисту населення за зареєстрованим місцем проживання (перебування) учасника операції» виключити.

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 2 червня 2021 р. № 559

**ПЕРЕЛІК
постанов Кабінету Міністрів України, що втратили чинність**

1. Постанова Кабінету Міністрів України від 1 серпня 2012 р. № 706 «Про затвердження Державної цільової програми «Національний план дій з реалізації Конвенції про права осіб з інвалідністю» на період до 2020 року» (Офіційний вісник України, 2012 р., № 59, ст. 2369).

2. Пункт 62 змін, що вносяться до актів Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 29 травня 2013 р. № 380 (Офіційний вісник України, 2013 р., № 41, ст. 1477).

3. Постанова Кабінету Міністрів України від 18 серпня 2017 р. № 612 «Про внесення змін до Державної цільової програми «Національний план дій з реалізації Конвенції про права інвалідів» на період до 2020 року» (Офіційний вісник України, 2017 р., № 70, ст. 2108).

4. Пункт 29 змін, що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 19 лютого 2020 р. № 132 (Офіційний вісник України, 2020 р., № 20, ст. 763).

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 14 травня 2021 р. № 565
Київ

Деякі питання реалізації експериментального проекту щодо використання віддаленого кваліфікованого електронного підпису

Кабінет Міністрів України **постановляє**:
1. Внести до постанов Кабінету Міністрів України від 4 грудня 2019 р. № 1137 «Питання Єдиного державного вебпорталу електронних послуг та Реєстру адміністративних послуг» (Офіційний вісник України, 2020 р., № 3, ст. 136, № 73, ст. 2321) — із змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 14 травня 2021 р. № 514, і від 2 вересня 2020 р. № 785 «Про реалізацію експериментального проекту щодо використання віддаленого кваліфікованого електронного підпису Смарт-Дія» (Офіційний вісник України, 2020 р., № 73, ст. 2321) зміни, що додаються.

2. Міністерству цифрової трансформації, Міністерству внутрішніх справ та Державній міграційній службі:

1) забезпечити до 31 грудня 2021 р. технічну можливість: ідентифікації осіб, яким було видано паспорт громадянина України або паспорт громадянина України для виїзду за кордон, оформлений із застосуванням засобів Єдиного державного демографічного реєстру, та які звернулися за отриманням послуги з формування кваліфікованого сертифіката електронного підпису «Дія.Підпис» («Дія ID»), з використанням засобів мобільного додатка Єдиного державного вебпорталу електронних послуг, Єдиного державного демографічного реєстру та єдиної інформаційної системи Міністерства внутрішніх справ відповідно до Порядку реалізації експериментального проекту щодо використання віддаленого кваліфікованого електронного підпису, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 2 вересня 2020 р. № 785 (Офіційний вісник України, 2020 р., № 73, ст. 2321), з урахуванням змін, затверджених цією постановою;

передачі з Єдиного державного демографічного реєстру з використанням засобів єдиної інформаційної системи Міністерства внутрішніх справ до мобільного додатка Єдиного державного вебпорталу електронних послуг відцифрованих образів обличчя та інших ідентифікаційних даних осіб, зазначених у пункті 5 Порядку реалізації експериментального проекту щодо використання віддаленого кваліфікованого електронного підпису, з дотриманням вимог законодавства про захист персональних даних;

2) забезпечити обробку персональних даних, зібраних чи переданих відповідно до Порядку реалізації експериментального проекту щодо використання віддаленого кваліфікованого електронного підпису, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 2 вересня 2020 р. № 785, з метою ідентифікації фізичних осіб, які звернулися за отриманням послуги з формування кваліфікованого сертифіката електронного підпису «Дія.Підпис» («Дія ID»), згідно з вимогами законодавства про захист персональних даних та захист інформації в інформаційно-телекомунікаційних системах;

3) подати не пізніше ніж через три місяці після завершення реалізації експериментального проекту Кабінетові Міністрів України звіт про його результати та пропозиції щодо внесення змін до законодавства за результатами реалізації експериментального проекту.

3. Міністерству цифрової трансформації забезпечити до 31 грудня 2021 р.: технічну можливість використання віддаленого кваліфікованого електронного підпису «Дія.Підпис» («Дія ID») фізичними особами — користувачами Єдиного державного вебпорталу електронних послуг відповідно до функціональних можливостей зазначеного вебпорталу;

інформування населення про можливість отримання кваліфікованих електронних довірчих послуг, пов'язаних з використанням віддаленого кваліфікованого електронного підпису «Дія.Підпис» («Дія ID»), зокрема про алгоритм дій, необхідних для створення віддаленого кваліфікованого електронного підпису «Дія.Підпис» («Дія ID»).

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО
постановою Кабінету Міністрів України
від 14 травня 2021 р. № 565

ЗМІНИ,
що вносяться до постанов Кабінету Міністрів України
від 4 грудня 2019 р. № 1137 і від 2 вересня 2020 р. № 785

1. У підпункті 1¹ пункту 5 Положення про Єдиний державний вебпортал електронних послуг, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 4 грудня 2019 р. № 1137, слова «підпису Смарт-Дія» замінити словами «підпису «Дія.Підпис» («Дія ID»)».

2. У постанові Кабінету Міністрів України від 2 вересня 2020 р. № 785:

1) у постанові:
у назві постанови слова «електронного підпису «Смарт-Дія» замінити словами «електронного підпису»;
у пункті 1:
в абзаці першому слова «електронного підпису «Смарт-Дія» замінити словами «електронного підпису «Дія.Підпис» («Дія ID»)»;
в абзаці другому слово «веб-порталу» замінити словом «вебпорталу», а слова «Портал Дія» (далі — Портал Дія)» виключити;
абзац третій виключити;
у пункті 2 слова «електронного підпису Смарт-Дія» замінити словами «електронного підпису»;
пункти 5 і 6 виключити;

2) у Порядку реалізації експериментального проекту щодо використання віддаленого кваліфікованого електронного підпису Смарт-Дія, затвердженому зазначеною постановою:

у назві Порядку слова «електронного підпису Смарт-Дія» замінити словами «електронного підпису»;

абзац четвертий пункту 2 викласти в такій редакції:
«віддалений кваліфікований електронний підпис «Дія.Підпис» («Дія ID») — кваліфікований електронний підпис, який створюється за допомогою мобільного додатка Єдиного державного вебпорталу електронних послуг (далі — мобільний додаток Порталу Дія) згідно з вимогами цього Порядку.»;

в абзаці першому пункту 3 слова «Смарт-Дія (далі — кваліфікований сертифікат електронного підпису Смарт-Дія)» замінити словами «Дія.Підпис» («Дія ID») (далі — кваліфікований сертифікат електронного підпису «Дія.Підпис» («Дія ID»));

абзац перший та підпункт 3 пункту 4 викласти в такій редакції:

«4. Під час формування кваліфікованого сертифіката електронного підпису «Дія.Підпис» («Дія ID») ідентифікація осіб, зазначених у пункті 3 цього Порядку, здійснюється надавачем шляхом виконання сукупності таких процедур:»;

«3) здійснення розпізнавання обличчя особи шляхом порівняння фотографування особи, створеного нею за допомогою мобільного додатка Порталу Дія, з відцифрованим образом обличчя відповідної особи, переданим з Єдиного державного демографічного реєстру засобами єдиної інформаційної системи МВС до мобільного додатка Порталу Дія (за умови надання особою ДМС однозначної згоди на обробку її персональних даних у частині передачі відцифрованого образу обличчя) або читання особою за допомогою мобільного додатка Порталу Дія з безконтактного електронного носія, імплантованого у виданий особі паспорт громадянина України чи паспорт громадянина України для виїзду за кордон, оформлений із застосуванням засобів Єдиного державного демографічного реєстру. Розпізнавання обличчя особи здійснюється засобами мобільного додатка Порталу Дія за умови успішного проведення перевірки на відсутність ознак атаки на біометричне пред'явлення та стороннього впливу на особу.»;

у пункті 6 слова «Порталу Дія на підставі запиту від зазначеного вебпорталу» замінити словами «мобільного додатка Порталу Дія на підставі запиту від зазначеного мобільного додатка»;

абзац четвертий пункту 7 викласти в такій редакції:

«прізвища, імені, по батькові (за наявності) особи мовою документа, що посвідчує особу.»;

пункт 8 викласти в такій редакції:

«8. Надавач формує та видає кваліфікований сертифікат електронного підпису «Дія.Підпис» («Дія ID») для створення підписувачем одного віддаленого кваліфікованого електронного підпису «Дія.Підпис» («Дія ID»).

Строк дії кваліфікованого сертифіката електронного підпису «Дія.Підпис» («Дія ID») визначається в положеннях сертифікаційних практик, що містяться в регламенті роботи надавача.»;

у пункті 9:

друге речення викласти в такій редакції: «Ідентифікаційні дані, підтверджені під час ідентифікації згідно з вимогами пункту 4 або 7 цього Порядку, використовуються протягом одного року з дня їх отримання надавачем.»;

доповнити пункт абзацом такого змісту:

«б¹) припинення використання підписувачем мобільного додатка Порталу Дія.»;

у пункті 10 слово «вперше» виключити;
пункт 11 виключити;
пункт 12 викласти в такій редакції:

«12. Порядок доступу підписувачів до особистих ключів визначається в положеннях сертифікаційних практик, що містяться в регламенті роботи надавача.»;

пункт 16 викласти в такій редакції:

«16. Надавач зберігає підтверджені ідентифікаційні дані та фотографування особи, створене нею за допомогою мобільного додатка Порталу Дія під час ідентифікації згідно з вимогами пункту 4 цього Порядку, протягом визначеного законом строку загальної позовної давності з дня, наступного за днем закінчення строку використання підтверджених ідентифікаційних даних для надання послуги з формування кваліфікованого сертифіката електронного підпису «Дія.Підпис» («Дія ID»)»;

доповнити Порядок пунктом 19 такого змісту:

«19. Приєднання інформаційно-телекомунікаційних систем до Єдиного державного вебпорталу електронних послуг з метою використання в них віддаленого кваліфікованого електронного підпису «Дія.Підпис» («Дія ID») та автентифікації за його допомогою здійснюється на підставі договору, укладеного з технічним адміністратором Єдиного державного вебпорталу електронних послуг.»;

у тексті Порядку:

слова «Смарт-Дія» замінити словами «Дія.Підпис» («Дія ID»);

слова «Портал Дія» в усіх відмінках замінити словами «мобільний додаток Порталу Дія» у відповідному відмінку.

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 2 червня 2021 р. № 578
Київ

Деякі питання виділення коштів для виплати матеріального забезпечення за страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності

Кабінет Міністрів України **постановляє**:

1. Відповідно до частини першої статті 36 Закону України «Про Державний бюджет України на 2021 рік» здійснити розподіл бюджетних призначень, передбачених Міністерству фінансів у загальному фонді державного бюджету за програмою КПКВК 3511380 «Заходи, пов'язані з боротьбою з гострою респіраторною хворобою COVID-19, спричиненою коронавірусом SARS-CoV-2, та її наслідками», шляхом передачі Міністерству соціальної політики частини бюджетних призначень у сумі 400 000 тис. гривень на програму КПКВК 2501330 «Виплата застрахованим особам матеріального забезпечення за страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності Фондом соціального страхування України» (видатки споживання) для виплати Фондом соціального страхування застрахованим особам матеріального забезпечення за страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності.

2. Установити, що використання передбачених пунктом 1 цієї постанови коштів державного бюджету для виплати застрахованим особам матеріального забезпечення за страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності здійснюється відповідно до Порядку, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 3 лютого 2021 р. № 88 «Деякі питання виплати застрахованим особам матеріального забезпечення за страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності» (Офіційний вісник України, 2021 р., № 13, ст. 550).

3. У пункті 11 Порядку використання коштів, виділених для виплати застрахованим особам матеріального забезпечення за страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 3 лютого 2021 р. № 88 «Деякі питання виплати застрахованим особам матеріального забезпечення за страхуванням у зв'язку з тимчасовою втратою працездатності» (Офіційний вісник України, 2021 р., № 13, ст. 550) слова «спеціального фонду» виключити.

4. Забезпечити:

Міністерству соціальної політики — погодження передачі частини бюджетних призначень, передбачених пунктом 1 цієї постанови, з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету;

Міністерству фінансів — після зазначеного погодження внесення змін до розпису державного бюджету.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 12 травня 2021 р. № 402-р
Київ

Про підписання Рамкового договору між Урядом України та Урядом Французької Республіки щодо офіційної підтримки проекту з покращення водопостачання у місті Києві

1. Схвалити проект Рамкового договору між Урядом України та Урядом Французької Республіки щодо офіційної підтримки проекту з покращення водопостачання у місті Києві.

2. Уповноважити Міністра внутрішніх справ Авакова Арсена Борисовича підписати зазначений Рамковий договір.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 12 травня 2021 р. № 403-р
Київ

Про схвалення Рамкової угоди між Урядом України та Урядом Французької Республіки щодо офіційної підтримки оновлення парку вантажних електричних локомотивів акціонерного товариства «Українська залізниця»

Схвалити проект Рамкової угоди між Урядом України та Урядом Французької Республіки щодо офіційної підтримки оновлення парку вантажних електричних локомотивів акціонерного товариства «Українська залізниця».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 12 травня 2021 р. № 404-р
Київ

Про підписання Рамкового договору між Урядом України та Урядом Французької Республіки щодо офіційної підтримки посилення захисту населення, територій та навколишнього природного середовища України від надзвичайних ситуацій

Схвалити проект Рамкового договору між Урядом України та Урядом Французької Республіки щодо офіційної підтримки посилення захисту населення, територій та навколишнього природного середовища України від надзвичайних ситуацій.

Уповноважити Міністра внутрішніх справ Авакова Арсена Борисовича підписати зазначений Рамковий договір.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 12 травня 2021 р. № 405-р
Київ

Про підписання Рамкового договору між Урядом України та Урядом Французької Республіки щодо підтримки фінансування проекту з покращення постачання питної води в Луганській області

Схвалити проект Рамкового договору між Урядом України та Урядом Французької Республіки щодо підтримки фінансування проекту з покращення постачання питної води в Луганській області.

Уповноважити Віце-прем'єр-міністра України — Міністра з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій Резнікова Олексія Юрійовича підписати зазначений Рамковий договір.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 12 травня 2021 р. № 417-р
Київ

Про подання до Верховної Ради України проекту Закону України «Про вихід з Угоди про співробітництво та взаємодопомогу в митних справах від 15 квітня 1994 року»

Подати до Верховної Ради України проект Закону України «Про вихід з Угоди про співробітництво та взаємодопомогу в митних справах від 15 квітня 1994 року».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 12 травня 2021 р. № 418-р
Київ

Про зміну складу Організаційного комітету з питань підготовки і участі українських експозицій у міжнародних виставках озброєння, військової техніки, технологій та товарів подвійного використання

На часткову зміну абзацу першого пункту 2 постанови Кабінету Міністрів України від 28 листопада 1997 р. № 1325 «Про Організаційний комітет з питань підготовки і участі українських експозицій у міжнародних виставках озброєння, військової техніки, технологій та товарів подвійного використання» — із змінами, внесеними розпорядженням Кабінету Міністрів України від 9 листопада 2016 р. № 818 (Офіційний вісник України, 2016 р., № 91, ст. 2977), затвердити новий склад Організаційного комітету з питань підготовки і участі українських експозицій у міжнародних виставках озброєння, військової техніки, технологій та товарів подвійного використання згідно з додатком.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

Додаток
до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 12 травня 2021 р. № 418-р

СКЛАД
Організаційного комітету з питань підготовки і участі українських експозицій у міжнародних виставках озброєння, військової техніки, технологій та товарів подвійного використання

Заступник Міністра з питань стратегічних галузей промисловості з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації, голова Оргкомітету
Заступник Міністра оборони, заступник голови Оргкомітету
Заступник Міністра розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства
Заступник Міністра закордонних справ
Заступник Міністра фінансів
Заступник Голови ДКА
Директор Департаменту з питань інфраструктури та технічного регулювання Секретаріату Кабінету Міністрів України
Перший заступник Голови Держжеспортконтролю
Заступник начальника департаменту контролювання СБУ (за згодою)
Заступник генерального директора Державного концерну «Укроборонпром»
Керівник управління з питань військово-технічного співробітництва та експортного контролю служби з питань військово-технічного співробітництва та оборонно-промислового комплексу Апарату Ради національної безпеки і оборони України (за згодою)
Президент Асоціації підприємств авіапромисловості України «УкрАвіапром» (за згодою)
Голова правління — генеральний директор ПАТ «УкрНДІАТ» (за згодою)

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 12 травня 2021 р. № 419-р
Київ

Про затвердження складу Конкурсної комісії з відбору членів Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти

1. Затвердити склад Конкурсної комісії з відбору членів Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти згідно з додатком.

2. Визнати таким, що втратило чинність, розпорядження Кабінету Міністрів України від 31 січня 2018 р. № 41 «Про затвердження складу Конкурсної комісії з відбору членів Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

Додаток
до розпорядження Кабінету Міністрів України
від 12 травня 2021 р. № 419-р

СКЛАД
Конкурсної комісії з відбору членів Національного агентства із забезпечення якості вищої освіти

БІЛЕНЬКИЙ Сергій Леонідович — заступник голови Спільного представницького органу сторони роботодавців на національному рівні, голова Всеукраїнського об'єднання організацій роботодавців підприємств металургійного комплексу «Федерація металургів України» (за згодою)
БУАДЕС Хуан Карлос Ернандес — член правління Європейської асоціації закладів вищої освіти та головний виконавчий директор Університету Св. Павла в Андалусії, Іспанія (за згодою)
ВІТРЕНКО Андрій Олександрович — заступник Міністра освіти і науки з питань європейської інтеграції
КРЕМЕНЬ Василь Григорович — президент Національної академії педагогічних наук (за згодою)
ЛІБАНОВА Елла Марленівна — директор Інституту демографії та соціальних досліджень імені М. В. Птухи Національної академії наук (за згодою)
ОЛІВЄВСЬКА Олександра Григорівна — член громадської організації «Українська асоціація студентів» (за згодою)
ПАВЛЕТІК Пері — член виконавчого комітету Європейського союзу студентів (за згодою)
СЕРПАТАУСКАС Алматас — директор Центру забезпечення якості вищої освіти, Литва (Європейська асоціація забезпечення якості вищої освіти) (за згодою)
ЧЖАН Тереза — заступник директора з політик у галузі вищої освіти секретаріату Європейської асоціації університетів (за згодою)

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 12 травня 2021 р. № 416-р
Київ

Про внесення зміни до пункту 2 розпорядження Кабінету Міністрів України від 6 вересня 2017 р. № 608

Внести зміну до пункту 2 розпорядження Кабінету Міністрів України від 6 вересня 2017 р. № 608 «Деякі питання обліку засуджених та осіб, узятих під варту» (Офіційний вісник України, 2017 р., № 75, ст. 2303), замінивши цифри «2010» цифрами «2015».

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 12 травня 2021 р. № 431-р
Київ

Про утворення Державного біотехнологічного університету

1. погодитися з пропозицією Міністерства освіти і науки щодо: утворення Державного біотехнологічного університету (далі — Університет) з віднесенням його до сфери управління Міністерства освіти і науки; реорганізації Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка (код згідно з ЄДРПОУ 00493741), Харківської державної зооветеринарної академії (код згідно з ЄДРПОУ 00493758), Харківського національного аграрного університету ім. В. В. Докучаєва (код згідно з ЄДРПОУ 00493764) та Харківського державного університету харчування та торгівлі (код згідно з ЄДРПОУ 01566330) шляхом приєднання їх до Університету.

2. Взяти до відома, що здобувачі вищої освіти та інші особи, які навчаються у Харківському національному технічному університеті сільського господарства імені Петра Василенка, Харківській державній зооветеринарній академії, Харківському національному аграрному університеті ім. В. В. Докучаєва та Харківському державному університеті харчування та торгівлі, продовжують навчання в Університеті за обраними спеціальностями та джерелами фінансування. Фінансування Університету здійснюється в межах видатків, передбачених Міністерству освіти і науки.

3. Міністерству освіти і науки здійснити в установленому порядку заходи, пов'язані з утворенням Університету та реорганізацією Харківського національного технічного університету сільського господарства імені Петра Василенка, Харківської державної зооветеринарної академії, Харківського національного аграрного університету ім. В. В. Докучаєва та Харківського державного університету харчування та торгівлі.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 12 травня 2021 р. № 433-р
Київ

Про передачу будівель у власність територіальних громад Чернігівської області

Передати: будівлю (реєстраційний номер 2273550974211) по вул. Незалежності, 109а, у с. Журавка Прилуцького району Чернігівської області, що розміщена на земельній ділянці площею 0,4 гектара (кадастровий номер 7421182000:01:000:1875), у власність Варвинської селищної територіальної громади;

будівлю (реєстраційний номер 2273607474249) по вул. Шлях, 20а, у с. Чорнотичі (Чернігівська область), що розміщена на земельній ділянці площею 0,4 гектара (кадастровий номер 7424988000:01:001:1089), у власність Сосницької селищної територіальної громади.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 12 травня 2021 р. № 439-р
Київ

Про погодження передачі будівель у м. Львові в державну власність

Погодитися з пропозицією Національної поліції та Львівської обласної ради щодо передачі будівель (реєстраційний номер 30462356) по вул. Листопадового Чину, 4, та будівлі (реєстраційний номер 21556924) на пл. Генерала Григоренка, 3, у м. Львові, що розміщені на земельній ділянці площею 0,2339 гектара (кадастровий номер 4610136600:02:004:0008), в державну власність з віднесенням їх до сфери управління Національної поліції.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 12 травня 2021 р. № 441-р
Київ

Про розміщення Міністерства у справах ветеранів

Розмістити Міністерство у справах ветеранів у приміщеннях: загальною площею 964,9 кв. метра (робоча площа 625,7 кв. метра) на другому (кімнати № 6—10, 17—23), на четвертому (кімнати № 27—31) та на шостому (кімнати № 6—10 і 21—27) поверхах будинку по пров. Музейному, 12, у м. Києві; загальною площею 114 кв. метрів (робоча площа 69,5 кв. метра) на першому поверсі будинку по пров. Музейному, 10а, у м. Києві; загальною площею 859,2 кв. метра (робоча площа 410 кв. метрів) на другому (кімнати № 200—202, 204—206, 208, 209, 211—220) та на третьому (кімнати № 321—324, 326, 328—330) поверхах будинку на пл. Лісі Українки, 1, у м. Києві.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 17 травня 2021 р. № 450-р
Київ

Деякі питання наглядової ради державного підприємства «Поліграфічний комбінат «Україна» по виготовленню цінних паперів»

Погодити рішення Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства щодо призначення на новий строк членами наглядової ради державного підприємства «Поліграфічний комбінат «Україна» по виготовленню цінних паперів» Ковальчука Андрія Трохимовича, Котороба Станіслава Васильовича, Лепака Романа Івановича як незалежних членів, Перевезенцева Олександра Юрійовича та Тустановського Юрія Гнатовича як представників держави.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 17 травня 2021 р. № 451-р
Київ

Про виділення коштів з резервного фонду державного бюджету для надання одноразової грошової допомоги членам сімей осіб, які загинули (померли) під час участі в антитерористичній операції, та особам, які стали особами з інвалідністю внаслідок поранення, контузії, каліцтва або захворювання, одержаних під час участі в зазначеній операції

1. Виділити Міністерству у справах ветеранів 18 374,05 тис. гривень для надання одноразової грошової допомоги членам сімей семи осіб, які загинули (померли) під час участі в антитерористичній операції, та 19 особам, які стали особами з інвалідністю внаслідок поранення, контузії, каліцтва або захворювання, одержаних під час участі в зазначеній операції.

Міністерству фінансів здійснити зазначені видатки за рахунок коштів резервного фонду державного бюджету.

2. Міністерству у справах ветеранів: затвердити в тиждневий строк за погодженням із Міністерством розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства та Міністерством фінансів перелік витрат, пов'язаних із наданням допомоги, зазначеної в пункті 1 цього розпорядження; подати до 30 червня 2021 р. Міністерству розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства, Міністерству фінансів та Державній казначейській службі звіт про використання коштів, виділених згідно з цим розпорядженням.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 17 травня 2021 р. № 452-р
Київ

Деякі питання організації діяльності центральних органів виконавчої влади

1. Передати будівлю (реєстраційний номер 1860840180000) по вул. Хрещатик, 24, у м. Києві із сфери управління Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства до сфери управління Міністерства аграрної політики та продовольства.

2. Розмістити Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства у приміщеннях на другому поверсі площею 577,1 кв. метра, третьому поверсі площею 1471,1 кв. метра, шостому поверсі площею 169,6 кв. метра та сьомому поверсі площею 1222,3 кв. метра в будівлі по вул. Хрещатик, 24, у м. Києві.

Фонду державного майна разом з Міністерством розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства і Міністерством аграрної політики та продовольства вжити заходів щодо укладення договору оренди на зазначене в абзаці першому цього пункту нерухоме майно.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 17 травня 2021 р. № 453-р
Київ

Про внесення змін до переліку опорних закладів охорони здоров'я у госпітальних округах на період до 2023 року

Внести до переліку опорних закладів охорони здоров'я у госпітальних округах на період до 2023 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 15 січня 2020 р. № 23 (Офіційний вісник України, 2020 р., № 10, ст. 411), зміни, що додаються.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ЗАТВЕРДЖЕНО розпорядженням Кабінету Міністрів України від 17 травня 2021 р. № 453-р	
ЗМІНИ, що вносяться до переліку опорних закладів охорони здоров'я у госпітальних округах на період до 2023 року	
Розділ «Житомирська область» доповнити такими позиціями:	
«42789136	Комунальне підприємство «Лікарня № 2 ім. В. П. Павлусенка» Житомирської міської ради
01991783	Комунальне некомерційне підприємство «Малинська міська лікарня» Малинської міської ради
01991872	Комунальне некомерційне підприємство «Олевська центральна лікарня» Олевської міської ради».

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 14 травня 2021 р. № 454-р
Київ

Про визначення кількості заступників Голови Державної регуляторної служби України

Визначити, що Голова Державної регуляторної служби України може мати чотирьох заступників, у тому числі одного першого та заступника з питань цифрового розвитку, цифрових трансформацій і цифровізації (CDTO).

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 19 травня 2021 р. № 467-р
Київ

Про надання гуманітарної допомоги Республіці Індія

1. На виконання Указу Президента України від 7 травня 2021 р. № 186 «Про надання гуманітарної допомоги Республіці Індія» виділити Міністерству внутрішніх справ 15000 тис. гривень (для Державної служби з надзвичайних ситуацій — 11000 тис. гривень; для Національної гвардії — 4000 тис. гривень) для надання гуманітарної допомоги Республіці Індія (далі — гуманітарна допомога), в тому числі відшкодування витрат, пов'язаних з її наданням.

Міністерству фінансів здійснити зазначені видатки за рахунок коштів резервного фонду державного бюджету.

2. Державній казначейській службі здійснити першочергову оплату видатків, пов'язаних із закупівлею товарів та послуг для надання гуманітарної допомоги.

3. Міністерству внутрішніх справ затвердити в одноденний строк за погодженням з Міністерством розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства і Міністерством фінансів переліки витрат, пов'язаних з наданням гуманітарної допомоги.

4. Державній службі з надзвичайних ситуацій забезпечити закупівлю, відправлення та передачу вантажу гуманітарної допомоги.

5. Національній гвардії забезпечити доставку вантажу гуманітарної допомоги.

6. Міністерству закордонних справ, Міністерству внутрішніх справ, Державній службі з надзвичайних ситуацій, Національній гвардії:

забезпечити отримання відповідних дозволів на проліт повітряним простором до місця призначення та у зворотному напрямку;

забезпечити оформлення в'їзних віз до Республіки Індія для особового складу, що здійснює супроводження та доставку вантажу гуманітарної допомоги;

узгодити з відповідними органами Республіки Індія питання доставки та передачі вантажу гуманітарної допомоги.

7. Державній митній службі забезпечити оперативне митне оформлення, а Адміністрації Державної прикордонної служби — першочергове здійснення контролю під час перетинання вантажем гуманітарної допомоги державного кордону.

8. Міністерству внутрішніх справ подати до 24 грудня 2021 р. Міністерству розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства, Міністерству фінансів і Державній казначейській службі звіт про використання коштів, виділених відповідно до цього розпорядження.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 19 травня 2021 р. № 473-р
Київ

Про підписання Листа-угоди про доповнення до Грантової угоди між Урядом України та Державним спеціалізованим підприємством «Чорнобильська АЕС» як Одержувачем і Європейським банком реконструкції та розвитку

Схвалити проєкт Листа-угоди про доповнення до Грантової угоди між Урядом України та Державним спеціалізованим підприємством «Чорнобильська АЕС» як Одержувачем і Європейським банком реконструкції та розвитку від 16 лютого 2009 року.

Уповноважити Міністра захисту довкілля та природних ресурсів Абрамовського Романа Романовича підписати зазначений Лист-угоду.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 19 травня 2021 р. № 475-р
Київ

Про виділення коштів з резервного фонду державного бюджету

1. З метою ліквідації наслідків надзвичайної ситуації природного характеру, яка виникла внаслідок поширення на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, виділити Міністерству внутрішніх справ (для Державної служби з надзвичайних ситуацій) 24 576 тис. гривень на оснащення мобільного госпіталю Державної служби з надзвичайних ситуацій для надання медичної допомоги пацієнтам з гострою респіраторною хворобою COVID-19, спричиною коронавірусом SARS-CoV-2.

Міністерству фінансів здійснити зазначені видатки за рахунок коштів резервного фонду державного бюджету.

2. Міністерству внутрішніх справ: затвердити у тиждневий строк за погодженням з Міністерством розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства і Міністерством фінансів перелік витрат, пов'язаних із здійсненням заходів, передбачених у пункті 1 цього розпорядження; подати до 25 жовтня 2021 р. Міністерству розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства, Міністерству фінансів та Державній казначейській службі звіт про використання коштів, виділених згідно з цим розпорядженням.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 19 травня 2021 р. № 478-р
Київ

Про перерозподіл деяких видатків державного бюджету, передбачених Міністерству захисту довкілля та природних ресурсів на 2021 рік

1. Відповідно до частини восьмої статті 23 Бюджетного кодексу України здійснити в межах загального обсягу бюджетних призначень, передбачених Міністерству захисту довкілля та природних ресурсів на 2021 рік, перерозподіл видатків державного бюджету шляхом:

1) зменшення обсягу видатків за програмою 2709060 «Ведення лісового і мисливського господарства, охорона і захист лісів в лісовому фонді»:

за загальним фондом — у сумі 61 072,2 тис. гривень (у тому числі видатки споживання — 60 727,2 тис. гривень (у тому числі оплата праці — 48 592,4 тис. гривень, комунальні послуги та енергоносії — 336,8 тис. гривень), видатки розвитку — 345 тис. гривень);

за спеціальним фондом за рахунок власних надходжень — у сумі 166 тис. гривень (у тому числі видатки споживання — 136 тис. гривень (у тому числі оплата праці — 38,5 тис. гривень, комунальні послуги та енергоносії — 5,6 тис. гривень), видатки розвитку — 30 тис. гривень);

2) збільшення обсягу видатків за програмою 2701160 «Збереження природно-заповідного фонду»:

за загальним фондом — у сумі 61 072,2 тис. гривень (у тому числі видатки споживання — 60 727,2 тис. гривень (у тому числі оплата праці — 48 592,4 тис. гривень, комунальні послуги та енергоносії — 336,8 тис. гривень), видатки розвитку — 345 тис. гривень);

за спеціальним фондом за рахунок власних надходжень — у сумі 166 тис. гривень (у тому числі видатки споживання — 136 тис. гривень (у тому числі оплата праці — 38,5 тис. гривень, комунальні послуги та енергоносії — 5,6 тис. гривень), видатки розвитку — 30 тис. гривень).

2. Забезпечити: Міністерству захисту довкілля та природних ресурсів — погодження перерозподілу видатків державного бюджету, передбаченого пунктом 1 цього розпорядження, з Комітетом Верховної Ради України з питань бюджету;

Міністерству фінансів — внесення після зазначеного погодження відповідних змін до розпису державного бюджету.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 19 травня 2021 р. № 479-р
Київ

Про зміну складу Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі

Ввести до складу Міжвідомчої комісії з міжнародної торгівлі, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18 квітня 2012 р. № 310 (Офіційний вісник України, 2012 р., № 30, ст. 1119; 2021 р., № 19, ст. 817), як заступника голови Комісії (за згодою) Свириденко Юлію Анатоліївну — заступника Керівника Офісу Президента України, вивівши з її складу Жовку Ігоря Івановича.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 19 травня 2021 р. № 481-р
Київ

Про передачу нежитлового приміщення у власність Енергодарської міської територіальної громади

Передати нежитлове приміщення загальною площею 19,7 кв. метра (реєстраційний номер 237339823125) у будівлі по вул. Курчатова, 11, у м. Енергодарі (Запорізька область) у власність Енергодарської міської територіальної громади.

Прем'єр-міністр України Д. ШМИГАЛЬ

ОГОЛОШЕННЯ

Оголошення щодо продажу активів (майна) ПУБЛІЧНОГО АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «ЧОРНОМОРСЬКИЙ БАНК РОЗВИТКУ ТА РЕКОНСТРУКЦІЇ»	
Номер лота	Короткий опис активів (майна) в лоті
GL22N019868	Нежитлове приміщення, заг. площ. 94,90 кв.м., за адресою Київська обл., м. Ірпінь, вул. Тургенівська, б. 10, прим. 174 (реєстраційний №207347332109)
GL3N019869	Нежитлове приміщення, заг. площ.310,50 кв.м., за адресою Київська обл., м. Ірпінь, вул. Тургенівська, б. 10, прим. 175 (реєстраційний №207322832109)
GL22N019870	Нежитлове приміщення, заг. площ.61,70 кв.м., за адресою Київська обл., м. Ірпінь, вул. Тургенівська, б. 10, прим. 177 (реєстраційний №207358132109)
GL22N019871	Нежитлове приміщення, заг. площ.277,80 кв.м., за адресою Київська обл., м. Ірпінь, вул. Тургенівська, б. 10, прим. 178 (реєстраційний №207315232109)
GL22N019872	Нежитлове приміщення, заг. площ.95,60 кв.м., за адресою Київська обл., м. Ірпінь, вул. Тургенівська, б. 10, прим. 179 (реєстраційний №207321632109)
GL22N019873	Нежитлове приміщення, заг. площ.312,20 кв.м., за адресою Київська обл., м. Ірпінь, вул. Тургенівська, б. 10, прим. 180 (реєстраційний №207352332109)
GL22N019874	Нежитлове приміщення, заг. площ.61,90 кв.м., за адресою Київська обл., м. Ірпінь, вул. Тургенівська, б. 10, прим. 182 (реєстраційний №207358432109)
GL22N019875	Нежитлове приміщення, заг. площ.55,90 кв.м., за адресою Київська обл., м. Ірпінь, вул. Тургенівська, б. 10, прим. 183 (реєстраційний №205884032109)
GL22N019876	Нежитлове приміщення, заг. площ.24,90 кв.м., за адресою Київська обл., м. Ірпінь, вул. Тургенівська, б. 10, прим. 184 (реєстраційний №207351832109)
GL22N019877	Нежитлове приміщення, заг. площ.101,40 кв.м., за адресою Київська обл., м. Ірпінь, вул. Тургенівська, б. 10, прим. 185 (реєстраційний №207341832109)
GL22N019878	Нежитлове приміщення, заг. площ.73,40 кв.м., за адресою Київська обл., м. Ірпінь, вул. Тургенівська, б. 10, прим. 186 (реєстраційний №207336432109)
GL22N019879	Нежитлове приміщення, заг. площ.73,70 кв.м., за адресою Київська обл., м. Ірпінь, вул. Тургенівська, б. 10, прим. 187 (реєстраційний №206174832109)
GL22N019880	Нежитлове приміщення, заг. площ.167,20 кв.м., за адресою Київська обл., м. Ірпінь, вул. Тургенівська, б. 10, прим. 188 (реєстраційний №205753432109)
GL22N019881	Нежитлове приміщення, заг. площ.109,20 кв.м., за адресою Київська обл., м. Ірпінь, вул. Тургенівська, б. 10, прим. 189 (реєстраційний №205488732109)
GL22N019882	Нежитлове приміщення, заг. площ.121,70 кв.м., за адресою Київська обл., м. Ірпінь, вул. Тургенівська, б. 10, прим. 191 (реєстраційний №206121132109)
GL22N019883	Нежитлове приміщення, заг. площ.56,30 кв.м., за адресою Київська обл., м. Ірпінь, вул. Тургенівська, б. 10, прим. 192 (реєстраційний №205718832109)
GL22N019884	Нежитлове приміщення, заг. площ.25,50 кв.м., за адресою Київська обл., м. Ірпінь, вул. Тургенівська, б. 10, прим. 193 (реєстраційний №206212332109)
GL22N019885	Нежитлове приміщення, заг. площ.102,60 кв.м., за адресою Київська обл., м. Ірпінь, вул. Тургенівська, б. 10, прим. 194 (реєстраційний №205821532109)
GL22N019886	Нежитлове приміщення, заг. площ.19,90 кв.м., за адресою Київська обл., м. Ірпінь, вул. Тургенівська, б. 10, прим. 195 (реєстраційний №205863532109)
GL22N019887	Нежитлове приміщення, заг. площ.55,40 кв.м., за адресою Київська обл., м. Ірпінь вул. Тургенівська, б. 10, прим. 196 (реєстраційний №207306832109)
Дата проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону Електронна адреса для доступу до відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону Час проведення відкритих торгів (аукціону)/електронного аукціону Детальна інформація щодо лота	
Перші відкриті торги (аукціон) — 22.06.2021 Другі відкриті торги (аукціон) — 15.07.2021 www.prozorro.sale Точний час початку проведення відкритих торгів(аукціону)/електронного аукціону по кожному лоту вказується на веб-сайті www.prozorro.sale https://chbrr.ftg.gov.ua	

Оголошення про виклик до суду
У провадженні Вищого антикорупційного суду перебуває клопотання детектива Національного бюро Першого відділу детективів Третього підрозділу детективів Головного підрозділу детективів Національного антикорупційного бюро України Панова Владислава Віталійовича, погоджене прокурором четвертого відділу Управління процесуального керівництва, підтримання державного обвинувачення та представництва в суді Спеціалізованої антикорупційної прокуратури Офісу Генерального прокурора Скибенком Олексієм Ігоровичем, про встановлення стороні захисту строку ознайомлення з матеріалами досудового розслідування в рамках кримінального провадження № 52017000000000785 від 10.11.2017. Ухвалою слідчого судді Вищого антикорупційного суду від 13.07.2020 постановлено здійснювати спеціальне досудове розслідування відносно підозрюваного в даному кримінальному провадженні — Капітанчука Валерія Володимировича, 14.06.1972 р.н. На підставі вищевикладеного, Вищий антикорупційний суд у порядку ст. 297-5 КПК України викликає в судове засідання на 11 год. 30 хв. 09 червня 2021 року підозрюваного Капітанчука Валерія Володимировича, 14.06.1972 р.н., для розгляду вищезазначеного клопотання (судове засідання відбудеться в приміщенні Вищого антикорупційного суду за адресою: м. Київ, вул. Хрещатик, 42-А). З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження підозрюваний вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

Судновий білет риболовного судна ЯХР 0731, зареєстрований на Дюкар Олега Леонтіївича, вважати недійсним у зв'язку з його втратою.
Втрачено судновий білет малого судна «Обь М», заводський номер судна «50312», 1981 року випуску, бортовий номер «УХХ 0144», що належить Татарчуку Андрію Федоровичу (адреса реєстрації: м. Київ, вул. Червоноармійська, буд. 136, кв. 26), вважати недійсним.

ПОВІСТКА ПРО ВИКЛИК
Підозрюваний Безлер Ігор Миколайович, проживаючий за адресою: АР Крим, м. Сімферополь, вул. Тургенєва, буд. 20, кв. 70, відповідно до вимог ст.ст. 113, 133, 135 КПК України, Вам необхідно з'явитися 11.06.2021, 14.06.2021 та 15.06.2021 о 15 год. 00 хв. до Офісу Генерального прокурора за адресою: м. Київ, вул. Різницька, 13/15, каб. 1006Б, ном. тел. (044)596-70-33 для допиту та проведення інших процесуальних дій у межах кримінального провадження № 12014051030001612 за підозрою Вас у вчиненні злочинів, передбачених ч. 3 ст. 146; п. п. 1, 3, 12 ч. 2 ст. 115 КК України, та за ознаками вчинення кримінальних правопорушень, передбачених п. п. 3, 4, 12 ч. 2 ст. 115; ч. 3 ст. 146; ч. 3 ст. 258 та ч. 1 ст. 384 КК України. Стаття 138. Поважні причини неприбуття особи на виклик 1. Поважними причинами неприбуття особи на виклик є: 1) затримання, тримання під вартою або відбування покарання; 2) обмеження свободи пересування внаслідок дії допиту або судового рішення; 3) обставини непереборної сили (епідемії, військові події, стихійні лиха або інші подібні обставини); 4) відсутність особи у місці проживання протягом тривалого часу внаслідок відрадження, подорожі тощо; 5) тяжка хвороба або перебування в закладі охорони здоров'я у зв'язку з лікуванням або вагітністю за умови неможливості тимчасово залишити цей заклад; 6) смерть близьких родичів, членів сім'ї чи інших близьких осіб або серйозна загроза їхньому життю; 7) несвоєчасне одержання повістки про виклик; 8) інші обставини, які об'єктивно унеможливають з'явлення особи на виклик. Стаття 139. Наслідки неприбуття на виклик 1. Якщо підозрюваний, обвинувачений, свідок, потерпілий, цивільний відповідач, представник юридичної особи, щодо якої здійснюється провадження, який був у встановленому цим Кодексом порядку викликаний (зокрема, наявне підтвердження отримання ним повістки про виклик або ознайомлення з її змістом іншим шляхом), не з'явився без поважних причин або не повідомив про причини свого неприбуття, на нього накладається грошове стягнення у розмірі: від 0,25 до 0,5 розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб — у випадку неприбуття на виклик слідчого, прокурора; від 0,5 до 2 розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб — у випадку неприбуття на виклик слідчого судді, суду. 2. У випадку, встановленому частиною першою цієї статті, до підозрюваного, обвинуваченого, свідка може бути застосовано привід. 3. За злісне ухилення від явки свідок, потерпілий несе відповідальність, встановлену законом. {Частину четверту статті 139 виключено на підставі Закону № 767-VII від 23.02.2014} 5. Ухилення від явки на виклик слідчого, прокурора чи судовий виклик слідчого судді, суду (неприбуття на виклик без поважної причини більш як два рази) підозрюваним, обвинуваченим, який оголошений у міжнародний розшук, та/або який виїхав, та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, є підставою для здійснення спеціального досудового розслідування чи спеціального судового провадження. Прокурор другого відділу процесуального керівництва у кримінальних провадженнях щодо злочинів, вчинених на тимчасово окупованих територіях у Донецькій і Луганській областях та в умовах збройного конфлікту, управління наглядом та інформаційно-аналітичної роботи у кримінальних провадженнях щодо злочинів, вчинених на тимчасово окупованих територіях у Донецькій і Луганській областях та в умовах збройного конфлікту, Департаменту нагляду у кримінальних провадженнях щодо злочинів, вчинених в умовах збройного конфлікту, Офісу Генерального прокурора А. Сосонська

Дніпровський апеляційний суд повідомляє, що розгляд кримінального провадження за апеляційними скаргами заступника керівника Дніпропетровської обласної прокуратури, захисників Логойди О. В., Кайноги С.В. та представника потерпілих Погосяна В. Е. на вирок Красногвардійського районного суду м. Дніпропетровська від 15 березня 2021 року щодо Плотницького І. В., обвинуваченого за ч. 3 ст.258 КК України, Патрушева А. О., обвинуваченого за ч. 3 ст. 258, ч. 2 ст. 260, ч. 2 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 437 КК України, та Гурєєва О. В., обвинуваченого за ч. 3 ст.258 КК України, відкладено на 10.30 год. 29 червня 2021 року.
У відповідності до ч. 3 ст.323 КПК України з моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження обвинувачені вважаються належним чином ознайомленими з її змістом.

Суддя С. І. Крот

Дніпровський апеляційний суд повідомляє, що розгляд кримінального провадження за апеляційною скаргою захисника Бабаніної М. П. в інтересах обвинуваченого Гурєєва О. В. на вирок Красногвардійського районного суду м. Дніпропетровська від 15 березня 2021 року щодо Плотницького І. В., обвинуваченого за ч. 3 ст. 258 КК України, Патрушева А.О., обвинуваченого за ч. 3 ст. 258, ч. 2 ст. 260, ч. 2 ст. 27, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 437 КК України, та Гурєєва О. В., обвинуваченого за ч.3 ст.258 КК України, призначено на 10.30 год. 29 червня 2021 року у приміщенні Дніпровського апеляційного суду за адресою: м. Дніпро, вул. Харківська, 13.
У відповідності до ч. 3 ст. 323 КПК України з моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження обвинувачені вважаються належним чином ознайомленими з її змістом.

Суддя С. І. Крот

ПОВІСТКА про виклик обвинуваченого
Рубіжанський міський суд Луганської області при здійсненні спеціального судового провадження на підставі ухвали суду від 08.08.2017 року викликає в якості обвинуваченого Цибенка Романа Євгеновича, 24.04.1980 року народження, зареєстрованого за адресою: Луганська область, м. Рубіжне, пр. Переможців, 25/57, за матеріалами кримінального провадження № 425/2550/16-к, 1-кп/425/204/21, на підставі обвинувального акта відносно Цибенка Р.Є. за ч. 2 ст. 146, ч. 3 ст. 185, ч. 2, 3 ст. 187, ч. 1 ст. 258-3, ч. 3 ст. 262, ч. 3 ст. 289, ч. 4 ст. 296 КК України. Обвинуваченому Цибенку Р.Є. необхідно прибути до судового засідання, яке відбудеться 8 червня 2021 року о 10 год. 00 хв. в приміщенні Рубіжанського міського суду за адресою: Луганська область, м. Рубіжне, вул. Миру, 34. Після опублікування оголошення в пресі обвинувачений вважається повідомленим про дату, час та місце розгляду справи. У разі неявки обвинуваченого справу буде розглянуто за його відсутності. Суддя Козюменська В. В.

ПОВІСТКА про виклик підозрюваного
Мамченко Сергій Валентинович, 03.05.1959 року народження, громадянин України, який зареєстрований за адресою: Донецька обл., м. Горлівка, вул. Малиничка, 41, кв. 73, у відповідності до ст. ст. 133, 135, 137 КПК України, Вам необхідно з'явитися о 09 год. 00 хв. 07.06.2021 до кабінету № 12 слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях, до слідчого в ОВС слідчого відділу Кучерової Юлії Юріївни (номер телефону +380506423268), за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Морських Десантників, буд. 20, для повідомлення Вам про зміну підозри у вчиненні кримінальних правопорушень, передбачених ч. 1 ст. 258-3, ч. 3 ст. 260, ч. 1 ст. 304 КК України, у кримінальному провадженні №2020050000000063 від 11.03.2020, у процесуальному статусі підозрюваного.

Повідомляємо, що у разі неприбуття до слідчого, окрім обставин, передбачених ст. 138 КПК України, настає відповідальність, передбачена ст. 139 КПК України.

ПОВІСТКА про виклик для повідомлення про підозру
Завдовєєв Сергій Сергійович, 01.08.1982 року народження, громадянин України, який зареєстрований за адресою: Донецька область, м. Макіївка, мікрорайон Сонячний, буд. 18, кв. 37, у відповідності до ст. ст. 133, 135, 137 КПК України, Вам необхідно з'явитися о 09 год. 00 хв. 08.06.2021 до кабінету № 13 слідчого відділу 2 управління (з дислокацією у м. Маріуполь Донецької області) ГУ СБУ в Донецькій та Луганській областях, до слідчого в ОВС слідчого відділу Сокола Володимира Андрійовича (номер телефону +380629525394), за адресою: Донецька область, м. Маріуполь, вул. Морських Десантників, буд. 20, для повідомлення Вам про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 5 ст. 27, ч. 3 ст. 191 КК України, у кримінальному провадженні № 22020050000000181, внесеному до ЄРДР 16.10.2020, у процесуальному статусі підозрюваного.

Повідомляємо, що у разі неприбуття до слідчого, окрім обставин, передбачених ст. 138 КПК України, настає відповідальність, передбачена ст. 139 КПК України.

Товариство з обмеженою відповідальністю «Фінансова компанія «Модена»,
код ЄДРПОУ 41670960, місцезнаходження: 04070, м. Київ, вул. Борисоглібська, 12 оф.14, повідомляє про прийняття 31 травня 2021 року загальними зборами учасників рішення про подання до Національного банку України заяви про виключення інформації про фінансову установу з Державного реєстру фінансових установ.
Розшукуються спадкоємці Манчук Івана Михайловича , 01 квітня 1940 року народження, померлого 10 грудня 2020 року. Звертатися від публікації до 10 червня 2021 року до приватного нотаріуса Харківського міського нотаріального округу Харківської області Лук'янової Олени Борисівни за адресою: місто Харків, вулиця Гвардійців-Широнінців, будинок № 29-А, телефон (057)710-33-31.

Розшукуються спадкоємці Манчук Ольги Петрівни , 11 жовтня 1945 року народження, померлої 19 листопада 2020 року. Звертатися в місячний термін від публікації до приватного нотаріуса Харківського міського нотаріального округу Харківської області Лук'янової Олени Борисівни за адресою: місто Харків, вулиця Гвардійців-Широнінців, будинок № 29-А, телефон (057)710-33-31.

Південним міжобласним територіальним відділенням Антимонопольного комітету України,
у зв'язку із неможливістю вручення вимоги № 65-02/470 від 10.02.2021 про надання інформації ТОВ «Траст Імпорт» (вул. Кіквідзе, 13, м. Київ, 01103, ідентифікаційний код — 39003763) за місцезнаходженням, вказану вимогу розміщено на офіційному веб-сайті АМКУ (http://www.amcu.gov.ua).

Приватний нотаріус Кам'янського міського нотаріального округу Сухопарова С. Г. у зв'язку з відкриттям спадщини повідомляє про розшук можливих спадкоємців ХРИПКО АНАСТАСІЇ АНДРІЇВНИ , 26 січня 1933 року народження, яка померла 22 серпня 2016 року. Зацікавлених осіб прошу у місячний строк від публікації звернутися до нотаріуса за адресою: Дніпропетровська обл., м. Кам'янське, вул. Ковалевича, буд. 2, прим. 61, тел. 097-080-27-71.
--

Судновий білет риболовного судна ЯХР 0731, зареєстрований на Дюкар Олега Леонтіївича, вважати недійсним у зв'язку з його втратою.	Нотаріус Перцова М. Г. (01601, Україна, м. Київ, вул. Еспланадна, буд. 20, прим. 1105; моб. тел. (095) 909 00 59) запрошує спадкоємців померлого 10.12.2020 Щербаківа Володимира Сергійовича , 27.02.1954р.н. для оформлення спадщини.	Втрачений судновий білет серії ДБ № 017733 на прогулянкову яхту, бортовий № ХНУ-0201-К, виданий на Приходька А. М., вважати недійсним.
Втрачено судновий білет малого судна «Обь М», заводський номер судна «50312», 1981 року випуску, бортовий номер «УХХ 0144», що належить Татарчуку Андрію Федоровичу (адреса реєстрації: м. Київ, вул. Червоноармійська, буд. 136, кв. 26), вважати недійсним.	Судновий білет риболовного судна ЯХР 0613, зареєстрований на Познякова Геннадія Григоровича, вважати не дійсним у зв'язку з його втратою.	Втрачено диплом спеціаліста ВН 29989393, який виданий Вінницьким Національним Технічним Університетом 5 липня 2006 року на ім'я Святецької Ольги Олександрівни, вважати недійсним.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Райським пляжам Шрі-Ланки загрожує екологічна катастрофа

НАДЗВИЧАЙНА СИТУАЦІЯ.

На Шрі-Ланці ліквідують наслідки пожежі на судні, яке перевозило хімікати. Береги курортного острова залито нафтою й токсичними речовинами, на піску розкидано тонни сміття, а на пляжах, які за красу й чистоту називають райськими, замість відпочивальників ходять люди у костюмах хімзахисту.

«Це найбільша екологічна катастрофа в історії нашого острова. Намагаємося зробити все, щоб вона не поширювалася далі узбережжям. Але поки що територія, уражена екологічним лихом, величезна», — розповіла BBC керівниця агентства Шрі-Ланки з питань безпеки морів Даршані Лахадапура.

Контейнеровоз X-Press Pearl завдовжки 186 метрів, приписаний до порту Сінгапура, горів у прибережних водах Шрі-Ланки протягом десяти днів. Припускають, що пожежа почалася через витік азотної кислоти. Екіпаж не зміг вчасно зупинити вогонь.

Шрі-Ланка дозволила судну заходити в її води після того, як його не прийняли дві інші країни. Це спричинило невдоволення громадянськості. Урядовці подали до поліції скаргу на капітана корабля, якого було врятовано разом з іншими членами екіпажу. Поліція Шрі-Ланки заявила, що допитувала капітана та інженера корабля понад 14 годин, а суд видав припис капітанові, головному інженерові та додатковому інженерові судна залишати країну.

«Судно підходило до берегів острова вже в аварійному стані. Це злочин проти держави, а нас про це навіть не попередили. Тепер на острові знищено довкілля вздовж усієї берегової лінії», — заявив керівник партії свободи Шрі-Ланки Даясірі Джаясекара.

Судно стоїть біля берегів і поступово тоне, його намагаються

Шкоду довкіллю обраховуватимуть мільярдами доларів

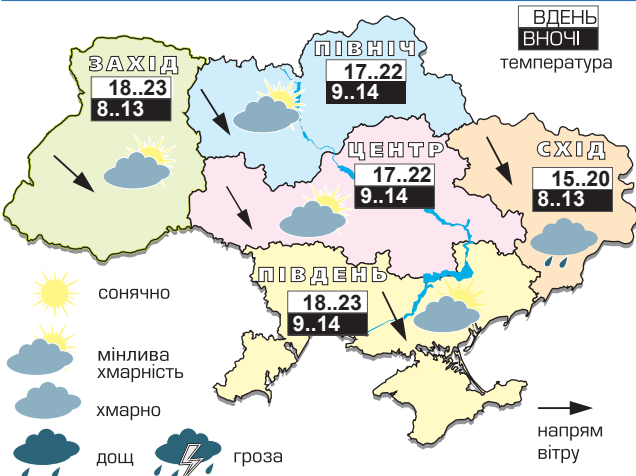

Приклади шкоди живій природі — у пащах спійманих в акваторії риби

відбуксувати якнайдалі в море, щоб мінімізувати забруднення, але це неможливо. Місцева еколог Аджанта Перера розповіла: якщо контейнеровоз потоне, це стане найгіршим екологічним сценарієм. «Цим небезпечним вантажем — азотною кислотою, іншими хімікатами й нафтою судно фактично повністю знищить усе живе на морському дні», — сказала вона.

Хоч пожежу на борту ліквідовано, корабель усе ще тліє. У баках контейнеровоза залишалося понад 300 тонн мазуту, решта пального розлилася поверхню океану. На борту було 25 тонн хімікатів. Через екологічну катастрофу біля берегів Шрі-Ланки припинено риболовлю, а місцевим жителям заборонено торкатися сміття на пляжі через його високу токсичність.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 5 ЧЕРВНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	+9 +14	+17 +22	Черкаська	+9 +14	+17 +22
Житомирська	+9 +14	+17 +22	Кіровоградська	+9 +14	+17 +22
Чернігівська	+9 +14	+17 +22	Полтавська	+9 +14	+17 +22
Сумська	+9 +14	+17 +22	Дніпропетровська	+9 +14	+17 +22
Закарпатська	+8 +13	+19 +24	Одеська	+9 +14	+18 +23
Рівненська	+8 +13	+18 +23	Миколаївська	+9 +14	+18 +23
Львівська	+8 +13	+18 +23	Херсонська	+9 +14	+18 +23
Івано-Франківська	+8 +13	+18 +23	Запорізька	+9 +14	+18 +23
Волинська	+8 +13	+18 +23	Харківська	+8 +13	+15 +20
Хмельницька	+8 +13	+18 +23	Донецька	+8 +13	+15 +20
Чернівецька	+8 +13	+18 +23	Луганська	+8 +13	+15 +20
Тернопільська	+8 +13	+18 +23	Крим	+9 +14	+17 +22
Вінницька	+9 +14	+17 +22	Київ	+10 +12	+20 +22

Укргідрометцентр

Вишуканий рецепт замість нудних законів

СМАЧНА ПОМИЛКА. Бельгійці — відомі у Європі гурмани, ласі до гастрономічних делікатесів. Цю любов відображено на сторінках франкомовної онлайн-версії офіційного журналу Бельгії *Moniteur Belge*, який публікує законодавчі акти. Після оновлення сайту видання серед переліку юридичних документів виявили рецепт приготування білої спаржі.

Рецепт, який опинився серед статей пакета економічного законодавства, побачив бельгійський юрист Морган Моллер. «Мені не раз доводилося чути, що від *Moniteur Belge* немає жодної користі. Але я з цим не згоден. Там можна знайти все, що забажаєте: закони, формулювання, рецепти», — іронізує правник у Twitter.

У редакції *Moniteur Belge* помилку, знайдену в онлайн-версії, швидко виправили і заявили, що документ, у якому вона була, — не юридичний текст. «Це не офіційна публікація закону», — переконує директор видання Вільфрід Веррезен. За його словами, це версія зведеної бази даних, і вона не має юридичної сили.

Після цього кумедного випадку бельгійські ЗМІ охоче поширюють покроковий рецепт, який встиг сфотографувати Морган Моллер. І оскільки спаржа поступово завойовує любов і українських споживачів, «УК» публікує його для них.

Крок 1. Розігрійте духовку до 230°. Крок 2. У великій кількості води із трьома чайними ложками солі відваріть промиту й очищену спаржу близько 20 хвилин. Крок 3. У невеликій каструльці доведіть до кипіння вершки і томатну пасту. Додайте трохи паприки, солі й чорного перцю. Крок 4. Змастіть маслом форму для запікання, покладіть у неї спаржу, полийте соусом і посипте тертим сиром. Крок 5. Запікайте у духовці протягом 15—20 хв. Крок 6. Bon Appétit! — Смачного!

Фото з сайту deutschland.de

На книжкових полицях Франції з'явилося нове видання Mein Kampf

УРОКИ ІСТОРІЇ. Цього тижня на полицях французьких книгарень з'явився новий переклад книжки Адольфа Гітлера *Mein Kampf*. Перекладач Олів'є Манноні заявив, що текст нового видання повною мірою відображає «надзвичайно погано написаний» оригінал.

Mein Kampf, або «Моя боротьба», Гітлер написав під час тюремного ув'язнення. У книжці він виклав свої плани розширення кордонів Німеччини та знищення євреїв. Правління Гітлера в нацистській Німеччині спричинило розгортання у Європі Другої світової війни і Голокосту, наслідок якого загинуло близько 6 мільйонів євреїв, зокрема у Франції — понад 70 тисяч.

Олів'є Манноні з командою істориків і експертів з питань

націонал-соціалізму працював над перекладом двотомника понад п'ять років. «У мене склалося враження, що я доторкнувся до радіоактивного урану», — заявив перекладач журналістам, відповідаючи на запитання, як йому працювалося над цією суперечливою книжкою.

Досі єдине видання *Mein Kampf* французькою мовою датовано 1934 роком, і воно істотно поліпшило доволі незграбно написаний оригінал, який важко читати. «Принципом того часу було робити переклад літературною французькою мовою і згладжувати усі нековирності оригінального тексту», — пояснив Олів'є Манноні.

Нове видання надрукувало велике французьке видавництво Fayard. Книжка має назву «Історизація зла, критич-

не видання *Mein Kampf*». Вона вийшла накладом 10 тисяч примірників, її продаватимуть за 100 євро. Видавництво сподівається так обмежити розповсюдження книжки Гітлера. Усі прибутки буде передано Фонду Освенціма Біркенау, який підтримує збереження території та залишків колишнього концтабору Освенцім.

«Від самого початку ми заявили, що не отримаємо жодного цента прибутку від цієї книжки», — наголосила генеральний директор видавництва Fayard Софі де Клотртс.

Як розповів Олів'є Манноні, видання доповнене аналітичними замітками групи істориків, які критикують те, що Гітлер виклав на сторінках своєї книжки.

«Жоден фанатик Гітлера не купить видання, де кожен

фрагмент доповнено десятками приміток, які розвінчують те, про що йдеться в тексті», — сказав перекладач. Кожен з 27 розділів має окрему післямову, до них додано спеціальні нотатки, які дають читачеві уявлення про історичний контекст написаного.

Головний рабин Франції Хаїм Корсія схвально відгукнувся про вихід нового видання *Mein Kampf*. В інтерв'ю тижневику *Le Point* він заявив: «Трагедія полягає в тому, що світ не прочитав *Mein Kampf*. І тому Гітлер втілює у життя все, що написав». За словами рабина, нотатки і примітки, яким доповнене видання, — не для того, щоб прикрасити думку автора, а щоб викрити її у всьому її насильстві та здатності впливати на слабкі уми, проаналізувати те, як діє зло.

Сторінку підготувала Вікторія ВЛАСЕНКО, «Урядовий кур'єр»